

TRADUCEREA PREOȚILOR VASILE RADU ȘI GALA GALACTION

— • • —

PSALTIREA

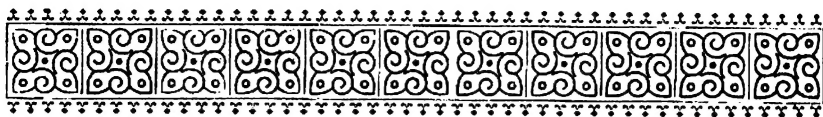
PROOROCULUI ȘI ÎMPĂRATULUI

DAVID

TIPĂRITĂ ÎN ZILELE M. S. REGELUI ROMÂNIEI MIHAI I,
CU ÎNDEMNUL ȘI PURTAREA DE GRIJĂ A I. P. S. SALE ÎNTĂIULUI
PATRIARH AL ȚĂRII, D. D. MIRON,
ÎNALT REGENT.

EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC AL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE. — 1929.
BUCUREȘTI, PALATUL SFÂNTULUI SINOD.

CARTEA I-a

PSALMUL 1.

Nu este potrivire între cucernic și nelegiuit.

1. Fericit este bărbatul carele nu umblă în sfatul celor fără de lege și în calea păcătoșilor nu stă și în clicul batjocoritorilor nu șade,

2. Ci îndeletnicirea lui e legea Domnului și în legea lui el caută cu mintea zi și noapte.

3. El este ca un pom sădit lângă rețea de ape, ce rodul său îl dă la vremea sa și frunzătura lui nu ofilește și ori de ce se apucă izbutește.

4. Nu tot așa e cu nelegiuiții; nu e tot așa! că ei sînt asemenea cu pleava pe care o spulberă orcanul.

5. Drept aceea, în ziua judecării nu vor birui necredincioșii, nici păcătoșii nu vor sta în sfatul celor drepți.

6. Căci Domnul cunoaște calea celor drepți, iar calea păcătoșilor pieire este.

PSALMUL 2.

Zadarnică răscoală împotriva lui Dumnezeu și a Christosului său.

1. Pentru ce se zbuciumă păgânii și popoarele își fac deșarte planuri?

2. Răscoală-se împărații pământului și căpeteniile lor țin sfaturi laolaltă, împotriva Domnului și a Unsului său:

3. „Să rumpem legăturile lor, zic ei, și să aruncăm de la noi funiile lor!”

4. Cel ce locuște în ceruri rade, Domnul își bate joc de ei,

5. Apoi, întru a sa mănie, le grăește și cu urgia sa îi îngrozește:

6. „—Ci eu am pus pe împăratul meu peste Sion, sfânt muntele meu!”

7. Vestii-voiu porunca Domnului: A zis Domnul către mine: „Tu

ești Fiul meu, eu astăzi te-am născut.

8. Cere de la mine și-ți voi da neamurile: moștenirea ta și marginile pământului: stăpânirea ta.

9. Cu toiag de fier îi vei zdrobi, ca pe vasele olarului îi vei face tândări.”

10. Și acum, împăraților, prindeți minte, luați învățătură judecători ai pământului!

11. Slujiți Domnului cu frică și vă bucurați cu cutremur.

12. Sărutați pe Fiul ca să nu se mânia și să nu pieriți în calea voastră, căci mânia lui degrabă se aprinde! Fericiți toți cei ce-și pun nădejdea în el!

PSALMUL 3.

Cântarea de dimineață a celui ce se încrede în Dumnezeu.

1. Un psalm al lui David, când a fugit din fața lui Abesalom, fiul său.

2. Doamne, cum sporesc vrăjmașii mei! Mulți sânt cei ce se răscoală împotriva mea!

3. Mulți sînt cari zic despre mine: „Nu mai este mîntuire pentru el, la Dumnezeu.” — Sela.

4. Dar, Doamne, tu ești scut în jurul meu! Ești slava mea și cel ce înalță capul meu!

5. Către Domnul strig cu glas puternic și el îmi dă răspuns

din sfânt muntele său. — Sela.

6. Culcatu-m'am, am adormit și m'am sculat, căci Domnul este sprijinitorul meu.

7. Eu nu mă tem de sute și de mii cari, din toate părțile, se ațin în jurul meu.

8. Scoală Doamne! Mîntuiește-mă Dumnezeul meu, căci tu lovești peste obraz pe toți dușmanii mei, tu zdrobești dinții nelegiuiților! A Domnului e mîntuirea. Binecuvîntarea ta peste poporul tău! — Sela

PSALMUL 4.

Bucuria și pacea celui ce se încrede în Dumnezeu.

1. Starostelui cântăreților — cu cântare din coarde — un psalm al lui David.

2. Dumnezeule al dreptății mele, când strig răspunde-mi, tu care mă faci să fiu la larg, în strîmtorare. Indură-te de mine și ascultă-mi rugăciunea!

3. Până când, voi fii ai oamenilor, veți face de ocară slava mea? Până când veți iubi deșertăciunea și veți alerga după minciună? — Sela.

4. Bine să știți că Domnul și-a deosebit pe cel cucernic; când strig către el, Domnul aude.

5. Cutremurați-vă și nu păcă-

tuiți! Spovediți-vă, în paturile voastre inimilor voastre și fiți liniștiți! — Sela.

6. Jertfiți jertfele dreptății și puneți-vă nădejdea în Domnul!

7. Mulți grăesc: „Cine ne va arăta nouă binele?...” Ci înalță, Doamne, peste noi lumina feții tale!

8. Dat-ai inimii mele mai multă bucurie de cât lor, atunci când grăul lor și mustul lor s'au făcut din belșug.

9. În pace mă voi culca și voi adormi degrabă, căci tu, Doamne, numai tu, mă faci să locuiesc fără de grijă.

PSALMUL 5.

Rugăciune de dimineață, înainte de a intra în casa Domnului.

1. Starostelui cântăreților — cu cântare din flaut — un psalm al lui David.

2. Pleacă urechea, Doamne, la cuvintele mele; înțelege suspinarea mea!

3. Ia aminte glasul restrîștei mele, Împăratul meu și Dumne-

zeul meu, căci la tine cad cu rugăciunea mea.

4. În zorii zilei, Doamne, auzi-o vocea mea! Din zorii zilei mă pregătesc de tine și adăst.

5. Căci tu nu ești un dumnezeu căruia să-i fie dragă răutatea; cel rău la tine nu se pripășește.

6. Trufașii nu pot să stea în fața ta; tu urăști pe toți cei ce lucrează fărădelegea,

7. Nimicești pe grăitorii de minciună; pe ucigaș și pe viclean îi urgisește Domnul.

8. Ci eu, întru mulțimea milei tale, intra-voi în locașul tău, închina-mă-voi, pătruns de frica ta, la templul tău cel sfânt.

9. Întru dreptatea ta mă poartă. Doamne, în pofida celor ce mă pândesc; netezește calea ta înaintea mea.

10. Căci în gura lor nu e nimic temeinic; lăuntru lor este pieire.

Gâtleejul lor este mormânt căscat și limba lor unealta lingusirii.

11. Ia-le ispașă, Doamne! Cază din planurile lor! Pentru multele lor fărădelegi, prăbușește-i! că s'au răsculat împotriva ta.

12. Să se veselească toți cei ce se încred în tine și să salte de bucurie pururea cei pe cari tu îi ocrotești; să se desfăteze întru tine cei ce iubesc numele tău,

13. Căci tu binecuvintezi pe cel drept, Doamne, și-l înconjură cu bună plăcerea ta, cum l-ai înconjură cu o pavăză.

PSALMUL 6.

Rugăciune de ajutor, la timp de grea încercare.

1. Starostelui cântăreților — cu cântare din coarde pe câte opt — un psalm al lui David.

2. Doamne, nu mă dojeni întru mânia ta și întru aprinderea ta nu mă pedepsi!

3. Milostiv fii mie, Doamne, căci sînt fără putere; tămăduiește-mă, Doamne, că s'au cutremurat oasele mele,

4. Și sufletul meu s'a tulburat foarte! Iar tu, Doamne, până când (sta-vei departe)?

5. Intoarce-te, Doamne! Scoate din necaz sufletul meu! Mântuiește-mă, pentru mila ta.

6. Căci nu morții te vor pomeni pe tine și în iad cine îți va aduce ție laudă?

7. Istovit sînt de tânguirea mea. În fie care noapte scald patul meu în lacrimi, cu plînsu-mă ud așternutul meu.

8. Stinsu-s'a de supărare ochiul meu, îmbătrânit-a de mulțimea vrăjmașilor mei.

9. Depărtați-vă de la mine toți cei ce lucrați fărădelegea! Căci auzit-a Domnul glasul plîngerii mele,

10. Auzit-a Domnul tânguirea mea; Domnul primi-va rugăciunea mea.

11. Rușineze-se, spăimânteze-se foarte toți dușmanii mei! Inapoi să fugă rușinați, într'o clipă!

PSALMUL 7.

Rugăciunea nevinovatului către Iehova dreptul judecător.

1. Odă a lui David, pe care a cântat-o Domnului, în pricina cu Kuș Beniaminitul.

2. Doamne, Dumnezeul meu, la tine caut scăparea mea! Mântuiește-mă de toți prigonitorii mei și mă izbăvește,

3. Ca să nu mă sfășie asemenea

leului, care-și târăște prada fără ca nimeni să i-o poată zmulge.

4. Doamne, Dumnezeul meu, dacă am făcut aceasta, dacă în mâinile mele este vreo nedreptate,

5. Dacă am făcut vreun rău celui ce trăia cu mine în bună pace,

dacă am jefuit pe cel ce mă dușmănea fără cuvânt,

6. Atunci să mă urmărească vrăjmașul și să mă ajungă, să mă culce la pământ și în pulbere să arunce slava mea — Sela.

7. Scoală-te, Doamne, întru mânia ta, stăvilește năvălirile protivnicilor mei și veghează asupra mea, tu care poruncești judecată!

8. Iar adunarea popoarelor să se strângă în jurul tău și deasupra lor, în înălțime, șezi iar (în jilțul tău).

9. Judecător popoarelor e Domnul: mă judecă, Doamne, după dreptatea mea și după nevinovăția care este întru mine.

10. Ci curme-se răutatea celor nelegiuiți, iar pe cel drept clădește-l, căci tu ești carele cerci inimăși rărunchii, drepte Doamne!

11. Scutul meu este Domnul,

Mântuitorul celor curați cu inima.

12. Domnul este un drept judecător, un Dumnezeu carele muștră în fiecare zi.

13. Dacă omul nu se întoarce la calea dreaptă, el își ascute sabia, întinde arcul său și-l ține gata.

14. Asupra-i îndreptează unealta ucigașă, iar săgețile lui le face arzătoare.

15. Iată, nelegiuitul urzește răutatea, zămislește silnicia și naște minciuna.

16. El sapă groapa și o scobește adânc, dar cade în groapa pe care a făcut-o!

17. Silnicia lui se întoarce în capul lui și cruzimea lui se surpă în feasta lui.

18. Lăuda-voi pe Domnul pentru dreptatea sa și numele Dumnezeului Prea Înalt îl voi slăvi în cântări.

PSALMUL 8.

Minunat este Domnul întru lucrurile sale.

1. Starostelui cântăreților — cu cântare din kitară filisteiană — un psalm al lui David.

2. Doamne, Dumnezeul nostru, cât e de măreț numele tău în tot pământul, tu cel ce acoperi cerurile cu slava ta!

3. Din gura copiilor și a pruncilor ce sug întemeiat-ai laudă, în pofida protivnicilor tăi, ca să potolești pe vrăjmaș și pe răzbu-nător.

4. Când privesc la cerul tău, lucrul degetelor tale, la luna și la stelele pe cari le-ai pus pe calea lor,

5. (Mă gândesc:) ce este omul

că-ți aduci aminte de el și fiul omului că-l cercetezi pe el!

6. Cu puțin făcutu-l-ai mai mic de cât pe îngeri, cu slavă și cu cinste l-ai încununat,

7. Stăpân l-ai pus peste lucrul mâinilor tale; supus-ai toate sub picioarele lui:

8. Oile și boii, laolaltă, precum și dobitoacele câmpiei,

9. Păsările cerului, peștii din ape și tot ce străbate cărările mărilor.

10. Doamne, Dumnezeul nostru, cât e de măreț numele tău în tot pământul!

PSALMUL 9.

Cântare de slavă lui Dumnezeu, care pierde pe nelegiuiți și ocrotește pre cei sărmani.

1. Starostelui cântăreților, — după podobia „Mori pentru fiul” — un psalm al lui David.

2. Lăuda-te-voi pe tine Doamne, din toată inima mea; istoriai-voi toate minunile tale;

3. Veseli-mă-voi și voi sălta de bucurie întru tine; cânta-voi, Prea Innalte, numele tău!

4. Pentru cuvântul că vrăjmașii mei dau înapoi, se poticnesc și pier din fața ta.

5. Căci tu ai adus la biruință pricina și dreptatea mea; tu ai șezut în jilțul tău ca drept judecător.

6. Muștrat-ai popoarele; stărpit-ai pe cel fărădelege; numele lor l-ai șters acum și în veac de veac.

7. Dușmanul e una cu pământul, paragină pe veci! iar cetăților pe cari le-ai dăruit pieritu-le-a până și pomenirea.

8. Ci Domnul rămâne pururea și întocmește spre judecată jilțul său,

9. Judecă lumea întru dreptate, proces face neamurilor pe drepte pravili.

10. Și astfel, este Domnul un loc de scăpare pentru cei apăsați, un turn mântuitor în vremi de strămtorare.

11. În tine își pun nădejdea cei ce cunosc numele tău, căci tu nu păreșești pe cei ce te caută pe tine Doamne.

12. Slăviți în cântări pe Domnul, sălăsluitorul în Sion, vestiți

între noroade faptele sale mari!

13. Căci el, răzbunătorul vârsărilor de sânge, și-a amintit de ei și țipetele sărmanilor nu le-a uitat.

14. Milostiv fii mie, Doamne; vezi obida mea din partea celor ce mă urăsc, tu cel ce mă ridici din porțile morții,

15. Ca să propovăduiesc toate faptele slavei tale și de izbăvirea ta să mă bucur foarte, în porțile ficei Sionului.

16. Prăbușitu-s'au păgânii în copca pe care au pregătitu-o, în lațul pe care l-au măestrit s'a prins piciorul lor.

17. Știut fie că Domnul a făcut judecată! în isprava lucrată de chiar mâinile lui s'a încurcat cel fărădelege. — Higgaion. — Sela.

18. Întoarce-se în locașul morții cei nelegiuți, toți păgânii cari își uită de Dumnezeu!

19. Căci nu pe veci uitat este săracul; nădejdea nevoiașilor nu pierde de istov.

20. Innalță-te, Doamne! Să nu biruiască omul; judecați să fie în fața ta păgânii!

21. Pune, Doamne, spaimă peste ei! Să-și dea seama păgânii că numai oameni sunt! — Sela.

PSALMUL 10.

Rugăciune și cerere fierbinte, sub apăsarea dușmanilor păgâni din țară și de afară.

1. De ce, Dumnezeuule, stai departe, de ce te ascunzi în vremi de grea urgie?

2. Din pricina trufiei nelegiuților ard ca în pară cei sărmani, se prind și cad în mreaja pe care aceia au născocit-o.

3. Căci cel viclean, măcar că laudă pe Domnul, face după pofa sufletului său și, cămătărint și binecuvântând, totdeauna, el hulește pe Dumnezeu.

4. Nelegiuitul zice întru semeția lui: „Mânia lui nu urmărește. Nu

este Dumnezeu!”, — toate gândurile lui așa sânt.

5. Pe orice cale apucă îi merge bine toată vremea; departe, sus de tot, sânt pentru el judecățile tale; pe toți dușmanii săi îi suflă (și-i răstoarnă).

6. În gândul lui el zice: „Nu mă voi clătina, în neam și în neam, ca unul care nu știa de nenorocire”.

7. Gura lui e plină de blestem, deviclenie și de silnicie; subțilimba lui se ascund truda și răutatea.

8. El stă la pândă în dosul curțiilor; la infundături ucide pe nevinovați; ochii lui iscodesc pe cei nenorociți;

9. Din ascunzătoare, el pândeste (ca un leu din hățiș), pândeste ca să prinză pe sărman și prinde pe sărman și-l trage în cursa lui.

10. El zdrobește, se lasă jos și în ghiarele lui se prăbușesc nenorociții.

11. În inima lui zice: „Dumnezeu a uitat! și-a ascuns fața sa, nu vede în veac de veac!”

12. Înălță-te, Doamne! ridică, Dumnezeule, mâna ta; nu uita pe cei desmoșteniți ai tăi!

13. De ce hulește nelegiuitul pe Dumnezeu și zice întru sine: „tu nu ceri socoteală?”

14 Tu vezi prea bine, căci tu te uiți la durere și la obidă, ca să le aduni în palma ta. Ție ți se lasă năpăstuitul; celui orfan tu ești acela care îi stai întru ajutor.

15. Sfărâmă brațul nelegiuitului și răutatea celui rău stărpește-o, să n'o mai dovedești!

16. Dumnezeu e împărat în veac și în veac; nimiciți din țara lui vor fi păgânii!

17. Dorința celor obijduiți ai ascultat-o, Doamne; întărit-ai inima lor; urechea ta i-a luat în seamă,

18. Ca să faci dreptate orfanilor și dosădiților și ca omul, — cel din țărână luat — să nu mai insufle temere.

PSALMUL 11.

Domnul este scăparea și scutul nostru.

1. Starostelui cântăreților — un psalm al lui David. La Domnul caut scăparea mea. Cum să-mi spuneți atunci: „Fugiți în munții voștri, ca o pasăre?”

2. Căci, iată, cei fără Dumnezeu încordează arcul, potrivesc pe coardă săgeata, ca să săgeteze în întuneric pe cei cu inima curată.

3. Căci dacă pilaștrii de temei sânt răsturnați, ce poate dreptul să mai facă?”

4. Dumnezeu, în templul său cel sfânt, Dumnezeu carele are

în ceruri tronul său, cu ochii săi privește, cu luminile sale străpunge pe fiii lui Adam.

5. Dumnezeu încearcă pe cel drept, dar pe nelegiuit și pe cel ce iubește silnicia — îi urăște.

6. El plouă peste cei fărădelege: pârae de flacără; foc și pucioasă și vânt arzător: iată partea cupei lor!

7. Căci, ca drept judecător ce este, Dumnezeu iubește faptele dreptății. Cei drepti vedea-vor fața lui!

PSALMUL 12.

Rugăciune de ajutor împotriva fățarnicilor și a trufașilor.

1. Starostelui cântăreților, pe harfa cu opt coarde — un psalm al lui David.

2. Mântuește, Doamne, căci cei cucernici se răresc, iar credința piere de printră fiii lui Adam!

3. Minciuni grăesc neîncetat unul cu altul; cu buze lingușitoare, din inimă fățarnică le este vorba.

4. Stărpească Domnul toate gurile mincinoase, orice limbă care grăește semeții,

5. Pe aceia cari spun: „cu limba noastră sântem puternici! Gura noastră este în puterea noastră. Cine este stăpân pe noi?”

6. Pentru apăsarea obijduiților, pentru suspinul săracilor, scula-

mă-voi acum — rostește Domnul — și da-voi mântuire celor ce suspină după ea!

7. Cuvintele Domnului sânt cuvinte curate; argint lămurit — în cuptor, în pământ, — strecurat de șapte ori.

8. Drept aceea, Doamne, păzine-vei pe noi; în veac ne vei ocroti de neamul acesta,

9. De neamul nelegiuitorilor care, de jur împrejur, cutreeră, ca atunci când josnicia stă în frunte printre oameni.

PSALMUL 13.

Rugăciune pentru ajutor în vreme de restriște.

1. Starostelui cântăreților — un psalm al lui David.

2. Până când mă vei uita tu, Doamne, iar și iar? Câtă vreme vei ascunde, dinspre mine, fața ta?

3. Până când hrăni-voi în sufletu-mi durere și în inimă obidă, ziua întreagă? Până când dușmanul meu avea-va biruință, asupra mea?

4. Uită-te, răspunde-mi, Doamne, Dumnezeul meu! Luminează

ochii mei, ca să nu adorm de somnul morții,

5. Și protivnicul meu să nu zică: „I-am răpus:“ și cei ce mă strămtorează să nu tresalte de bucurie că mă clatin.

6. Ci eu în îndurarea ta îmi pun nădejdea; iar de mântuirea ta să se desfăteze inima mea. Domnului voi cânta, căci și-a dat pe față bunătatea sa!

PSALMUL 14.

Obșteasca stricăciune și dorul de mântuire.

1. Starostelui cântăreților — un psalm al lui David. Socotește nebunul în gândul său: „Nu este Dumnezeu!“ Stricăciune este viața lor, urăciune este fie care faptă a lor. Nu este nici unul care să facă binele.

2. Domnul din ceruri privește spre fiii oamenilor, ca să vadă de se mai află vre-un înțelept, vre-unul care să caute pe Domnul.

3. Dar toți cu toții s'au abătut! Iaolaltă s'au stricat; nu mai este niciunul care să facă binele, nici măcar unul singur!

4. Oare nu mai au nici o pri-

cepere toți câți făptuesc fărădelegea, cari mănâncă pe poporul meu precum ar mânca pâine și de numele Domnului nu pomenesc?

5. Atunci ei se vor cutremura de spaimă, căci Domnul este cu neamul celor drepti.

6. Cu planurile urzite împotriva celui nevoiaș rămâneți de ocară, căci Domnul este scăparea lui.

7. O, de-ar veni din Sion mântuirea lui Israel! Când Domnul va întoarce din robie pe poporul său, Iacov să tresalte. Israel să se veselească cu veselie mare!

PSALMUL 15.

Cum putem să ne apropiem de Domnul.

1. Dumnezeule, cine va fi primit oaspete în cortul tău? Cine va sălășlui în sfânt muntele tău?

2. Cel ce umblă fără prihană (în calea vieții), face faptele dreptății și din inima lui grăește adevărul,

3. Acela a cărui limbă nu știe de bârfeală, rău aproapelui său nu face și ocară asupra vecinului nu ridică,

4. Acela în ochii căruia cel lepădat de Dumnezeu e vrednic de dispreț, dar pe cei ce se tem de Domnul îi are în mare cinste, iar

când se jură — măcar că i-ar fi spre pagubă — nu-și calcă jurământul,

5. Acela care nu-și dă banii cu camătă și mită împotriva celui nevinovat nu ia. Cel ce nu le face toate acestea nu se va clătina în veac.

PSALMUL 16.

Dumnezeu este bunul cel mai înalt.

1. O cântare de taină a lui David. Păzește-mă, Dumnezeule, căci în tine pun nădejdea mea.

2. Eu grăesc către Domnul: Tu ești Stăpânul meu; fericirea mea numai în tine este!

3. Iar despre sfinții cari sunt în țară, ei sunt prea luminații întru cari e toată desfătarea mea.

4. Își sporesc durerile cei ce-și agonisesc alți dumnezei; eu nu voi aduce nici o jertfă de sânge la altarele lor și numele lor nu-l vor rosti buzele mele.

5. Domnul este partea mea cea mai bună și paharul meu; tu vei face să sporească partea ce mi-a căzut la sort.

6. Hotarele stăpânirii mele s'au nimerit în locuri prea frumoase, ba încă este o moștenire care în-

trece vrednicia mea.

7. Binecuvânta-voiu pe Domnul care m'a sfătuit; chiar în ceasurile nopții inima mea îmi dă învățătură.

8. Il am pe Domnul stând veșnic în fața mea; câtă vreme el e la dreapta mea nu mă voi clătina.

9. Drept aceea se veselește inima mea și tresaltă de bucurie sufletul meu, iar trupul meu sălășluște fără grijă.

10. Căci tu nu vei lăsa sufletul meu în împărăția morții, nici nu vei îngădui ca sfântul tău să vază putreziciunea.

11. Tu mă vei face să cunosc cărarea vieții, plinătatea bucuriei care este înaintea feței tale și dulceața cea deapănarea de-a-dreapta ta!

PSALMUL 17.

Rugăciunea celui nevinovat ca să fie mântuit de crâncenii săi prigonitori.

1. Rugăciunea lui David. Ascultă, Doamne, pricina mea cea dreaptă; ia aminte la tânguirea mea, urechea ta o pleacă la rugăciunea mea, izvorită din buze fără făgașug.

2. Dela tine aștept să-mi iasă o dreaptă hotărîre, căci ochii tăi văd bine ce e drept.

3. Când pui la încercare inima mea, când noaptea mă cercetezi și mă lămurești ca pe argint, tu nu găsești în mine nimic rău,

iar eu gândesc: să nu mă ia pe dinainte gura mea.

4. Cât despre faptele oamenilor, după cuvântul gurei tale m'am păzit de cărările celui silnic,

5. Pașii mei i-am ținut tare în făgașurile tale; picioarele mele nu au șovăit.

6. Pe tine te chem, Doamne, căci tu îmi răspunzi; apleacă urechea ta spre mine, ascultă graiul meu.

7. Minunate fă milele tale, tu Mântuitorul celor ce caută scă-

cina dojenei tale, Dumnezeu, din pricina vijeliei răsuflării nărilor tale!

17. El își întinse mâna din înălțimea cerului, puse mâna pe mine și mă scoase afară din năboiul apelor,

18. Mă izbăvi de năpraznicul meu dușman și de cei ce mă urau, tocmai când erau mai tari ca mine,

19. Mă izbăvi de cei ce năvăliseră asupra mea, în ziua când îmi mergea rău — dar Domnul s'a făcut sprijinitorul meu,

20. Și m'a scos la loc larg și slobod m'a făcut, căci bună plăcere lui eră de partea mea.

21. Dumnezeu mi-a răsplătit după dreptatea mea, după curăția mâinilor mele mi-a întors plină măsură,

22. Căci am păzit căile Domnului și nu m'am abătut niciodată dela legea Dumnezeului meu.

23. Ci toată pravila lui este subț ochii mei și poruncile lui nu le-am înlăturat dela mine.

24. Căci am fost fără de vină în fața lui și m'am ferit pe mine de prihana cea din mine însumi.

25. Drept aceea, Domnul mi-a întors după dreptatea mea, după curăția mâinilor mele, așa cum se arată ea înaintea ochilor săi.

26. Cu cei cucernici: cucernic te arăți; cu cei desăvârșiți: tu ești desăvârșit,

28. Cu cei ce sunt curați și tu ești prea curat, însă cu cei vicleni, te arăți plin de înconjur.

28. Căci tu izbăvești norodul dosădit, iar ochii trufași îi umilești.

29. Tu faci să lumineze sfeșnicul meu, Doamne, Dumnezeul meu, tu schimbi în strălucire bezna mea.

30. Cu ajutorul tău eu răzbesc oștirile dușmane și cu Dumnezeul meu pot să trec peste ziduri.

31. Dumnezeu, ale cărui cărări sînt prea curate, ale cărui cuvinte

sînt lămurite, pavază este pentru toți cari își caută scăparea în el.

32. Căci cine este Dumnezeu, fără numai Domnul și cine este stîncă de scăpare, dacă nu Dumnezeu nostru?

33. Dumnezeul carele mă învinge cu putere și face fără prihană calea mea,

34. Cel ce face picioarele mele agere ca ale cerboaicelor și peste locuri înalte mă pune să stau,

35. Cel ce deprinde mâinele mele cu iscusința răsboiului, astfel ca brațul meu să înconvoaie arcu de aramă.

36. Dăruitu-mi-ai scutul mîntuirii tale și dreapta ta a fost sprijinul meu, iar cu pogorământul tău m'ai făcut să fiu mare;

37. Tu dai pasului meu lărgime și avânt și glesnele mele nu știu de șovăială.

38. Urmăresc pe dușmanii mei și-i ajung și nu viu îndărăt, până ce nu-i nimicesc;

39. Îi zdrobesc de nu mai sînt în stare să se scoale, sub picioarele mele se prăbușesc.

40. Tu mă învingi cu puteri pentru luptă, tu frângi sub mine pe cei ce se ridică împotriva mea;

41. Înainte-mi, pe dușmanii mei îi pui pe fugă și pe cei ce mă urăsc îi spulberi.

42. Ei strigă tare, dar nu le vine nici un ajutor; ei strigă către Domnul, dar el nu le răspunde;

43. Și astfel îi macin ca pe pulberea pe care o gonește vântul, îi rănesc ca pe noroiul de pe uliți.

44. Tu mă mîntuiești de vrăjbele norodului, mă pui tu în fruntea neamurilor; popoare pe cari nu le cunoșteam au ajuns să mă slujească;

45. Numai din auzitul urechilor și ascultă de mine; oameni din țări străine mă curtesc;

46. Streinii sînt sleiți de puteri și din castelele lor ies tremurând.

47. Viu este Dumnezeu și binecuvântată este stânca mea și prea înălțat este Domnul, izvorul mântuirii mele!

48. Dumnezeul care mă răz-bună pe deplin și supune nea-murile sub stăpânirea mea!

49. Dumnezeul care mă scapă de vrăjmași! Tu, o, Doamne, mă ridici mai presus de cât cei ce-mi

stau împotrivă și de omul aprig mă mântuești.

50. Drept aceea, preamări-te-voi, Doamne, printre neamuri și numele tău îl voi slăvi în cântece,

51. Tu care dăruiești ajutor peste ajutor regelui tău, și-ți reverși îndurarea peste Unsul tău — peste David, și peste seminția lui, până în vecii vecilor.

PSALMUL 19.

Desvăluirea măreției dumnezeiești, din natură și din Lege.

1. Starostelui cântăreților — un psalm al lui David.

2. Cărurile povestesc slava lui Dumnezeu și firmamentul des-tăinuiește lucrul mâinilor sale:

3. Ziua zilei i-o spune în mur-mur și noaptea nopții i-o dă în știre,

4. Fără solie, fără cuvinte, fără graiu care să fie auzit.

5. În tot pământul iese pravila lor și până la marginile lumii cuvintele lor. Soarelui i-a pregătit, acolo, corț;

6. Și el este asemenea unui mire, ieșind din câmara sa, și bucu-ros ca un viteaz să străbată în fugă calea sa;

7. El răsare dela un capăt al cerului, și-l străbate rotund până la celălalt capăt și nimeni nu este în stare să se ascundă de vă-paia lui.

8. Legea Domnului este desă-vârșită: ea întărește sufletul; mărturiile Domnului sânt adevărate: ele înțeleptesc pe cei smeriți,

9. Poruncile Domnului sânt drepte: ele înveslesc inima; pra-

vila Domnului este curată: ea lu-minează ochii minții,

10. Frica de Domnul e fără pri-hană: ea ține în vecii vecilor; judecățile Domnului sânt adevăr: ele sânt toate drepte,

11. Ele sânt mai de iubit de cât aurul, de cât grămezi de aur lă-murit, și mai dulci decât mierea, de cât mierea care se scurge din fagure.

12. Pentru aceea, servitorul tău ia îndemn și învățătură de la ele; întru păzirea lor e mare răsplă-tire.

13. Cine poate să ia aminte la greșalele cele fără de voie? Iartă-mi greșalele cele fără de știință, cari rămân într'ascuns!

14. Cruță pe robul tău de oa-menii semeți, ca să nu pună stă-pânire asupra mea! Atunci voi fi fără vină și curat, dinspre pă-catele cele mari.

15. Fie cuvintele gurii mele și cugetarea inimii mele, în fața ta, spre bună plăcerea ta, o Doamne vecinice, stânca mea și izbăvito-rul meu!

PSALMUL 20.

Rugăciune pentru rege, în vreme de războiu.

1. Starostelui cântăreților, — un psalm al lui David.

2. Domnul să te auză în ziua de restriște; numele Dumnezeu-

lui lui Iacov să te ocrotească!

3. Trimită-ți ție ajutor din sfânt locașul său și din Sion să-ți fie ție sprijin!

4. Aducă-și aminte de toate pri-noasele tale și arderea-de-tot a ta să-i fie prea plăcută! — Sela.

5. Dăruiescă-ți ție după dorința inimei tale și toate câte ți-ai pus în minte să le împlinească!

6. Să tresăltăm de bucurie, pentru ajutorul de care ai avut parte și întru numele Dumnezeului nostru să desfășurăm flamura noastră! Domnul să împlinească toate cererile tale!

7. Acum cunosc că Domnul a izbăvit pe Unsul său și, din ce-

rurile sale sfinte, i-a răspuns prin faptele mântuitoare ale dreptei sale.

8. Unii se bizuiesc în carele de războiu, alții în caii lor, dar noi ne bazuim în numele Domnului Dumnezeului nostru.

9. Ei se poticnesc și cad, dar noi rămânem în picioare și ne ținem cu dârzenie!

10. O, Doamne, dăruiește Regelu biruință și în ziua în care te chiamăm auzi-ne pe noi!

PSALMUL 21.

Mulțumită pentru binecuvântările date regelui.

1. Starostelui cântăreților, — un psalm al lui David.

2. De tăria ta, o, Doamne, Regele e în mare bucurie și cât de mult se veselește el de biruința ce i-ai dat!

3. Pofta inimii lui i-ai împlinit-o și dorirea buzelor lui nu ai respins-o. — Sela.

4. Căci l-ai întâmpinat cu binecuvântări și cu noroc și ai pus pe capul lui o diademă de aur de mare preț,

5. Viață s'a rugat să-i dai și tu i-ai dăruit lungime de zile deapururi și în veac.

6. Mare este slava lui prin ajutorul tău; mărire și strălucire pus-ai asupra lui.

7. Așezatu-l-ai spre îmbelșugată și vecinică binecuvântare, bucuratu-l-ai cu bucurie mare, înaintea feței tale.

8. Căci Regele are credință tare

în Domnul și din mila Celui Prea Innalt el nu va șovăi.

9. Mâna ta va ajunge pe toți dușmanii tăi; dreapta ta va nimici pe cei ce te urăsc.

10. Tu îi vei turna ca într'un cuptor de foc, în ceasul arătării feței tale. Domnul îi va nimici întru mânia sa și focul îi va mistui.

11. Rosta lor vei pierde-o de pe pământ și pe urmașii lor dintre fiil oamenilor.

12. Dacă au pornit cu rău împotriva ta, dacă au născocit vreo viclenie, nu vor ajunge la nici un căpătăiu;

13. Căci tu îi vei face să împungă la fugă; cu arcurile tale ținți-vei asupra capetelor lor.

14. Scoală-te, Doamne, întru vârtoșia ta! Cânta-vom și vom lăuda în strune vitejia ta!

PSALMUL 22.

Eli, Eli, lama azavtani!

1. Starostelui, cântăreților, — după podobiă „Cerboaica dimineții“ — un psalm al lui David.

2. Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, de ce m'ai părăsit? Departe

sânt de mântuirea mea cuvintele cu cari mă tânguesc!

3. Dumnezeul meu, cât ține ziua strig, dar nu-mi răspunzi și

noaptea tot așa și nu-mi găsesc odihnă.

4. Ci tu ești sfântul care sălăș-luești în mijlocul cântărilor de slavă ale lui Israil;

5. În tine și-au pus nădejdea părinții noștri, și-au pus nădejdea și tu i-ai mântuit;

6. Au strigat către tine și au fost izbăviți, în tine și-au pus nădejdea și n'au rămas de rușine.

7. Dar eu un vierme sânt și nu un om, de ocară în fața oamenilor și disprețuit de popor.

8. Toți câți mă privesc își bat de mine joc, își strâmbă gura, clădnă din cap și spun:

9. „Și-a pus nădejdea în Domnul! Domnul să-l scape, el să-l izbăvească dacă li este drag!”

10. Ci tu ești cel care m'ai scos din pântecul maicii mele, cel care m'ai adpostit la sânul ei.

11. Pe genunchii tăi aruncat am fost dela nașterea mea; din sânul mamei, tu ești Dumnezeuul meu.

12. Nu sta departe de mine, căci sânt în mare strâmtorare și nimeni nu poate să mă ajute.

13. Tauri mulți mă înconjoară; bivoli din Basan fac cerc în jurul meu;

14. Improtiva mea ei cască gura lor, ca un leu care sfâșie și răcneste.

15. Sânt risipit ca apa și toate oasele mele sânt deschizate, iar inima mea e ca de ceară și se topește în măruntaele mele

16. Ca un ciob de oală s'a uscat puterea mea și limba mea s'a lipit de cerul gurei mele și în pulberea morții mă pui să zac.

17. Ci câinii mă coprind la mijloc, ceata nemernicilor îmi dă târcol; mâinile și picioarele mele le-au străpuns.

18. Aș putea să-mi număr toate oasele, ei se uită la mine și se desfătează privindu-mă.

19. Veștmintele mele le împart

între ei și asupra cămășii mele aruncă sorți.

20. Dar, tu Doamne, nu sta departe, tu izvorul puterii mele; grăbește-te într'ajutorul meu!

21. Mântuește de sabie sufletul meu, scapă din laba cânelui viața mea.

22. Izbăvește-mă din gura leului, și din coarnele bourilor scoate-mă.

23. Atunci vesti-voi fraților mei numele tău, în mijlocul adunării poporului te voi slăvi:

24. „Cei ce vă temeți de Domnul lăudați-l! toată seminția lui Iacov preamăriți-l! și tremurați înaintea lui toți câți vă trageți din Israil.

25. Căci n'a trecut cu vederea și n'a disprețuit suferința nenorocitului și nu și-a ascuns fața de el, ci când l-a strigat a auzit”.

26. De tine e insuflată cântarea mea de slavă în marea adunare; făgăduințele mele le voi îndeplini înaintea celor ce se tem de el.

27. Mânca-vor săracii și se vor sătura, lăuda-vor pe Domnul cei ce îl caută pe el. Vie să fie inima voastră în vecii vecilor!

28. Să-și aducă aminte și să vie înapoi către Domnul toate marginile pământului și toate neamurile păgânilor să se închine înaintea ta;

29. Căci a Domnului este împărăția și el stăpânește peste popoare.

30. Mânca-vor și vor cădea înaintea feței sale toți stăpânitorii pământului, și tot așa plecase-vor lui toți câți se coboară în țărână și viața lor nu pot să și-o păstreze.

31. Urmașii îl vor sluji pe el și vor povesti despre Domnul din neam în neam.

32. Veni-vor și vor vesti unui popor ce se va naște, că el și-a adus dreptatea la izbândă.

PSALMUL 23.

Domnul: Păstorul cel bun.

1. Un psalm al lui David. Domnul este păstorul meu: de nimic nu duc lipsă.

2. Pe pajiști ierboase îmi face sălaş; la ape tihnite mă duce.

3. Surletul meu îl înviorează, în drepte făgașuri mă poartă, pentru numele său.

4. Chiar când va fi să trec prin valea umbrii morții, de rău nu mă voi teme, căci tu ești lângă

mine; toiagul tău și cărja ta sînt mîngăierea mea.

5. În fața asupritorilor mei, tu masă îmi pregătești; capul meu îl ungi cu untdelemn și paharul meu e plin să se reverse,

6. Numai fericire și har însoțesc pașii mei, în toate zilele vieții mele și voi locui — zile lungi și multe — în casa Domnului.

PSALMUL 24.

Pregătire pentru primirea Domnului care vine.

1. Un psalm al lui David. — Al Domnului este pământul și toată plinătatea lui, lumea și cei ce locuiesc într'însa,

2. Căci el l-a întemeiat pe mări și deasupra torentelor l-a întărit.

3. Cine se va putea sui în muntele Domnului și cine va fi îngăduit să stea în locul său cel sfânt?

4. Cel ce are mâinile nevinoate și inima curată, cel care nu-și închină sufletul minciunei și cu jurământ viclean nu se jură.

5. Acela va lua binecuvîntare dela Domnul și răsplată dela Dumnezeuul mîntuirii sale.

6. Acesta este neamul celor ce

umblă după Domnul, al celor ce caută fața ta, o Dumnezeu! al lui Iacov. — Sela.

7. Ridicați porțile, pragurile voastre cele de sus; înălțați-vă, voi, porți ale vecinicii, ca să intre împăratul slavei!

8. Cine e acesta împăratul slavei? Domnul cel tare și viteaz, Domnul cel viteaz în războaie!

9. Ridicați, porțile, pragurile voastre cele de sus; înălțați-vă, voi, porți ale vecinicii ca să intre împăratul slavei!

10. Cine este acesta împăratul slavei? Domnul Savaot! Acesta este împăratul slavei! — Sela.

PSALMUL 25.

Rugăciune pentru ocrotire și călăuzire.

1. Un psalm al lui David. — Către tine, Doamne înalță sufletul meu!

2. Dumnezeuul meu, în tine îmi pun nădejdea; să nu dau de rușine! să nu tresalte dușmanii mei, din pricina (nenorocirii) mele.

3. Ci toți cari nădăjduesc întru tine nu se vor rușina; se vor rușina mai curînd cei ce-și calcă cre-

dința fără cuvânt!

4. Doamne, fă-mi știute căile tale; cărările tale fă-mă să le învăț;

5. Indreptează-mă pe calea adevărului și povățuește-mă, căci tu ești Dumnezeuul mîntuirii mele și în tine, neîncetat, îmi pun nădejdea.

6. Adu-ți aminte, Doamne, de îndurările tale și de mila ta, căci ele din vecinicie sânt.

7. Păcatele tinerețelor și fărădelegile mele nu le pomeni; după milostivirea ta, amintește-ți de mine, pentru bunătatea ta, o, Doamne!

8. Bun și drept este Domnul, de aceea duce pe păcătoși la calea (adevărului),

9. El arată sârmanilor să meargă cum e drept; el pe zmeriți îi învață calea sa.

10. Toate cărările Domnului sânt de îndurare și de credincioșie, pentru cei ce păzesc legământul său și îndreptările sale.

11. Pentru numele tău, Doamne, iartă nelegiuirea mea că este mare!

12. Celui care se teme de Domnul, Domnul îi dă învățătură ce cale să-și aleagă.

13. Unul ca acesta va petrece întru fericire și urmașii săi vor fi stăpâni în țară.

14. Tainele sale Domnul le dă pe fața celor ce se tem de el și pe aceștia îi face să înțeleagă legământul său.

15. Ochii mei privesc statornic sus la Domnul, căci din laț el va scoate picioarele mele.

16. Intoarce-te către mine și fii-mi milostiv, căci singuratic sînt și dosădit.

17. Smăcinările inimii mele au sporit; scapă-mă din necazurile mele!

18. Vezi obida și chinul meu și păcatele mele toate mi le iartă.

19. Vezi cât s'au înmulțit dușmanii mei și cu câtă ură aprigă mă urăsc.

20. Păzește sufletul meu și mă mântuește ca să nu ies de rușine, căci la tine găsesc scăparea mea!

21. Neprihănirea și dreptatea să mă acopere, căci în tine nădăduiesc!

22. Izbăvește, Dumnezeuule, pe Israil de toate zbuciumările sale.

PSALMUL 26.

Rugăciunea unui drept.

1. Un psalm al lui David. — Fă-mi dreptate, Doamne, căci întru nevinovăția mea am umblat și în Domnul mi-am pus încrederea fără să șovăesc.

2. Încearcă-mă, Doamne, și ispitește-mă; lămurește ca în cupor rărunchii mei și inima mea!

3. Căci mila ta stă înaintea ochilor mei și mă țin pe drumul adevărului tău.

4. N'am stat la o laltă cu prietenii minciunei și celor fățarnici nu le-am intrat în casă.

5. Urăsc adunarea răufăcătorilor și cu nelegiuiri n'am nici un amestec.

6. Întru nevinovăție îmi spăl mâinile mele, ca să înconjur, Doamne, altarul tău,

7. Să fac să răsunе cântece de mulțumire și să spun pe șir toate minunile tale.

8. Doamne, iubesc aleantul din casa ta și locul unde sălășluiește slava ta.

9. Nu pune sufletul meu la o laltă cu al păcătoșilor, nici viața mea cu a vărsătorilor de sânge,

10. În ale căror mâini este nelegiuirea și în a căror dreaptă se grămădește mita.

11. Ci eu unul merg întru neprihănirea mea; mântuește-mă și fii-mi milostiv.

12. Piciorul meu calcă pe căle netedă; în adunările norodului lăuda-voi pe Domnul.

PSALMUL 27.

Siguranța pe care o dă sufletului ocrotirea dumnezeiască.

1. Un psalm al lui David.—Domnul este lumina mea, și mântuirea mea: de cine mă voi teme? Domnul este loc de scăpare pentru viața mea: de cine mă voi înfricoșa?

2. Când cei vicleni vin către mine ca să mănânce trupul meu—asupritorii mei și dușmanii mei—eise poticnesc și cad.

3. O oștire dacă s'ar rândui în tabără împotriva mea, totuși inima mea e fără teamă; războiul împotriva mea de ar fi să se pornească, chiar și atunci sunt plin de încredere.

4. Un singur lucru cer dela Domnul, pe acesta îl poftesc: să sălășluiesc în casa Domnului, în toate zilele vieții mele, spre a-mi sătura ochii cu frumusețea Domnului și a cerceta cu drag lăcașul său.

5. Căci el mă va ascunde în coliba sa în ziua turburării; în ascunzătoarea cortului său mă va adăposti; pe stâncă înaltă, înalt mă va face să fiu.

6. Și atunci, deasupra dușmanilor, cari stau dejur împrejurul meu, înălța-se va capul meu și în cortul său, cu bucurie mare jertfe

voi jertfi; voi cânta și voi slăvi pe Domnul în sunete de harfă.

7. Ascultă, Doamne, glasul meu când te chem; fii mie milostiv și răspunde-mi.

8. Ție inima mea deapururi ți-a vorbit; pe tine te-a căutat fața mea; fața ta, o Doamne, o caut neîncetat.

9. Nu ascunde de mine fața ta; nu respinge cu mânie pre robul tău; tu ești ajutorul meu, nu mă lepăda pre mine și nu mă părăsi, Dumnezeul mântuirii mele.

10. Când tatăl meu și muma mea mă vor fi părăsit, Domnul mă va primi la sine.

11. Invață-mă, Doamne, calea ta și du-mă pe mine pe potecă lină, din pricina celor ce mă iscodesc.

12. Nu mă lăsa poftei protivnicilor mei, căci s'au sculat împotriva mea martori mincinoși și unii cari suflă asupra mea duhul uciderii.

13. Dacă n'aș fi fost deplin încredințat că voi privi bunătatea Domnului pe pământul celor vii!...

14. Aibi nădejde în Domnul! fii puternic! fă-ți inima vitează și iarăși aibi nădejde în Domnul!

PSALMUL 28.

Rugăciune pentru înlăturarea viclenilor dușmani.

1. Un psalm al lui David.—Către tine, Doamne, stâncă mea, ridic glasul meu; nu fii mut față cu mine, ca nu cumva din tăcerea ta să ajung asemenea celor ce se pogoară în mormânt.

2. Ascultă glasul tânguirii mele, când strig către tine și când mâinile mele le ridic către sfânta sfințelor din templul tău!

3. Nu mă arunca împreună cu păcătoșii și cu nelegiuiții, cari grăesc prieteneste cu aproapele,

pe când inima lor e plină de răutate:

4. Dă-le după faptele lor și după răutatea gândurilor lor; după isprava mâinilor lor plătește-le! Intoarce-le prețul celor ce au făcut.

5. Căci ei nu iau aminte la lucrurile Domnului, și la fapta mâinilor lui; drept aceea, Domnul îi va surpa și nu-i va mai clădi.

6. Binecuvântat fie Domnul căci a auzit glasul tânguirii mele!

7. Domnul este tăria mea și scutul meu; în el s'a bizuit inima mea și am fost ajutat; pentru aceea inima mea tresaltă și cu cântarea mea îl prea măresc.

8. Domnul este izvor de putere

pentru poporul său și pentru Unsl său adăpost mântuitor.

9. Mântuește poporul tău și binecuvintează moștenirea ta și păstorește-o și înalță-o în veacul veacului.

PSALMUL 29.

Furtuna.

1. Un psalm al lui David.—Dați Domnului, fii ai celui Prea Puternic, dați Domnului cinste și slavă!

2. Dați Domnului cinstea cuvenită numelui său; închinați-vă, înaintea Domnului, investmăntați în sfintele odăjdii!

3. Glasul Domnului răsună peste ape; Dumnezeu slabei sloboade tunetul! Iahve tună peste potop de ape;

4. Glasul Domnului întru puterea lui! Glasul Domnului în marea lui!

5. Glasul Domnului sfărîmă cedrii! Domnul zdrobește cedrii Libanului!

6. Și-i face să sară ca un vițel; ca un pui de zimbru el face să salte Libanul și Sirionul.

7. Glasul Domnului risipește coarde de foc!

8. Glasul Domnului face pustia să se cutremure; să se cutremure face Domnul pustia Cadeșului.

9. Glasul Domnului face să fete cerboaicele și despoaie pădurile, pe când în templul său cu toții strigă: slavă!

10. Domnul a împărătit peste potop și ca împărat stă Domnul în vecii vecilor!

11. Poporului său îi dă Domnul putere! cu pace va binecuvânta Domnul pe poporul său!

PSALMUL 30.

Cântare de mulțumire.

1. Un psalm al lui David. Cântare la târnosirea templului.

2. Te preamăresc pe tine, Doamne, căci tu m'ai scos deasupra și pe dușmanii mei nu i-ai lăsat să se bucure de (restriștea) mea.

3. Doamne, Dumnezeu meu, strigat-am către tine și tu m'ai vindecat.

4. Doamne, din împărăția morții ai scos sufletul meu și m'ai ținut cu viață printre cei ce se pogoară în mormânt.

5. Cântați Domnului cei cuvioși ai lui și numele lui prea sfânt lăudați-l!

6. Căci mânia lui ține o clipă, iar îndurarea lui o viață întreagă. Seara, vine să măe în casă plân-

setul, iar dimineața intră oaspete bucuria.

7. Ci eu am zis, întru lipsa mea de grija: „Nu mă voi clătina în veac de veaci!”

8. Doamne, cu milostivirea ta m'ai ridicat puternic ca un munte; dacă mi-ai ascuns, însă, fața ta, eu m'am topit de spaimă.

9. Către tine, Doamne, am strigat și către Domnul m'am jelu:

10. „Ce folos din sângele meu (vărsat) și din pogorârea mea în mormânt? Oare pulberea te va lăuda, oare va vesti ea credincioșia ta?”

11. Auzi-mă, Doamne, și fii-mi milostiv! Doamne, vino într'ajutorul meu!

12. Tu ai schimbat în dănțuire plângerea mea; sacul meu de jale l-ai desfăcut și cu veselie m'ai încins,

13. Pentru ca sufletul meu să te proslăvească și să nu tacă. Doamne, Dumnezeul meu, în vecii vecilor te voi lăuda!

PSALMUL 31.

Increderea în Dumnezeu în timp de strâmtorare.

1. Starostelui cântăreților — un psalm al lui David.

2. La tine, Doamne, caut scăparea mea, să nu fiu rușinat, în veac! Intru dreptatea ta mântuiește-mă,

3. Pleacă spre mine urechea ta; degrabă izbăvește-mă; fii mie stâncă de scăpare; fii mie cetate întărită, spre mântuirea mea.

4. Căci stânca mea cea înaltă și întăritura mea ești tu; pentru slava numelui tău călăuzește-mă și poartă-mă de mână!

5. Scoate-mă din lațul pe care ei intru ascuns mi l-au întins, căci tu ești limanul meu de adăpost.

6. În mâna ta încredințez duhul meu; tu mă răscumperi Doamne, Dumnezeule credincios.

7. Tu urăști pe cei ce se țin de idolii deșerti; ci eu am pus în Domnul nădejdea mea.

8. Voi tresălta și mă voi veseli de milostivirea ta, căci tu ai luat aminte la obida mea și zbuciumul sufletului meu l-ai cercetat,

9. Și nu m'ai lăsat prins în ghiara dușmanului meu, ci largă ai făcut calea sub picioarele mele.

10. Milostivește-te de mine, Doamne, căci la strâmtoare sînt; căci s'au vestejit de jale ochiul meu, sufletul și trupul meu,

11. Și viața mea se irosește în durere și anii mei în suspine; din pricina ticăloșiei mele puterea mea se dărapănă și oasele mele se macină.

12. Din fapta tuturor vrăjmașilor mei, am ajuns de ocară, poară pentru vecini, pentru prieteni

sperietoare; cei ce mă văd pe uliță fug din naintea mea.

13. Uitat am fost ca unul care a murit (și s'a desprins) din inimi; am ajuns ca un vas dogit.

14. Căci aud șoaptele multora; spaimă de jur împrejur! În sfatul pe care-l țin împotriva mea, ei și-au făcut planul să mă ucidă.

15. Dar eu, Doamne, mi-am pus nădejdie în tine și am zis (deapururi): „Dumnezeul meu ești tu!”

16. În mâna ta sînt rosturile mele; izbăvește-mă din mâna dușmanilor mei și a celor ce mă prigonesc.

17. Strălucească fața ta peste robul tău; mântuește-mă cu îndurarea ta!

18. Doamne, să nu dau de rușine, căci pe tine te-am chemat. Rușineze-se cei nelegiuți, amuțească în Șeol!

19. Amuțească buzele minci-noase, buzele cari grăesc cu îndrăzneală și cu dispreț împotriva celui drept!

20. Cât de mare este bunătatea ta, pe care ai economisit-o celor ce se tem de Dumnezeu și — în fața fiilor oamenilor — o vădești celor ce nădăduesc întru tine!

21. Tu îi acoperi cu acoperământul feței tale, împotriva vicleniei omenești și îi ascunzi, ca în colibă, ocrotindu-i de gâlceava limbilor.

22. Slăvit să fie Domnul, căci, în chip minunat, arătat mi-a îndurarea sa; ca într-o cetate tare m'a pus la adăpost.

23. Pe cîndeu, în turburarea mea ziceam: „Asvârlisînt de dinaintea

ochilor tăi! — Tu, însă, ai auzit glasul tânguirii mele, când am strigat către tine.

24. Iubiți pe Domnul, voi toți cuvicioșii lui! Căci Domnul păzește

pe credincioșii săi, iar pe cei mândri îi pedepsește aspru.

25. Prindeți curaj și întâriți inima voastră, voi toți cari nădăjduiți în Domnul!

PSALMUL 32.

Fericit este acela căruia iertate i-au fost păcatele.

1. Cuvânt de învățătură al lui David — Fericit este acela căruia iertată i-a fost fărădelegea și păcatul i-a fost acoperit!

2. Fericit este omul ale cărui fărădelegi Dumnezeu nu le socotește și în sufletul căruia nu sălășluiește viclesugul!

3. În tăcerea mea, oasele mele s'au măcinat de gemetele mele necontenite;

4. Căci, zi și noapte, mâna ta stătea grea asupra mea; vлага mea s'a topit ca de arșița soarelui. — Sela.

5. Ți-am desvăluit păcatul meu și vinovăția mea nu ți-am tănuț-o, ci am zis: „Vreau să mărturisesc Domnului fărădelegile mele“.

Iar tu ai ridicat povara păcatului meu. — Sela.

6. Pentru aceasta să se roage ție tot omul cucernic, în timp de

strămtorare, și chiar răvărsări de ape mari de ar fi să fie: ele nu-l vor ajunge.

7. Tu ești pavăza mea și în primejdie mă păzești; cu veselie mântuitoare tu mă înconjuri. — Sela.

8. „Îți voi da învățătură și calea pe care trebuie să mergi ți voi arăta-o; sfetnicul tău voi fi; asupra ta ținți-voi pururea ochii mei“.

9. Nu fiți asemenea calului și cătărului fără minte, pe care trebuie să-l stăpânești cu frâu și cu zăbale, căci altfel nu ascultă.

10. Multe sint suferințele celui fărădelege, iar cel ce-și pune nădejdea în Domnul: milostivirea Domnului îl înconjură.

11. Bucurați-vă întru Domnul voi cei drepți și tresaltați și strigați cu glas de bucurie toți cei cu inima curată!

PSALMUL 33.

Lăudați pre Domnul și păstrați-i pururea credință.

1. Bucurați-vă, dreptilor, întru Domnul! Celor neprihăniți se cuvine cântare de laudă.

2. Lăudați pe Domnul în cântec de kitară; pe harfă cu zece coarde cântați-i lui!

3. Cântați-i cântare nouă; cântați plin în coarde de kitară.

4. Căci cuvântul Domnului este drept și în toate câte face el își ține făgăduințele.

5. El iubește dreptatea și o împarte; de milostivirea lui este plin tot pământul.

6. Prin cuvântul Domnului cerurile s'au întemeiat și prin duhul guriilor lui toată podoaba lor.

7. El a adunat apa mării ca într'un burduf și ca într'o vistierie strâns-a toate valurile adâncului.

8. Să se înfricoșeze toți locuitorii pământului de Domnul; toți cei ce locuiesc în lume să se îngrozească în fața lui!

9. Căci el a zis și toate au luat ființă; el a poruncit și s'au făcut.

10. Domnul strică sfaturile po-

poarelor ; punerile la cale ale neamurilor el le zădărnicește,

11. Dar sfaturile Domnului rămân în veac și planurile lui din neam în neam.

12. Fericit este neamul care are ca Dumnezeu pe Domnul și poporul ce și-a ales ca moștenirea sa.

13. Domnul privește din înălțimea cerului și vede pe toți fiii oamenilor,

14. Din locașul său își rotește privirea peste toți locuitorii pământului,

15. El care frământă inimile și se uită cu grijă la toate faptele lor.

16. Nu cu mulțimea ostașilor biruiește împăratul și cel viteaz nu izbândește prin marea lui putere.

17. Calul este neputincios să aducă biruința și cu toată tăria lui el nu zmulge victoria.

18. Iată ochii Domnului caută statornic spre cei ce se tem de el, spre cei ce-și pun nădejdea în îndurarea lui,

19. Ca să izbăvească de moarte sufletele lor și să-i țină cu viață în vreme de foamete.

20. Sufletul nostru nădăjduiește în Domnul; ajutorul nostru și pavăza noastră sânt el.

21. Intru Domnul se bucură inima noastră și în numele lui cel sfânt nădejdea noastră am pus-o.

22. Fie, Doamne, mila ta spre noi, precum am nădăjdut întru tine.

PSALMUL 34.

Dumnezeu este sprijinul celor drekți, dar celor răi, protivnic.

1. Un psalm al lui David, când s'a prefăcut nebm înaintea lui Abimelec și când a fost gonit și a plecat.

2 Slăvi-voi pre Domnul în toată vremea; pururea lauda lui va fi în gura mea.

3. Sufletul meu se va veseli întru Domnul: să auză cei umiliți și să se bucure!

4. Măriți-l pre Domnul cu mine; împreună să slăvim numele lui!

5. Când caut pre Domnul, el îmi răspunde și mă izbăvește de toate înfricoșatele griji.

6. Când privești la el, ești luminat și fața ta nu se ascunde de rușine.

7. Iată săracul a strigat și Domnul l-a auzit și din toate necazurile l-a mântuit.

8. Ingerul Domnului sălășluiește împrejurul celor ce se tem de Domnul, și-i izbăvește de primejdie.

9. Gustați și vedeți că bun e Domnul: Fericit este omul care își pune nădejdea în el.

10 Temeți-vă de Domnul toți sfinții lui, căci cei ce se tem de Domnul nu duc nici o lipsă.

11. Pui de leu sînt în nevoie și tânjesc de foamă, dar cei ce caută pe Domnul nu sunt lipsiți de nici o bunătate.

12. Veniți, fiilor, ascultați-mă, căci vreau să vă învăț frica de Domnul.

13. Care este omul căruia să nu-i placă viața și să nu iubească lungimea ei și să nu-i fie voia să se bucure de fericire?

14. Păzește limba ta de la rău și buzele tale de cuvântul viclean!

15. Fugi de rău și fă numai binele, caută pacea și umblă după ea.

16. Ochii Domnului se uită la cei drekți și la strigarea lor urechea lui se pleacă,

17. Fața Domnului caută și la cei ce fac răul, ca să șteargă pomenirea lor de pe pământ.

18. Cei drekți strigă și Domnul îi aude și-i izbăvește din toate nevoile.

19. Domnul stă aproape de cei cu inima zdrobită și pe cei umiliți cu duhul îi mântuiește.

20. Multe sânt nenorocirile (cari lovesc) pe cel drept, dar din toate îl scapă Domnul.

21. El poartă grijă de toate oa-

sele lui, ca nici măcar unul dintre ele să nu fie zdrobit.

22. Răutatea omoară pe cel nelegiuit și cei ce urăsc pe cel drept pedeapsă vor avea.

23. Domnul răscumpără sufletul robilor săi și cei ce-și găsesc la el scăparea nu vor fi osândiți.

PSALMUL 35.

Cerere de ajutor dumnezeesc împotriva asupritorilor.

1. Un psalm al lui David. — Luptă, Doamne, împotriva celor ce se luptă cu mine, du războiu împotriva celor ce se războiesc cu mine!

2. Întărește pavăza și scutul și scoală-te întru ajutorul meu!

3. Indreptează lancea și taie drumul prigonitorilor mei și pune sufletului meu: „Eu sânt mântuirea ta!”

4. Să se rușineze și să rămână de ocară cei ce caută sufletul meu, să dea înapoi și să se facă de răs cei ce pun la cale nenorocirea mea!

5. Să fie ca pleava la suflarea vântului și îngerul Domnului să-i răstoarne!

6. Intunecoasă să fie calea lor și lunecoasă și îngerul Domnului să-i urmărească!

7. Căci fără de pricină întins au cursa lor, spre nimicirea mea, fără nici un temel ai săpat o groapă sufletului meu.

8. Să vină fără-de-veste prăpădul peste el, să-l prinză cursa pe care a întins-o! căză în nenorocirea pe care a pregătit-o!

9. Iar sufletul meu să se veselească întru Domnul și să se bucure foarte de mântuirea lui.

10. Toate oasele mele să zică: „Doamne, cine este ca tine, tu care izbăvești pe cel nenorocit de unul mai tare de cât el și pe cel sărac și sărman de acela care-l jefuește?”

11. Martori mincinoși se scoală

i mă învinovățesc de lucruri pe cari nu le știu.

12. Imi răsplătesc cu rele pentru bune; sufletul meu este cu totul părăsit!

13. Iar eu, dimpotrivă, când erau ei bolnavi, mă îmbrăcam în sac, zmeream cu post sufletul meu și rugăciunea mea se întorcea, iar și iar, pentru ei în pieptul meu;

14. Ca și când mi-ar fi fost prieten sau frate, așa mă zbăteam pentru el, și ca la jelitul după mamă mă frângeam de tristețe.

15. Dar acum ei se bucură de căderea mea și se adună laolaltă, se strâng împotriva mea defăimători pe cari nu-i știu și mă sfășie fără de cruțare.

16. Cu nelegiuiri și cu flecarii, ei scrășnesc din dinți împotriva mea.

17. Doamne, până când vei privi cu răbdare? Izbăvește sufletul meu de cuvintele mincinoase, de mărâitul puilor de leu, pe mine cel stingher!

18. Lăuda-te-voi în marile adunări, slăvi-te-voi în mijlocul popoarelor puternice.

19. Ca să nu se bucure de necazul meu vrășmașii mei cei mincinoși și cei ce mă urăsc fără cuvânt să clipească din ochi.

20. Căci ei nu grăiesc lucruri de pace, ci împotriva locuitorilor pacinici ai țării chibzuesc viclene puneri la cale;

21. Și-și deschid spre mine, lărgă

gura lor. strigând: „aha! aha! văzut-au ochii noștri!”

22. Dar tu îi vezi, Doamne! Doamne, nu sta în tăcere, nu te depărta dela mine.

23. Deșteaptă-te, trezește-te, ca să-mi faci dreptate, Dumnezeu! și Domnul meu, și să stai întru apărarea mea.

24. Judecă-mă după dreptatea ta, Doamne, Dumnezeu! meu, și să nu se bucure (protivniciei) de restrîștea mea,

25. Și să nu zică în inimile lor:

„Aha! suntem mulțumiți!” și să nu grăiască: „L-am doborât!”

26. Ci să se rușineze și să se facă de ocară laolaltă cei ce se bucură de jalea mea, să se facă de răs și de rușine cei ce se semeșesc asupra mea!

27. Să tresalte de bucurie și să se veselească cei ce-mi voesc dreptatea și să strige fără încetare: „Slăvit fie Domnul, cel ce voește bună sporirea slugii sale!”

28. Și limba mea va vesti dreptatea ta. pururi lauda ta!

PSALMUL 36.

Răutatea celor fărădelege. Slava păstrată celor dreپți.

1. Starostelui cântăreților — un psalm al lui David, robul Domnului.

2. O destăinuire s'a făcut în mine despre răsvrătirea celui fărădelege. Innaintea ochilor lui nu este frică de Dumnezeu,

3. Și el se măgulește pe sine socotind că nelegiuirea lui nu poate să fie dovedită, nu poate să fie urgisită.

4. Graiurile gurii lui sunt fățarie și înșelăciune și mintea nu-l mai duce ca să mai facă binele.

5. Lucruri nelegiuite chibzuește în așternutul lui și merge pe o cale întortochiată, fără să mai ocolească răul.

6. Doamne, mila ta ajunge până la ceruri și credincioșia ta până la nouri;

7. Dreptatea ta este mai înaltă cât munții, faptele jude-

cății tale sânt ca adâncul cel nepătruns; Doamne, pe oameni și pe dobitoace numai tu îi păzești;

8. Cât de scumpă este mila ta, Dumnezeu! Caute-și scăparea fiii oamenilor la umbra aripilor tale!

9. Sătura-se-vor de grăsimăa jertfelor din locașul tău și tu îi vei adăpa cu râuri de desfătări,

10. Căci la tine este izvorul vieții și întru lumina ta vedem lumină.

11. Tinde mila ta celor ce te cunosc pe tine și dreptatea ta celor dreپți cu inima.

12. Să nu mă izbească piciorul celui îngâmfat și mâna celor nelegiuți să nu mă zorească la fugă.

13. Iată cei ce lucrează fărădelege sânt doborâți la pământ, loviți ca să nu mai poată să se scoale.

PSALMUL 37.

Cum le merge celor dreپți și cum celor nelegiuți.

1. Un psalm al lui David. Nu te mânia pre cei fărădelege și nu te aprinde asupra celor ce făptuesc cele rele,

2. Căci vor fi — ca iarba — repe-

de coșiți și ca fața ierbii veștejite se vor ofili.

3. Pune-ți nădejdea în Domnul și fă binele, locuește pământul și fii fără prihană,

4. Și de Domnul te bucură; atunci el va împlini dorința inimii tale.

5. Încredințează soarta ta în mâna Domnului; nădăjduiește în el și el te va purta,

6. El va face să strălucească dreptatea ta ca lumina soarelui; ca soarele în miezul zilei va face să strălucească dreptul tău.

7. Stăi tăcut înaintea chibzuinții Domnului, și pune-ți încrederea în el. Nu te mânia pe cel ce izbutește în drumul vieții lui și pe cel ce țese zavistii.

8. Dă deoparte mânia ta și nu te lăsa stăpănit de turbare; nu te aprinde foarte, căci aprinderea duce la rău.

9. Cei răi vor fi nimiciți, iar cei ce nădăjduesc în Domnul vor stăpâni pământul.

10. Încă puțină vreme și cel nelegiuit nu va mai fi; vei vrea să știi unde a fost locul lui și nu-l vei mai afla,

11. Numai cei blânzi vor moșteni pământul și se vor bucura de pace statornică.

12. Nelegiuitul urzește planuri împotriva celui drept și scrâșnește din dinți,

13. Dar Domnul își bate joc de el, căci vede cum vine ziua lui.

14. Cei fărădelege trag sabia și arcul îl încordează ca să doboare pe cel sărac și sărman și să junghie pe cei ce umblă pe calea dreaptă;

15. Dar sabia lor va pătrunde în inima lor și arcurile lor se vor frânge.

16. Mai mult face puținul celui drept de cât belșugul multor nelegiuiți.

17. Căci brațele celor fărădelege vor fi zdrobite, dar sprijinul celor drepti este Domnul,

18. El care știe ziua celor neprihăniți și că moștenirea lor dăinuiește pururea.

19. Ei nu se rușinează în vre-

muri grele și în timp de foamete se îndestulează.

20. Da, cei fără de lege pier; vrăjmașii Domnului sunt la fel cu paștile verzi; ei se ofilesc, se șterg ca fumul.

21. Cel nelegiuit ia cu imprumut și nu plătește; cel drept, însă, este milos și dăruiește.

22. Căci pe cari Domnul îi binecuvintează: moștenesc pământul; iar pe cari îi blesteamă: sunt nimiciți.

23. De către Domnul se întăresc pașii unui om, atunci când Domnul iubește calea lui.

24. Și chiar de cade, el nu rămâne năruit, că Domnul îl sprijină cu mâna sa.

25. Am fost tânăr și acum iată sunt bătrân, dar n'am văzut pe cel drept părăsit și pe urmașii lui cerșindu-și pâinea.

26. Neconținut, el este milostiv și dă cu imprumut, iar urmașii lui sunt binecuvântați.

27. Fugi de rău și fă binele, ca să poți pururea să locuiești în pace,

28. Căci Domnul iubește dreptatea și nu părăsește pe cei cuvioși ai lui, ci îi păzește în veci. Dar seminția celor fărădelege va pieri.

29. Cei drepti vor stăpâni pământul și în veci îl vor locui.

30. Gura omului drept grăește înțelepciune și limba lui lucruri drepte.

31. Legea Domnului este în inima lui și pașii lui nu șovăesc.

32. Cel nelegiuit pândește pe cel drept și caută să-l omoare,

33. Dar Domnul nu-l lasă în mâna lui și când va veni la judecată nu-l osândește.

34. Nădăjduiește în Domnul și păzește pravila lui și el te va ridica să stăpânești pământul și când nelegiuiții vor fi nimiciți, tu vei vedea pieirea lor.

35. Văzut-am pe cel fărădelege prea puternic, înălțându-se ca un copac plin de frunză;

36. Dar când trecui, apoi, nu mai era, l-am căutat și nu l-am mai aflat.

37. Păzește cuvioșia și năzuiește spre dreptate, căci omul care trăiește în bună pace are parte de moștenire fericită,

38. Dar cei ce se leapădă de credință se vor șterge de pe pământ,

iar urmașii lor vor fi dați pieirii,
39. Mântuirea celor drepti vine dela Domnul; apărătorul lor în vremuri de restriște,

40. Căci Domnul îi ajută și-i izbăvește — îi izbăvește de cei nelegiuiți și îi scapă, pentru că într'insul și-au pus nădejdea.

PSALMUL 38.

Cel păcătos se roagă îndurărilor dumnezeiești.

1. Un psalm al al lui David, — „spre bună amintire“.

2. Doamne, nu mă dojeni întru mânia ta și întru aprinderea ta nu mă pedepsi!

3. Căci săgețile tale s'au înfipt în mine, iar mâna ta stă grea asupra mea;

4. Din pricina mâniei tale n'a mai rămas nimic teafăr în trupul meu, și din vina păcatului meu — nimic sănătos în oasele mele.

5. Căci fărădelegile mele covârșesc capul meu și ca o povară grea apasă peste mine.

6. Din faptul nebuliei mele, rănilile mele miros greu și dau pu-roiu afară.

7. Umblu frânt în două, sânt turburat peste măsură și toată ziua mi se trece în întristare.

8. Șalele mele sunt pline de arsuri și n'a mai rămas nici un loc sănătos în trupul meu.

9. Sânt fără putere și cu totul zdrobit și suspinul și strigătul inimii mele sânt mai tari de cât răcnetul leului.

10. Doamne, înaintea ta sânt toate dorințele mele și suspinul meu nu s'a ascuns de tine.

11. Inima mea se zbate tare, virtutea mea m'a părăsit, așijderea și lumina ochilor am pierdut-o.

12. Prietenii mei și cei mai de aproape ai mei se țin departe din

pricina bubelor mele și rudele mele se dau în lături.

13. Cei ce caută sufletul meu îmi întind curse și cei ce-mi proesc răul grăesc amenințări și toată ziua urzesc vicleșuguri.

14. Ci eu sânt ca un surd care nu aude și ca un mut care nu-și deschide gura,

15. Sânt ca un om care nu aude și în gura căruia nu sunt cuvinte de mustrare.

16. Căci în tine, Doamne, îmi pun nădejdea, tu îmi vei da răspuns, Doamne Dumnezeul meu.

17. Și eu zic: „Să nu se bucore de durerea mea vrăjmașii mei, și să nu se semețească împotriva-mi, când piciorul meu se clatină!“

18. Aproape sânt să cad și durerea mea nu mă părăsește.

19. Ci fărădelegea mea o spun tuturor și de păcatul meu mă scârbesc foarte.

20. Dar dușmanii mei sunt vii și tari, și cei ce mă urăsc fără cuvânt s'au înmulțit.

21. Și ei îmi răspălesc cu rele în locul celor bune, ei sânt împotriva mea. căci umblu după dreptate.

22. Nu mă năpusti pe mine, Doamne, Dumnezeul meu; nu te depărta dela mine!

23. Grăbește-te întru ajutorul meu, Doamne, tu care ești mântuirea mea!

PSALMUL 39.

Cât de trecătoare este viața omului! Cerere de iertare și de ocrotire dela Dumnezeu.

1. Starostelui cântăreților — lui Jedufun — un psalm al lui David.

2. Am zis: Voi păzi căile mele, ca să nu păcătoesc cu limba mea; voi pune frâu gurii mele, câtă vreme cel fărădelege va fi înaintea mea.

3. Și am rămas mut și tăcut și fără grai, lipsit de orice bine, dar durerea mea s'a înțepit.

4. În lăuntrul meu s'a aprins inima mea; în gândurile mele arde ca o vâpae și limba mea s'a dezlegat:

5. Fă-mă, Doamne să cunosc sfârșitul meu și lungimea zilelor mele câtă este, ca să știu cât sunt de trecător!

6. Iată, tu ai dat zilelor mele lărgimea unei palme și viața mea este ca nimica-toată înaintea ta; cu adevărat, omul este numai o suflare! — Sela.

7. Da, ca o umbră trece viața omului, zadarnic este tot zbuciumul său, adună și nu știe cine va culege:

8. Și acum, ce pot să aștept, o, Doamne? Nădejdea mea este în tine.

9. Scapă-mă de toate păcatele mele; nu mă face de ocară în fața celui nebun!

10. Eu tac și gura n'o deschid, căci tu ești carele faci toate.

11. Dă la oparte de la mine loviturile tale, căci de tăria mâinii tale mă prăpădesc!

12. Când pedepsești pe om pentru fărădelegea lui, și-l dojenești, tu nimicești, ca molia, ce are el mai scump. Cu adevărat, omul este numai o suflare. — Sela.

13. Ascultă, Doamne, rugăciunea mea, pleacă urechea ta, la strigătul meu și la lacrimile mele ia aminte, căci sânt, la tine, un oaspete, un călător, ca și părinții mei.

14. Întoarce de la mine privirea ta plină de mânie, ca să mă înviorez — mai înainte ca să plec și să nu mai fiu!

PSALMUL 40.

Mulțumită, jertfire de sine și rugăciune.

1. Starostelui cântăreților — un psalm al lui David.

2. În Domnul am pus nădejdea mea și el și-a plecat urechea către mine și strigătul meu l-a ascultat.

3. Din groapa picirii scosu-m'a, din noroi și din tină și pe stâncă înaltă m'a ridicat și pașii mei i-a întărit.

4. În gura mea el a pus cântare nouă, Dumnezeului nostru laudă, ca să-l cunoască mulți, să se teamă de el și să nădăjduiască în Domnul.

5. Fericit este omul care își pune nădejdea în Dumnezeu și

sfatul celor semeți nu-l cere, sfatul celor rătăciți de minciună.

6. Doamne, Dumnezeul nostru, înmulțit-ai minunile tale și punerile tale la cale pentru noi: nimeni nu poate să fie asemenea ție. Aș vrea să le vestesc și știute să le fac, dar ele sânt mai presus de oricare rostire.

7. Nici jertfele de sânge nu-ți plac, nici prinoasele, dar mi-ai săpat urechi; n'ai cerut nici olocauste, nici jertfe pentru păcat.

8. Atunci am grăit: „Iată viu, cu sulul cărții unde scrie despre mine:

9. Pururea voit-am să fac voia ta, o, Dumnezeuule, căci legea ta este în inima mea."

10. În adunările cele mari am vestit dreptatea ta, căci, Doamne, tu o știi, n'am pus îngrădire împrejurul buzelor mele.

11. Niciodată n'am ascuns dreptatea, în inima mea, ci am propovăduit adevărul și mântuirea ta și n'am tănuțit, în adunarea poporului, bunătatea și credincioșia ta.

12. Să nu oprești, o, Doamne, dela mine milostivirile tale, iar bunătatea și credincioșia ta să mă ocrotească pururea;

13. Căci suferințe fără de număr m'au împresurat; ajunsu-m'au fă rădelegile mele de nu pot să le mai rabd; mai mult decât perii

capului meu s'au înmulțit și îndrăzneala mea m'a părăsit.

14. Mântuește-mă, Doamne, cu bună vrerea ta, spre ajutorul meu grăbește-te!

15. Rușineze-se și ajungă de ocară, într'o clipă, toți cei ce caută să-mi ia viața mea; să dea îndărăt și să-și piardă cumpătul cei cari voesc nenorocirea mea!

16. Să fie coprîși de spaimă și de rușine cei ce-mi zic: „aha, aha!”

17. Să se veselească și să tresalte de bucurie cei ce te caută pe tine, Doamne, și cei ce iubesc mântuirea ta pururea să strige: „Mare este Domnul!”

18. Ci eu sînt sărac și sînt lipsit. Domnul îmi va purta de grijă. Ajutorul meu și izbăvitorul meu ești tu! Doamne, nu zăbovi!

PSALMUL 41.

Plângerea celui obijduit asupra vrăjmașilor vicleni cari îl impresară.

1. Starostelui cântăreților — un psalm al lui David.

2. Fericit este cel ce ia aminte la cel sărac, căci în ziua nenorocirii Domnul îl va izbăvi.

3. Domnul îl va păzi și-l va ține cu viață; el va fi fericit pe pământ și în ghiara dușmanilor săi tu nu-l vei lăsa să cadă.

4. În patul de zăcere, Domnul îl va ajuta; culcușul lui tu îl vei schimba, în vremea boalei sale.

5. Deapururi eu am zis: „Milostiv fii mie, Doamne, vindecă sufletul meu, căci greșit-am înaintea ta!”

6. Ci vrăjmașii mei mă ponegresc și zic: „Când va muri odată și numele lui se va șterge de prințre noi?”

7. De vine careva la mine să mă vază, îmi spune lucruri de minciună; inima lui este plină de răutate și de iese dela mine vorbește tot împotriva mea.

8. Cei ce mă urăsc își șoptesc unul altuia, despre mine, zavistii și pun la cale fărădelegi.

9. „O năpraznă să dea peste el — zic ei — să se prăbușească la pământ, și să nu se mai scoale!”

10. Chiar și acela cu care trăiam în bună pace și în care îmi puneam încrederea, acela care mânca pâinea mea, a ridicat călcăiul împotriva mea!

11. Dar tu, Doamne, milostivește-te spre mine și pune-mă pe picioare, ca să răsplătesc dușmanilor mei.

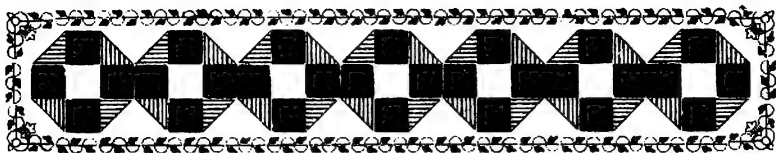
12. Prin aceasta voi ști că tu m'ai iubit, dacă vrăjmașul meu nu biruește asupra mea.

13. Pentru neprihănirea mea, mă sprijini și mă pui să stau pururea în fața ta.

14. Binecuvânt să fie Domnul, Dumnezeul lui Israil, în vecii vecilor, Amin! Amin!

CARTEA II-A

CARTEA II-a

PSALMUL 42.

Dorul de Sion în țară streină și dușmandă.

1. Starostelui cântăreților — o învățătură a fiilor lui Core.

2. Precum cerboanca dorește apa izvoarelor, tot așa sufletul meu te dorește pe tine, Dumnezeule!

3. Sufletul meu însetoșează după Dumnezeu, după Dumnezeul cel viu! Când voi veni, oare, și mă voi arăta în fața Domnului?

4. Lacrămile mele sânt hrana mea, ziua și noaptea, pe când ei îmi spun neîncetat: „Unde este acum Dumnezeul tău?”

5. Îmi aduc aminte — și atunci inima mea se topește în mine — de zilele când mergeam în cete mari, călăuzindu-le spre casa Domnului, cu bucurie mare și cu cântări de mulțumită — popor în săr-bătoare!

6. De ce te prăvălești, o suflete al meu și te zburci în mine? Nădăjduște în Dumnezeu, căci eu îl voi lauda mereu, pe el: izvorul mântuirii mele și Dumnezeul meu!

7. Sufletul meu se frânge în

mine! Astfel, gândesc la tine, din pământul Iordanului și al Hermonului, din muntele Mizar.

8. O vâltoare cheamă pe cea-laltă, în vijelia cataractelor tale: tot așa, toate valurile și toate tala-zurile tale dau peste mine.

9. Ziua, Domnul dă poruncă (și trimite) harul său, iar noaptea cântarea lui de laudă răsună în mine — rugăciune înălțată Domnului, izvorul vieții mele.

10. Grăesc către Domnul, stâncă mea: „De ce mă uiți? ca să merg încovoiat și trist, copleșit de duș-manii mei?”

11. Simt că oasele mele se sfăr-amă, când prigonitorii mei mă fac de râs și-mi spun neîncetat; „Unde este acum Dumnezeul tău?”

12. De ce te prăvălești, o, suflete al meu, și te zburci în mine? Nădăjduște în Dumnezeu, căci eu îl voi lauda mereu pe el: izvorul mântuirii mele și Dum-nezeul meu!

PSALMUL 43.

Dorul de Sion în țară streină și dușmandă.

1. Fă-mi dreptate, Doamne, și apără pricina mea împotriva unui neam necredincios; mântuiește-mă de omul vicleniei și al strâmbă-tății!

2. Tu ești Dumnezeul meu, cel prea puternic: Pentru ce mă a-lungi? Pentru ce să umblu în-covoiat și trist, copleșit de vrăj-mașii mei?

puterea noastră și ajutor bine venit în vremi de strâmtorare.

3. Drept aceea nu ne temem chiar dacă s'ar răsturna pământul și munții s'ar sgudui în fundul mării,

4. Și valurile ei s'ar frământa și-ar spumega și munții ar fi să-i clătine din loc cu răsvrătirea lor. — Sela.

5. Iată un râu mare! Irugele lui înveselesc cetatea Domnului, templul și cortul Celui Prea Înalt.

6. Dumnezeu este în mijlocul cetății: ea nu se va clinti. Dis-de-dimineață Dumnezeu îi va veni într'ajutor.

7. Se zburcună popoarele, se zdruncină împărățiile; el sloboade

glasul său și pământul se topește de spaimă.

8. Domnul Savaot este cu noi! Cetate tare ne este nouă Dumnezeu-lui Iacov. — Sela.

9. Veniți de vedeți faptele mărețe ale Domnului, minunile pe care le-a făcut el pe pământ:

10. El a stăvilit războaiele până la capătul pământului; el a sfărâmat arcul și lancea el a frînt-o și cu foc a ars carele de războiu.

11. „Oprîi-vă și luați știință că eu sunt Dumnezeu, prea înalt între popoare și pre pământ prea înalt!”

12. Domnul Savaot este cu noi! Cetate tare ne este nouă Dumnezeu-lui Iacov. — Sela.

PSALMUL 47.

Cântați Domnului Dumnezeului a tot pământul!

1. Starostelui cântăreților—un psalm al fiilor lui Core.

2. Voi neamuri toate bateți din palme! Strigați lui Dumnezeu cu glas de bucurie!

3. Căci Domnul Cel Prea Înalt este înfricoșat și mare împărat peste pământul tot:

4. El a plecat popoare sub stăpânirea noastră și seminții sub pîcoarele noastre.

5. El ne-a ales nouă moștenirea noastră, mândria lui Iacov pe care îl iubește. — Sela.

6. Se urcă, Domnul în templul său, în strigăte de bucurie,

Cel Vecinic în sunete de trâmbiță.

7. Prea măriți pre Domnul în cântări de harfă, cântați! cântați împăratului nostru; prea măriți-l!

8. Căci împărat peste tot pământul e Dumnezeu; cântați-i lui cântări de laudă!

9. Domnul împărătește peste neamuri; Domnul stă în jilțul său cel sfânt.

10. Fruntașii popoarelor s'au adunat — ca popor al Dumnezeu-lui lui Avraam — căci ai Domnului sunt luptătorii pământului iar el înalt e foarte!

PSALMUL 48.

Cântare întru slava Sionului.

1. O cântare. Un psalm al fiilor lui Core.

2. Mare este Domnul și laudat foarte în cetatea Dumnezeului nostru, în sfânt muntele său!

3. Frumos întru înălțarea lui și desfătarea pământului întreg, așa este muntele Sionului în laturea

de miazănoapte — cetatea marelui Rege.

4. Cunoscut este Domnul în palatele sale, ca un turn de scăpare.

5. Căci, iată, regi ținut-au sfat strânsu-s'au laolaltă;

6. Ci îndată ce-l văzură răma-

seră fără grai, spaima îi cuprinsă și îngroziți prinseră a fugi.

7. Cutremur dădu peste ei și zvrăcoliri ca peste o femeie care naște.

8. Cu vântul dela Răsărit i-ai făcut tândări ca pe corăbiile din Tarsis.

9. Precum am auzit zicându-se, așa am și văzut în cetatea Domnului Savaot, în cetatea Dumnezeului nostru, pe care Dumnezeu a întărit-o în vecii vecilor. — Sela.

10. Dumnezeule, în lăuntru locașului tău, ne aducem pururea aminte de îndurarea ta.

11. Ca și numele tău, Dumne-

zeule, așa și lauda ta ajunge până la marginile pământului. Dreapta ta e plină de milostivire.

12. Veselească-se muntele Sionului! Tresalte de bucurie ficele din Iuda, pentru hotăririle judecăților tale!

3. Mergeți împrejurul Sionului și dați-i ocol: numărați turnurile lui,

14. Priviți la întăriturile lui, treceți prin palatele lui, ca să povestiți neamurilor ce vor să fie,

15. Că așa este Dumnezeu, Dumnezeul nostru și în veac și pururea el ne va călăuzi — până dincolo de moarte.

PSALMUL 49.

Învățătură despre nimicnicia bunătăților pământești.

1. Starostelui cântăreților — un psalm al fiilor lui Core.

2. Ascultați aceasta voi neamuri toate, luați aminte, voi locuitori ai pământului,

3. Și oameni de rând și oameni de frunte, bogați și săraci laolaltă!

4. Gura mea va rosti lucruri înțelepte, căci socotințele inimii mele sunt pline de pătrundere.

5. Pleca-voi urechea mea la o parabolă, deschide-voi în sunetul harfei, învățătura mea de taină.

6. De ce m'as teme în vremurile, când nelegiuirea prigonitorilor mei mă împresoară?

7. Ei își pun nădejdea în buna lor stare și se fălesc într-o mulțime bogățiilor lor,

8. Și totuși nimeni nu poate să răscumpere pe fratele său, nici să plătească lui Dumnezeu prețul răscumpărării,

9. — Răscumpărarea vieții lor e prea scumpă și niciodată nu e cu putință. —

10. Ca să trăiască pururea și să nu vadă stricăciune.

11. Dimpotrivă: va vedea cum

înțelepții mor, cum pier laolaltă nebunul și omul fără minte și lasă altora avutul lor.

12. În închipuirea lor, casele lor dura-vor pururea, locașurile lor în neam de neam și cu numele lor numi-vor ținuturile lor.

13. Dar omul, cu toată strălucirea lui, e trecător; el este asemenea dobitoacelor pe cari le ucizi.

14. Iată sfârșitul celor ce se încred în ei și al celor ce se iau după sfaturile lor. — Sela.

15. Ca o turmă de oi sunt împinși spre împărăția morții și moarte îi paște; de cu vreme dreptii biruiesc asupra lor și ființa lor hărăzită-i pieirei, căci iadul este locuința lor.

16. Ci numai Dumnezeu va răscumpăra sufletul meu din iad și mă va lua cu sine. — Sela.

17. Nu te turbura deci, când se îmbogățește cineva și când belșugul casei lui sporește,

18. Căci din toate nu va lua nimic, când va muri, nici nu va coborî după el (în mormânt) averea lui.

3. O, trimite lumina și adevărul tău! ele să mă călăuzească și să mă îndrepteze către muntele tău cel sfânt și către locașurile tale!

4. Ca să ajung la jertfelnicul Domnului, al Dumnezeului bucuriei și al veseliei mele, și să te preamăresc, în sunet de kitară,

Dumnezeule, Dumnezeul meu!

5. De ce te prăvălești, o suflete al meu și te zbcuimi în mine? Nădăduiește în Dumnezeu, căci eu îl voi lauda mereu, pe el: izvorul mântuirii mele și Dumnezeul meu!

PSALMUL 44.

Rugăciunea lui Israil, căsūt pradă dușmanului dar totuș credincios lui Dumnezeu.

1. Starostelui cântăreților — un cuvânt de învățătură al fiilor lui Core.

2. Dumnezeule, cu urechile noastre am auzit și părinții noștri ne-au istorisit faptele pe care le-ai făcut în vremea lor, în vremea de demult.

3. Cu mâna ta gonit-ai popoarele ca să-i sădești pre ei; ai răvăcit neamurile, iar pe ei i-ai făcut să se întindă.

4. Căci nu cu sabia lor, au cucerit ei țara, și nici brațul lor nu le-a dat biruința, ci dreapta ta și brațul tău și lumina feței tale, căci tu i-ai fost iubit.

5. Tu ești împăratul meu, o, Dumnezeule, poruncește izbăvirea lui Iacov!

6. Cu ajutorul tău, dăm la pământ pe protivnicii noștri și întru numele tău sfărâmăm pe cei ce se scoală asupra noastră.

7. Căci nu mă bizuesc în arcuul meu și sabia mea nu poate să mă scape.

8. Căci tu ne faci biruitori asupra protivnicilor noștri și scoți de ocară pre cei ce ne urăsc.

9. Cu tine, Doamne, ne laudăm neîncetat și numele tău îl proslăvim pururea. — Sela.

10. Ci acum ne-ai alungat și pe noi și ne-ai făcut de rușine și cu ostirile noastre n'ai mai fost alături;

11. Ne-ai lăsat să dăm înapoi din fața vrăjmașului și cei ce ne

urăsc au făcut pradă din noi; 12. Ne faci ca pe niște oi hotărâte spre tăcere și ne risipești printre popoare;

13. Tu vinzi norodul tău pe un preț de nimic și cu prețul vânzării lui nu te faci mai bogat;

14. Tu ne faci de ocară printre vecinii noștri, de răs și de batjocură pentru cei dimprejurul nostru.

15. Ne-ai făcut de poveste între neamuri; străinii clatină din cap, (când e vorba de noi).

16. În toată vremea, ocară mea este înaintea mea și rușinea acoperă fața mea,

17. Din pricina celui ce mă defaimă și mă batjocorește, din pricina celui dușmănos și dornic de răzbunare.

18. Toate acestea au venit peste noi, măcar că noi nu te uităm și legământul nostru cu tine nu-l lepădăm.

19. Inima noastră nu dă înapoi și pașii noștri nu calcă alături din cărarea ta,

20. Ca să ne năpustești în vizuinile șacalilor și să ne acoperi cu umbra morții.

21. De-am fi uitat numele Dumnezeului nostru și am fi întins mâinile noastre către Dumnezeii streini,

22. Oare Dumnezeu n'ar fi dovedit aceasta, el care cunoaște cele mai ascunse gânduri ale inimii?

23. Ci tocmai pentru tine suntem măcelăriți în toate zilele și suntem

socotiți ca niște oi de zalhana!

24. Deșteaptă-te! Pentru ce dormi tu, Doamne! Deșteaptă-te! nu ne alunga de istov!

25. Pentru ce ascunzi fața ta și uiți de dosădirea și de asuprirea noastră!

26. Suflétul nostru e încovoiat până în țărână și trupul nostru se lipește de pământ.

27. Scoală-te, ajută-ne nouă și după mare mila ta, mântuiește-ne pre noi!

PSALMUL 45.

Cântare și urare la cununia Regelui.

1. Starostelui cântăreților—după podobia „Crinii” — o cântare a fiilor lui Core, despre cel iubit. Un cuvânt de învățătură.

2. Inima mea este mișcată de cuvinte prea frumoase! Aduc poemul meu în fața unui rege și limba mea este asemenea cu pana unui meșteșugar al slovei.

3. Tu ești frumos ca nimeni altul între oameni și harul se revărsă pe buzele tale, drept aceea Dumnezeu te-a binecuvântat în veac de veac.

4. Incinge-te, puternice, peste coapsă cu sabia ta, cu strălucirea și cu podoaba ta!

5. Și întru mărirea ta pornește! pornește în carul de războiu, la luptă, pentru adevăr, blândețe și dreptate, și dreapta ta să săvârșească fapte minunate!

6. Săgețile tale ascuțite—popoare să cadă sub stăpânirea ta — să pătrundă în inima dușmanilor regelui!

7. Tronul tău, Dumnezeule, este veșnic și schiptrul împărăției tale este schiptrul dreptății.

8. Tu iubești dreptatea și urăști fărâdelegea; pentru aceasta, Dumnezeule, te-a uns Dumnezeuul tău, cu untul de lemn al bucuriei mai mult decât pe părtașii tăi!

9. Toate vestmintele tale miros a zmirnă, aloe și casie; în palat de fildeş te desfătează cântarea harfelor.

10. Fiice de regi se află între alesele tale; Regina stă de-adreapta ta, îmbrăcată în aur de Ofir.

11. Ascultă fiică și vezi și pleacă urechea ta și uită poporul tău și casa tatălui tău:

12. Și regele se va îndrăgi de frumusețea ta, și fiindcă el e stăpânul tău, te închină lui,

13. Iară fiica Tirului și cei frunțași din popor vor căuta cu daruri să câștige bunăvoința ta.

14. În podoabă strălucită intra-va fiica regelui înlăuntrul palatului; vestmântul ei este din aur împletit.

15. În talar de broderie este adusă înaintea regelui, în vreme ce fecioare, prietenele ei, ți sânt înfățișate.

16. Ele sunt călăuzite cu semne de bucurie, și cu veselie mare și intră în palatul regelui.

17. În locul părinților tăi veni-vor copiii tăi, și-i vei face principii în toată țara.

18. Pomenirea numelui tău păstra-se-va din neam în neam, iar neamurile te vor lăuda în veac de veac.

PSALMUL 46.

Desdăvrșita încredere a lui Israil în ocrotirea dumnezeiască.

1. Starostelui cântăreților—un psalm al fiilor lui Core. Cântec

după podobia „Fecioarele”,

2. Dumnezeu este scăparea și

19. Chiar când cineva izbuteste în viață să fie fericit și mereu să i se spună: „Să-ți meargă bine!”

20. Totuși, el se va duce după neamul părinților săi, care nici

odată nu vor mai vedea lumina.

21. Omul, cu toată slava lui, dacă nu are minte, este asemenea dobitoacelor pe cari le ucizi.

PSALMUL 50.

Despre jertfa cea adevărată și buna slujire a lui Dumnezeu.

1. Un psalm al lui Asaf. — Dumnezeu cel prea înalt, printre dumnezei, grăește și la sine cheamă pe locuitorii pământului, de la răsăritul soarelui și până la apusul lui.

2. Din Sion — desăvârșita frumusețe — Dumnezeu se arată prea luminos.

3. Dumnezeuul nostru vine și nu tace; înaintea lui purcede foc mistuitor, iar împrejurul lui, se zbugiumă furtuna.

4. De sus el chiamă cerurile și pământul, ca să judece poporul său:

5. „Adunați-mi pe credincioșii mei, cei ce-au încheiat, prin jertfă, cu mine legământ.”

6. Atunci cerurile vestesc dreptatea lui, căci Dumnezeu este judecător. — Sela.

7. „Ascultă, o, poporul meu, ca să-ți grăesc, o, Israil, ca să te prevestesc: Eu sunt Dumnezeu, Dumnezeuul tău!

8. Nu pentru jertfele tale te dojenesc, căci arderile tale de tot sunt pururea înaintea mea.

9. Nu voi lua niciodată din ochul tău vre-un taur, și nici țapi din țarcurile tale.

10. Ale mele sunt fiarele pădurii și dobitoacele din munte cu miile,

11. Eu cunosc toate păsările munților și toate viețuitoarele câmpiei sunt ale mele.

12. Dacă mi-ar fi foame, nu ție îți voi spune, căci al meu este

pământul și cu tot ce cuprinde.

13. Mănânc eu oare carne de tauri și beau sânge de țapi?

14. Adu lui Dumnezeu jertfă de laudă și plinește Celui Prea Înalt făgăduințele tale!

15. Și strigă-mă în ziua de tristețe, și te voi izbăvi, iar tu mă vei cinști.”

16. Iar celui fără de lege Dumnezeu îi zice: „Ce ai tu să-mi socotești rânduelile mele și să porți în gură legământul meu,

17. De vreme ce tu urăști dojana mea și dai la spate cuvintele mele?

18. Dacă vezi un fur, tu ești de partea lui și cu cei precurvari te întovărășești,

19. Gura ta o înveți la rele și cu limba ta urzești viclene planuri;

20. Tu stai și vorbești împotriva fratelui tău și împotriva fiului maicii tale asvărli ocară și bârfeală.

21. Iată ce ai făcut și eu am tăcut, de aceea ți-ai închipuit că eu sunt ca tine. Vreau să te pedepsesc și să pun (toate) subțochii tăi.

22. O! de-ai lua aminte, voi care uitați pre Dumnezeu, ca să nu vă sfâșii fără ca nimeni să nu vă poată scoate din mâna mea!

23. Cine aduce jertfă de laudă pre mine mă cinstește și celui ce umblă pe căi (neprihănite) îi voi arăta mântuirea lui Dumnezeu.”

PSALMUL 51.

Un psalm de pocăință.

1. Starostelui cântăreților — un psalm al lui David,

2. Când a fost la el proorocul Natan, după păcatul cu Batșeba.

3. Miluește-mă, Dumnezeuule, după (mare) mila ta și după mulțimea îndurărilor tale, șterge fără de legea mea.

4. Mai vărtos mă spală de fără de legea mea și de păcatul meu mă curățește.

5. Că fără de legea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea.

6. Ție unuia am greșit și ceea ce este rău înaintea ochilor tăi aceea am făcut. Așa în cât tu ești drept întru cuvintele tale și nepărtinitor în hotărârile tale.

7. Că iată întru fărădelegi am fost zămislit și întru păcate m'a născut maica mea.

8. Ci fiindcă iubești adevărul în lăuntrul omului, fă-mă într'ascuns să cunosc înțelepciunea.

9. Stropește-mă cu isop și mă voiu curăți, spală-mă și mai vărtos decât zăpada mă voi albi.

10. Dă-mi prilej de bucurie și de veselie, ca să se bucure oasele pe care le-ai zdrobit.

11. Ascunde fața ta de către păcatele mele și toate fărădelegile mele șterge-le.

12. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeuule și duh neșovăelnic înoește întru cele dinlăuntru ale mele.

13. Nu mă lepăda pe mine dela fața ta și Duhul tău cel sfânt nu-l lua dela mine.

14. Dă-mi iarăși bucuria mântuirii tale și cu duh stăpănitor mă întărește.

15. Invăța-voi pre cei fărădelege căile tale și cei păcătoși la tine se vor întoarce.

16. Izbăvește-mă de sângele vărsat, Dumnezeuule, Dumnezeul mântuirii mele, ca limba mea să se bucure de dreptatea ta.

17. Deschide, Doamne, buzele mele, ca gura mea să vestească lauda ta!

18. Căci ție nu-ți plac jertfele: altfel ți le-aș fi dat; arderile de tot nu le binevoiești.

19. Jertfa lui Dumnezeu: duh umilit; inima înfrântă și smerită, Dumnezeuule, tu n'o urgisești.

20. Fă bine, Doamne, întru bunăvoința ta, Sionului și zidește zidurile Ierusalimului.

21. Atunci bine vei voi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot, atunci vor pune pe altarul tău viței.

PSALMUL 52.

Zădarnic se încred nelegiuirii în bogățiile lor.

1. Starostelui cântăreților — un cuvânt de învățătură al lui David, 2. Când a venit Doeg Edomitul ca să înștiințe pe Saul, zicând: „David a intrat în casa lui Achimelec.”

3. De ce te fălești cu răutatea, tu cel ce ești puternic, pe când mila Domnului ține pururea?

4. Limba ta ca un brici ascuțit,

născocește numai viclenii, o, urzitorule de înșelăciune!

5. Tu iubești răul mai mult decât binele, și minciuna mai mult decât cuvântul adevărat. — Sela.

6. Tu iubești toată vorba aducătoare de pieire, tu limbă prea vicleană!

7. Drept aceea, Dumnezeu te va sfărâma de veci, te va apuca

și te va zmulge din cortul tău și din pământul celor vii te va desrădăcina. — Sela.

8. Atunci dreptii sta-vor la priveală și le va fi teamă, dar vor răde de el [și vor grăi]:

9. „Iată omul care n'a făcut pe Dumnezeu liman de scăpare, ci s'a încrezut în mulțimea bogă-

țiilor lui și în răutatea lui s'a bizuit“.

10. Ci eu sunt ca un măslin roditor, în casa lui Dumnezeu, și în mila lui Dumnezeu pun nădejdea mea în veac și în veac.

11. Lăuda-te-voi u pururea, căci tu ești carele ai făcut acestea și voi nădăjdui întru numele tău, căci tu ești bun către toți cuvioșii tăi.

PSALMUL 53.

Nebunia nelegiuitorilor și judecata lui Dumnezeu.

1. Starostelui cântăreților — cu cântare din flaut — un cuvânt de învățătură al lui David.

2. Socotește nebunul în gândul său: „Nu este Dumnezeu!“ Stricăciune este viața lor, rătăcire este fiecare faptă a lor. Nu este nici unul care să facă binele!

3. Dumnezeu din ceruri privește la fiii oamenilor, ca să vadă de se mai află vreun înțelept, vreunul care să caute pe Dumnezeu;

4. Dar toți cu toții s'au abătut, laolaltă s'au stricat! Nu mai este nici unul care să facă binele, nici măcar unul singur!

5. Oare nu mai au nici o pricere toți care făptuesc fără de legea, care mănâncă pre poporul meu precum ar mânca pâine și de numele lui Dumnezeu nu pomenesc?

6. Atunci ei se vor cutremura înspăimântați, fără să aibă cuvânt de spaimă, căci Dumnezeu va risipi oasele celui ce ridică tabără în jurul tău. I-ai rușinat pe ei, fiindcă Dumnezeu i-a lepădat.

7. O, de-ar veni din Sion mântuirea lui Israel! Când Dumnezeu va întoarce din robie pe poporul său, atunci va tresălta Iacov, atunci bucura-se-va Israel!

PSALMUL 54.

Cel prigonit cere ajutorul lui Dumnezeu împotriva dușmanilor săi.

1. Starostelui cântăreților — cu cântare din strune — un cuvânt de învățătură al lui David.

2. Când au venit Zifiții și au zis lui Saul: „Oare tu nu știi că David este ascuns la noi?“

3. Dumnezeule, întru numele tău mântuiește-mă și cu puterea ta fă-mi dreptate!

4. Dumnezeule, ascultă rugăciunea mea, ia aminite la graiurile gurii mele!

5. Căci străini trufași s'au ridicat împotriva mea, și oameni silnici umblă să-mi ridice viața; ei

nu pun pe Dumnezeu în fața lor. — Sela.

6. Iată Dumnezeu este ajutorul meu, Domnul este cel ce sprijină viața mea.

7. Întoarce răul asupra vrăjmașilor mei! Întru credințioșia ta nimicește-i!

8. Din toată inima îți voi aduce jertfă, preamări-voi Doamne numele tău cel bun,

9. Căci Domnul mă izbăvește din toată strămătorarea și ochii mei privesc la protivnicii mei [înfrânți].

PSALMUL 55.

Rugăciune pentru stârpirea celor vânsători.

1. Starostelui cântăreților — cu cântare din coarde — un cuvânt de învățătură al lui David.

2. Pleacă urechea, Dumnezeuule, la rugăciunea mea și nu te feri de cererea mea!

3. Ia aminte și mă auzi, căci ră-tăcesc plin de grijă și aiurit,

4. De strigătul vrăjmașilor mei și de strămtoarea în care mă țin cei fărădelege, căci ei prăvălesc asupra mea nenorocire și mă prigonesc plini de mânie.

5. Inima mea se zbate în pieptul meu și spaima morții a căzut peste mine.

6. Frică și cutremur mă coprind și fiori de groază mă străbat.

7. Ci zic: O, de-aș avea aripi ca porumbielul, aș zbura și mi-aș găsi un sălaș!

8. Cu adevărat aș fugi departe, ca să-mi petrec viața în pustie. — Sela.

9. M'aș grăbi — mai repede ca vântul, mai iute ca furtuna — să caut un loc de scăpare.

10. Sfărâmă-i, Doamne! Dezbină limbile lor, căci văd silnicie și împerechere, în Cetate.

11. Zi și noapte, fac de strajă pe zidurile ei, dar înlăuntru este stricăciune și obișduire.

12. Prăpădul este în ea, iar din piața ei nu se curmă apăsarea și viclenia.

13. Căci dacă un vrăjmaș m'ar face de ocară — aș suferi; iar dacă un protivnic s'ar ridica semet asupra mea — m'aș ascunde de el,

14. (Dar nu e vorba de ei) ci de

tine, om de potriva mea! prietenu meu și credinciosul meu,

15. Cu care purtam o prietenie de dragi destăinuiți și în mijlocul cetelor înșuflețite, pășiam în casa Domnului.

16. Ajungă-i, fără de veste moar-tea! Pogoare de vii în împărăția morții! căci numai răutate este în sălașele lor și în inima lor.

17. Dar eu strig către Dumnezeu și Domnul mă va mântui.

18. Seara și dimineața și în miez de zi plâng și mă tânguesc și el aude glasul meu.

19. El mă va izbăzi cu pace din lupta pornită împotriva mea, oricât de mulți ar fi (dușmanii mei).

20. Dumnezeu mă va auzi și îi va zmeri, el care stă în jilțu-i dintru început — Sela — pentru că ei nu se schimbă și nu au frică de Dumnezeu.

21. Fiecare din ei întinde mâna asupra prietenului său și legământul cu el îl pângărește.

22. Lingușirile gurii lui sunt dulci ca laptele, dar inima lui e plină de războiu; cuvintele lui sunt mai lunecoase de cât untul de lemn, dar elesunt săbii ascuțite.

23. Aruncă asupra Domnului povara ta și el îți va purta de grijă; niciodată nu va lăsa să șovăiască pe cel drept.

24. Iar tu, Doamne, îi vei prăbuși în fundul prăpăstiei; cei ce varsă sânge și cei deprinși cu viclesugul nu vor ajunge la jumătatea vieții. Ci eu întru tine îmi pun nădejdea mea!

PSALMUL 56.

Increderea în Dumnezeu în vreme de grea cumpănă.

1. Starostelui cântăreților — după podobia: „Porumbița mutelor plăiuri depărtate” — o cântare de taină

a lui David, când Filistenii l-au prins în orașul Gat.

2. Miluește-mă, Dumnezeuule, căci

oamenii mă calcă în picioare și în toată vremea asupritorii mei bat războiu cu mine,

3. În toată vremea cei ce mă pândesc caută să mă înghită, căci mulți sunt cei ce mă hărțuesc cu semeție.

4. Ci, în ziua temerei, eu mă încred în tine.

5. Dumnezeu îmi va da prilej ca să preamăresc hotărîrea lui. În Dumnezeu îmi pun nădejdea și nu mă tem. Ce-ar putea să-mi facă mie omul?

6. Zi de zi, ei împovărează cărările mele și tot ce pun la cale este numai spre răul meu.

7. Pornesc asupra-mi, mă iscodesc, se țin după mine și năzuiesc să-mi ia viața.

8. Cu nelegiuirea lor gândesc să scape! Întru mânia ta, o, Dumnezeu, prăbușește popoarele!

9. De viața mea rătăcitoare,

ținut-ai socoteală. O, adună lacrimile mele în burdufurile tale! Oare nu sunt ele trecute în cartea ta?

10. Pentru acasta, vrăjmașii mei vor da înapoi, în ziua când voi striga către tine. Iată, știu că Dumnezeu este de partea mea.

11. Dumnezeu îmi va da prilej să preamăresc hotărîrea lui. Cu ajutorul Domnului preamări-voiu hotărîrea lui!

12. În Domnul îmi pun nădejdea și nu mă tem. Ce-ar putea să-mi facă mie omul?

13. Țiu bine minte, Dumnezeule, făgăduințele mele și jertfă de laudă îți voi aduce;

14. Căci tu ai scăpat sufletul meu de moarte, ba și picioarele mele de cădere, ca să merg înaintea Domnului întru lumina celor vii.

PSALMUL 57.

Rugăciune de mântuire din mâna vrăjmașilor.

1. Starostelui cântăreților, — du-pă podobia: „Să nu sfărâmi! — o cântare de taină a lui David, când a fugit în peșteră dinaintea lui Saul.

2. Miluește-mă, Dumnezeule, miluește-mă Dumnezeule, căci sufletul meu la tine caută scăpare și la umbra aripilor tale adăposti-mă-voiu, până ce va trece vremea de restrîșe.

3. Chem pre Dumnezeul Cel Prea Înalt, pre Dumnezeul care dă izbânda,

4. Ca să trimită din ceruri (ajutorul său) și să mă mântuiască, în pofda celui ce poartă pieirea mea! — Sela. Trimită Dumnezeu mila și credincioșia sa!

5. În mijlocul leilor trebuie să sălășluiesc, în mijlocul celor ce varsă foc pe nări, al oamenilor, ai căror dinți sunt lance și săgeți, a căror limbă e sabie ascuțită.

6. Ridică-te peste ceruri, o, Dumnezeule, și slava ta să strălucească peste tot pământul!

7. Lațuri au întins sub pașii mei și-au zmerit până la pământ sufletul meu; o groapă au săpat înaintea mea, dar au căzut în ea. — Sela.

8. Îmbărbătată este inima mea, Dumnezeule, inima mea este îmbărbătată! Voiu cânta și te voi proslăvi.

9. Deșteaptă-te mărirea mea! deșteapți-vă harfă și kitară, căci voesc să deștept zorile!

10. Lăuda-te-voiu printre popoare, Doamne, preamări-te-voiu în strune, printre neamuri,

11. Căci mare până la ceruri este mila ta și până la nouri credincioșia ta.

12. Ridică-te mai presus de ceruri, Dumnezeule, și slava ta să strălucească peste tot pământul!

PSALMUL 58.

Dumnezeu răzbunătorul celor dreapți și pedepsitorul celor nelegiuiți.

1. Starostelucântăreților — după podobia: „Să nu sfărâmi!“ — o cântare de taină a lui David.

2. Rostiți voi, oare, stăpânitorilor, hotăriri drepte și judecați voi după dreptate pe fiii oamenilor?

3. Dimpotrivă, din toată inima, voi lucrați nedreptatea pe pământ și mâinile voastre croesc calea silniciei.

4. Cei fărădelege își greșesc cărarea dela naștere, iar cei mincinoși rătăcesc din pântecele mamei lor.

5. Veninul lor este ca veninul șarpelui; ei sunt ca o năpărcă surdă care-și astupă urechile,

6. Și care nu aude glasul vrăjitorilor, glasul descântătorului dibaciu.

7. O, Doamne, zdrobește-le dinții din gură! Smulge dinții cei as-

cuțiți ai puilor de lei, o, Doamne!

8. Risipească-se ca apele, care se scurg (și pier)! Și săgețile lor, când le vor slobozi, teșite (să ajungă)!

9. Ca melcul să fie, ce se topește în mers, ca un făt născut mai înainte de vreme, și care niciodată nu vede soarele!

10. Iar mai înainte ca oalele voastre să simtă ghimpii (subt ele) fie verzi, fie aprinși — vijelia să-i măture!

11. Dreptul se va bucura când va vedea răzbunarea. Scâlda-va picioarele sale în sângele celui nelegiuit,

12. Iar lumea va zice: „Cu adevărat este o răsplată pentru cel drept și este un Dumnezeu care judecă, pe pământ!“

PSALMUL 59.

Rugăciunea unui prigonit pe nedrept.

1. Starostelucântăreților — după podobia „Să nu sfărâmi!“ — o cântare de taină a lui David, când Saul a trimis oamenii săi și îi păzeau casa ca să-l omoare.

2. Izbăvește-mă de vrăjmașii mei, Dumnezeul meu, și din partea celor ce se ridică împotriva mea, ocrotește-mă!

3. Mântuește-mă de ceice făptuesc fărădelegea și de vărsătorii de sânge scapă-mă!

4. Căci iată-i că pândesc sufletul meu și oameni cruzi navălesc asupra mea, fără ca eu, o, Doamne, să fi făcut vre-o fărădelege sau vre-un păcat!

5. Fără să fiu de vină, ei aleargă și dau peste mine. Stai de pază ca să mă întâmpini cu ajutorul tău și privește!

6. Căci tu ești Domnul, Dumnezeu Savaot, Dumnezeul lui Israel, deșteaptă-te să pedepsești toate neamurile; fii fără îndurare cu cei ce-și calcă legea! — Sela.

7. În fiecare seară ei vin iar și iar, urlă cum urlă câinii și prin cetate dau târcoale.

8. Iată gura lor spumegă, buzele lor sunt cumplite ca săbiile, căci (zic ei): „Cine aude?“

9. Dar tu, Doamne, răzi de ei, tu îți bați joc de toți păgânii.

10. Tu ești vârtutea mea, pe tine te voiu preamări, căci tu ești, Doamne, scăparea mea.

11. Mila lui Dumnezeu mă va întâmpina; Dumnezeu mă va face să văd (înfrângerea) dușmanilor mei.

12. Nu-i ucide, ca să nu-i uite

poporul meu, cifă-isărătăceascăşi prin puterea ta prăbuşeşte-i, căci tu, Doamne eşti pavăza noastră!

13. Păcat al gurii lor să fie tot cuvântul de pe buzele lor. Prin dă-se ca într'un laţ în semeţia lor, din pricina blestemului şi a înşelăciunii din vorba lor.

14. Nimiceşte-i întru mânia ta, nimiceşte-i de istov, ca să ştie că e un Dumnezeu, care stăpâneşte în Iacov, până la marginile pământului. — Sela.

15. În fiecare seară ei vin iar şi

iar, urlă cum urlă câinii şi prin cetate dau târcoale.

16. Ei umblă rătăcind după mâncare şi dacă nu se satură, ei mârâe (nemulţumiţi).

17. Ci eu cânt tăria ta şi în fiecare dimineaţă mă bucur foarte de milostivirea ta, căci tu eşti cetatea mea de scăpare şi locul meu de adăpost în vreme de restrîşte.

18. Tu eşti vîrtutea mea, preţine te voi proslăvi, căci tu, o, Doamne, eşti scăparea mea, eşti, Dumnezeul meu cel milostiv!

PSALMUL 60.

Rugăciune şi cerere de ajutor după o bătălie.

1. Starostelui cântăreţilor, — după podobia „Crinii mărturisirii“ — o cântare de taină a lui David, spre învăţătură,

2. Când el făcu război cu Siriei din Mesopotamia şi din Toba şi Ioab întorcându-se bătău douăsprezece mii de Edomiţi în Valea Sărată.

3. O, Dumnezeule, tu ne-ai aruncat, tu ai făcut spărtură în rândurile noastre, te-ai mîniat asupra noastră şi în învălmăşag ne-ai pus pe fugă.

4. Tu ai făcut să se cutremure pământul, tu l-ai spintecat; încheagă laolaltă sfărămăturile lui, căci el se clatină.

5. Tu ai pus pe poporul tău la grele încercări, tu ne-ai dat să bem un vin care ameţeşte.

6. Şi numai celor ce se tem de tine, tu le-ai dat un steag ca să poată ţine piept arcului (duşman). — Sela.

7. Pentru izbăvirea celor iubiţi ai tăi, mântueşte-ne cu dreapta ta

şi ne auzi pre noi!

8. Dumnezeu a grăit în templul său: „Sui-mă-voi şi voi împărţi Sichemul şi valea adâncă dela Sucot voi măsura-o.“

9. Al meu este Ghileadul, al meu e Manase, Efraim e coiful meu, iar Iuda este schiptrul meu.

10. Moabul îmi slujeşte drept lighean de spălat; asupra Edomului arunc încălţămîntea mea; împotriva Filistenilor izbucnesc în strigăte de războiu.“

11. Cine mă va conduce în cetatea întărită! Cine mă va îndruma către Edom!

12. Nu ne-ai aruncat tu oare de la tine, Dumnezeul nostru şi cu oştirile noastre nu vrei să mai mergi?

13. Ajută-ne împotriva apăsătorilor, căci ajutorul omenesc n'are nici o tărie.

14. Cu Dumnezeu câştiga-vom biruinţă şi el însuşi va călca în picioare pe vrăjmaşii noştri.

PSALMUL 61.

Rugăciunea unui rege în surghiun.

1. Starostelui cântăreţilor — cu lui David.
cântare din harfă — un psalm al

2. Auzi, Dumnezeule, strigătul

meu, ia aminte rugăciunea mea ;
3. Dela marginile pământului
strig către tine, cu inima prididită
de mahnire ; pe stânca pe care nu
pot să mă urc, poartă-mă !

4. Căci tu loc de scăpare ești
pentru mine : un turn puternic
în fața dușmanului.

5. O, de-aș putea să sălășluiesc
în cortul tău pururea ; la adă-
postul aripilor tale să caut mân-
tuirea mea ! — Sela.

6. Căci tu Dumnezeule, ascultă

juruințele mele și dai moștenirea
(cuvinită) celor ce se tem de nu-
mele tău.

7. Adaogă zile multe la zilele
împăratului ; fie ca anii lui să
fie peste vârste și vârste !

8. Rămăe împărat în vecii ve-
cilor, înaintea lui Dumnezeu ! Po-
runcește ca mila și credincioșia
să-l aibă în pază !

9. Ci eu voi cânta în veac nu-
melui tău, ca să împlinesc zi cu
zi, juruințele mele !

PSALMUL 62.

Lăsarea în voia lui Dumnezeu când dușmanii dau năvală.

1. Starostelui cântăreților—lui
Iedutun : un psalm al lui David.

2. Numai întru Domnul sufletul
meu e liniștit ; căci dela el vine
mântuirea mea,

3. Numai el este stânca mea și
izbăvirea mea, locul meu de adă-
post, ca să nu mă mai clatin.

4. Până când vă veți năpusti
asupra unui om, ca să-l doborâți
cu toți la pământ, ca pe un pe-
rete povărnit, ca pe un zid gata
de prăbușire ?

5. Intr'adevăr, ei pun la cale ca
să-l doboare din locul său înalt,
de aceea iubesc minciuna : cu gu-
rile lor binecuvintează, iar în lăun-
trul lor clocotește blestemul. —
Sela.

6. Numai întru Domnul sufletul
meu e liniștit, căci dela el vine
nădejdea mea ;

7. Numai el este stânca mea și
mântuirea mea, locul meu de a-

dăpost, ca să nu mă mai clatin.

8. La Dumnezeu aflu izbăvirea
mea și slava mea, stânca mea cea
puternică ; locul meu de scăpare
este la Dumnezeu.

9. Nădăjduiți întru el în toată
vremea ; voi, obștia poporului,
revărsați înaintea lui inimile voa-
stre, căci Dumnezeu este scăparea
noastră ! — Sela.

10. Numai ca o suflare sunt fiii
oamenilor ! O minciună sunt ei !
Dacă îi pui în cântar, toți laolaltă
sunt mai ușori decât suflarea !

11. Nu nădăjduiți în silnicie și
nu puneți temei pe jaf și pe hrăpi-
re ; iar dacă averea voastră crește,
nu vă lipiți inima de ea !

12. Odată a grăit Domnul, dar
eu am auzit de două ori : că pu-
terea este a lui Dumnezeu,

13. Și a ta, Doamne, este mila,
căci tu vei răsplăti fiecăruia după
faptele sale.

PSALMUL 63.

Dumnezeule, sufletul meu însetează după tine.

1. Un psalm al lui David, pe
când se afla în pustiu ludei.

2. Dumnezeule, Dumnezeule meu,
pre tine te caut, după tine în-
setează sufletul meu, pe tine te
dorește cu înfocare trupul meu,

întocmai ca un pământ uscat, se-
cătuit și fără apă.

3. O, de-aș putea să te privesc
în locașul tău, ca să văd puterea
și slava ta !

4. Căci mai bun este harul tău

de cât viața. Atunci buzele mele te vor lăuda,

5. Atunci te voi binecuvânta în toată viața mea și voi ridica mâinile mele, (chemând) numele tău.

6. Sufletul meu se va sătura ca de grăsimi și de mâncări alese; cu strigăte de veselie te va lăuda gura mea.

7. Chiar în așternutul meu îmi voi aduce aminte de tine și în străjile nopții te voi căuta cu mintea mea,

8. Căci tu ești ajutorul meu și

la umbra aripilor tale tresăltă-voiu de bucurie.

9. Sufletul meu se lipește de tine și dreapta ta mă sprijină.

10. Iar cei ce caută să-mi ia viața, pogoare-se în locurile cele mai de jos ale pământului!

11. În ascuțișul săbiei să fie dați și vulpilor să cadă pradă!

12. Iar împăratul se va bucura întru Domnul, și cei ce se jură întru numele lui, mândri-se-vor, căci gura mincinoșilor va fi astupată.

PSALMUL 64.

Dreptul prigonit nădăjduiește și așteaptă ziua de izbândă.

1. Starostelui cântăreților—un psalm al lui David.

2. O, Dumnezeu! ascultă glasul meu, când viu și plâng la tine, apără viața mea de vrăjmașul meu cel groaznic.

3. Ocrotește-mă de uneltirile celor răi și de ceata celor ce lucrează fără de legea;

4. De cei ce-și ascut limba ca o sabie și-și pregătesc săgețile—vorbele lor amare—

5. Ca să săgeteze pe ascuns pe cel nevinovat; și-l ucid într-o clipă și teamă n'au!

6. Ei se îndeamnă între sine la fapte rele, se sfătuiesc cum să întindă curse și grăesc: „Cine ne

va vedea?”

7. Ei născocesc lucruri ticăloase: „Suntem gata! Planul e bine întocmit!”—Iar launtru omului, iar inima lui este o prăpastie!—

8. Dar Dumnezeu le va trimite o grabnică săgeată și vor fi uciși.

9. Limba lor va căsuna prăbușirea lor, iar cine îi va vedea va clătina din cap.

10. Atunci toți vor fi cuprinși de spaimă și vor vesti fapta lui Dumnezeu și vor pricepe lucrul lui.

11. Să se bucure cel drept întru Domnul și să-și pună nădejdea în el, iar cei cu inima curată să se veselească foarte!

PSALMUL 65.

Mulțumire pentru binefacerile duhovnicești și trupești primite dela Dumnezeu.

1. Starostelui cântăreților—un psalm al lui David—o cântare.

2. Ție se cuvine, Dumnezeu, cântare de laudă în Sion! Ție să-ți fie deplin plătită juruințele (noastre),

3. O, tu care ascuți rugăciunea! Către tine să se îndrepteze toată făptura!

4. Păcate și iar păcate mă co-

vârșesc, dar tu ierți fără de legile noastre!

5. Fericit este acela pe care l-ai ales și l-ai apropiat de tine, ca să locuiască în curțile tale! Fă-ne să ne săturăm de bunătățile casei tale, de sfințenia locașului tău!

6. Tu ne auzi întru dreptatea ta și ne răspunzi prin fapte prea mărețe, o, Dumnezeu! al mântui-

rii noastre, tu care ești nădejdea tuturor marginilor pământului și a depărtatelor ostroave!

7. Tu care ai întemeiat munții cu puterea ta, tu cel ce te încingi cu tărie,

8. Tu care potolești mugetul Oceanului, ramătul valurilor și zarva popoarelor.

9. Locuitorii marginilor pământului coprîși au fost de spaimă din pricina minunilor tale; răsăritul și apusul tu le umpli de uimire.

10. Tu porți de grijă pământului și-l umpli de belșug, și-l îmbogățești foarte : — pâraele Dom-

nului sunt pline de apă — tu faci să crească grăul lor, și-l faci să crească astfel:

11. Tu adăpi brazdele pământului, tu moi bulgării lui, tu îl desfunzi prin ploile tale și binecuvintezi roada lui.

12. Astfel tu încununezi anul cu facerile tale de bine, și pe urmele carului tău picură grăsimea :

13. Picură pășunile pustiei și cu bucurie se încing colinele;

14. Munții se acoperă cu turme, văile se înveșmântă în lanuri de grâu, (oamenii) hăulesc și cântă.

PSALMUL 66.

Cântare de mulțumită și de laudă lui Dumnezeu după o biruință.

1. Starostelui cântăreților. O cântare. Un psalm. Strigați Domnului tot pământul,

2. Cântați în strune numele lui, ridicați în slăvi lauda lui!

3. Rostiți lui Dumnezeu : „Cât de minunate sunt lucrurile tale!

Pentru puterea ta cea mare, chiar vrăjmașii tăi te măgulesc fățarnic;

4. Toți locuitorii pământului se închină ție și ție îți cântă, proslăvind numele tău”. — Sela.

5. Veniți și vedeți lucrările lui Dumnezeu și cât de minunat este el în faptele sale către oameni :

6. El a prefăcut marea în uscat și prin râul (Iordanului) au trecut cu piciorul; să ne bucurăm deci de el!

7. El stăpânește pururea prin puterea lui, iar ochii lui iscodesc popoarele; răzvrătiții să nu se mai trufească! — Sela.

8. Binecuvântați, popoare, pre Dumnezeul nostru și roștiți sus și tare lauda lui,

9. A lui, care ne-a dat viață și n'a răbdat ca picioarele noastre să șovăiască!

10. Căci tu, Dumnezeule, ne-ai

pus la încercare, ne-ai lămurit cum se lămurește argintul;

11. Tu ne-ai făcut să cădem în cursă; poveri ai pus în spinarea noastră;

12. Îngăduit-ai celor de alt neam să calce în picioarele cailor capetele noastre; aruncați am fost în foc și în apă, dar tu ne-ai scos spre mulțimea (bucuriei noastre).

13. Pentru aceasta intra-voi în casa ta cu arderi de tot, și făgăduințele mele le voi plini,

14. Făgăduințele pe care le-au grăit buzele mele și le-a jurat gura mea pe când eram în restriște.

15. Arderi de tot grase îți voi aduce cu miros de jertfă de berbeci. Jerfi-voi ție boi și țapi. Sela.

16. Veniți și ascultați voi toți cei ce vă temeți de Dumnezeu — ca să vă povestesc toate câte a făcut el pentru mine.

17. Strigat-am către el cu gura mea și l-am preamărit cu limba mea.

18. Dacă aș fi avut gânduri viclene în inima mea. Domnul nu m'ar fi ascultat,

19. Dar Dumnezeu m'a ascultat și a luat aminte la glasul rugăciunii mele.

20. Binecuvântat să fie Dumnezeu, care nu a respins rugăciunea mea, ci m'a miluit cu mila sa!

PSALMUL 67.

Mulțumită pentru binecuvântări duhovnicești și trupești.

1. Starostelui cântăreților — cu cântare din harfă — un psalm. Un cântec.

2. Milostiv fii nouă Dumnezeu și ne binecuvintează, lumineze fața ta peste noi! — Sela.

3. Ca să se cunoască pe pământ purtarea ta de grijă — întru toate popoarele: mântuirea ta!

4. Să te laude pe tine neamurile, Dumnezeu, să te laude pre tine toate limbile!

5. Să se veselească noroadale și

să tresalte de bucurie, căci tu judeci semințiile cu dreptate și îndrumător ești popoarelor pe pământ. — Sela.

6. Să te laude pe tine neamurile Dumnezeu, să te laude pe tine toate popoarele!

7. Pământul dat-a roadele sale: Dumnezeu, Dumnezeul nostru ne binecuvintează;

8. Ne binecuvintează pre noi Dumnezeu și toată marginile pământului să-l cinstească pre el!

PSALMUL 68.

Cântare de biruință în cinstea proriei dumnezeiești.

1. Starostelui cântăreților — un psalm a lui David. O cântare.

2. Să se scoale Dumnezeu, să se risipească vrăjmașii lui și să fugă dinaintea lui cei ce-l urăsc pe el!

3. Ca fumul să se împrăstie! Precum se topește ceara de fața focului, așa să piară din fața lui Dumnezeu cei fără de lege,

4. Iar dreptii să se veselească, să tresalte înaintea lui Dumnezeu și să se bucure cu bucurie (mare)!

5. Cântați, Domnului, preamăriți numele lui, gătiți calea celui ce vine în car, prin pustie! Iahve este numele lui, bucurați-vă înaintea lui!

6. Părintele orfanilor și apărătorul văduvelor este Dumnezeu în sfântul său locaș.

7. Dumnezeu aduce acasă pe cei răzlețiți, scoate pe robiți la fericit liman, dar cei ce se ridică împotriva lui, locui-vor un ținut ars de soare.

8. O, Dumnezeu, când tu ieșii

în fruntea poporului tău, când tu înaintai prin deșert. — Sela. —

9. Pământul se cutremură chiar și cerurile se scuturau de rouă înaintea ta, Dumnezeu, ca și acest Sinai, înaintea lui Dumnezeu, Dumnezeul lui Israel!

10. Ploi îmbelșugate dat-ai, Dumnezeu, și moștenirea ta cea istovită ai întărit-o.

11. Sălășluit-ai turma ta în țara, pe care prin bunătatea ta o, Dumnezeu, ai pregătit-o pentru cei săraci.

12. Domnul a rostit tare cuvânt de biruință — și vestitoarele biruinței erau în ceață mare —:

13. „Regii oștirilor dau înapoi și fug, iar stăpâna casei împarte prada.”

14. O, de-ați rămâneă tihniți lângă vetrele voastre! Doar și aripile porumbiței sânt îmbrăcate cu argint și penele ei cu aur strălucitor!

15. Când cel Atotputernic îm-

prăstia pe regi, muntele Salmo-
nului era alb ca zăpada.

16. Muntele lui Dumnezeu,
muntele Basanului, muntele cu
piscuri multe, muntele Basanu-
lui!

17. De ce vă uitați cu ciudă, voi
munți cu vârfuri multe, la mun-
tele pe care, Dumnezeu și l-a ales
ca locaș al său? Cu adevărat
Domnul va locui acolo în veac
de veac.

18. Carele de războiu ale lui
Dumnezeu sunt zeci de mii și
mii de mii. Domnul vine din
Sinai în templul său.

19. Suiu-te-ai în înălțime, a-
dus-ai robi din robie, luat-ai
daruri dela oameni; chiar și cei
răzvrățiți îngăduiți au fost să lo-
cuiască lângă Domnul Dumnezeu.

20. Binecuvântat să fie Domnul
în fiecare zi, el care poartă povara
noastră, el este Dumnezeu, Mân-
tuitorul nostru. — Sela.

21. Dumnezeu e pentru noi un
Dumnezeu al mântuirii, căci el
Domnul cel Atotputernic ne scapă
de moarte.

22. Ci Dumnezeu zdrobește ca-
pul vrăjmașilor săi, țeasta celor
ce umblă în păcate.

23. Domnul a zis: „Din Ba-
san voi aduce înapoi (pe cre-
dincioșii mei), îi voi scoate din
adâncurile mării.

24. Așa în cât să scalzi în sânge
piciorul tău, iar limba câinilor
tăi să aibă parte de dușmanii
tăi!”

25. Văzut-am Dumnezeule a-
laul tău, alaiul Dumnezeului meu,
împăratului meu, în sfântul tău
locaș:

26. În frunte cântăreții, apoi
purătorii de alăute și de harfe,

iar la mijloc fecioarele bătând
din daira:

27. „În adunări binecuvântați
pe Dumnezeu, pe Domnul, voi
cei din obârșia lui Israel!”

28. Iată pe Veniamin cel mai
tânăr și care merge în frunte,
apoi căpeteniile lui Iuda în veș-
mintele lor de purpură, căpete-
niile lui Zavelon și ale lui Nef-
tali.

29. Vădește Dumnezeule pute-
rea ta! Dumnezeule, lucrul tău
pentru noi întărește-l,

30. Din sfântul tău locaș cel
din Ierusalim! Regii îți vor a-
duce ție daruri.

31. Ceartă fiara care locuiește
în trestii *, cireada taurilor și
vieții popoarelor, ca să se sme-
rească aducând grele daruri de
argint. Risipește neamurile cele
iubitoare de războaie!

32. Veni-vor căpetenii din E-
gipt; Etiopia va alerga la Dumne-
zeu cu mâinile întinse.

33. Voi, împărății ale pământu-
lui, cântați lui Dumnezeu, prea
măriți pre Domnul, în strune și în
organe! — Sela —.

34. Pre Domnul, care trece în
carul său prin cele mai de sus
și din veac ceruri ale sale. Iată el
sloboade în tunelul său, glasul
său năpraznic!

35. Dați slavă lui Dumnezeu!
Măreția lui stăpânește peste Israel
și puterea lui norii cerului!

36. Minunate arăți, Dumnezeule,
din templul tău cel sfânt! Dum-
nezeul lui Israel este Dumnezeu
care dă poporului putere și văr-
tute. Binecuvântat să fie Dumne-
zeu!

*) Faraon.

PSALMUL 69.

Rugăciune pentru mântuirea din prigoană.

1. Starostelui cântăreților—un „Crinii”.
psalm a lui David, pe podobia 2. Mântuește-mă Dumnezeule,

căci apele mi-ajung până la gât,

3. Mă scufund în mla adânc și n'am unde să-mi proptesc picio-rul. Mă duc în vâltoarea apelor și șuvoaiele trec peste capul meu.

4. Sânt istovit de strigăt, găt-lejul meu aprins e ca de foc, ochii mei se sting așteptând a-jutor de la Dumnezeu.

5. Cei ce mă urăsc fără cuvânt sunt mai mulți decât perii capu-lui meu; mulțime mare sunt cei ce vor să mă piardă, dușmanii mei din pricina mincinoase. Când n'am hrăpît, atunci a trebuit să dau înapoi!

6. Dumnezeu, tu cunoști ne-bunia mea și păcatele mele nu-ți sunt ascunse.

7. Să nu se rușineze din pri-cina mea cei ce nădăduesc întru tine, Doamne, Dumnezeu Sa-vaot! Să nu dea de ocară, din pricina mea, o, Dumnezeu al lui Israil, cei ce te caută pre tine!

8. Căci pentru tine sufăr bat-jocoră și ocara acopere fața mea;

9. Strein sunt pentru frații mei și ca un necunoscut pentru fe-ciorii mamei mele.

10. Căci râvna casei tale m'a mâncat și ocările celor ce te o-căresc pe tine au căzut asupra mea.

11. Când am plâns și am pos-tit, atunci mi-am găsit ocară;

12. Când am pus pe mine sac (de pocăință), am ajuns pentru ei de poveste;

13. Sunt de râsul celor ce stau la poarta cetății și bețivii îmi scornesc cântece de ocară.

14. Dar eu mă rog ție, Doamne, la vreme prielnică; după mare mila ta, auzi-mă, Dumnezeu, întru credințioșia mântuirii tale!

15. Scoate-mă din noroi, ca să nu mă scufund și scăpat să fiu de cei ce mă urăsc și din vâl-toarea apelor,

16. Ca să nu mă covârșască pu-hoiul apelor și să nu mă înghită

adâncul și abisul să nu-și des-chidă gura peste mine!

17. Auzi-mă, Doamne, căci prea bună este mila ta; după mulți-mea îndurărilor tale, întoarce-te spre mine,

18. Și nu ascunde fața ta de robul tău, căci la grea cumpănă mă aflui; grăbește-te și auzi-mă!

19. Fii aproape de sufletul meu și-l mântuiește; în pofida vrăj-mașilor mei, slobozește-mă!

20. Tu știi ocara mea și ru-șinea mea și batjocora mea: în-fața ta stau toți asupritorii mei.

21. Ocara a zdrobit inima mea și sunt bolnav de moarte; nă-dăduit-am milă, dar în zadar, și mângăetori, dar n'am găsit.

22. Din protivă, pus-au fiere în mâncarea mea și ca să-mi as-tâmpăr setea m'au adăpat cu oțet.

23. Facă-se masa lor înaintea lor o cursă și tihna lor un laț!

24. Intunce-se ochii lor să nu mai vază și coapsele lor necon-tenit să tremure!

25. Varsă peste ei necazul tău și văpaia mâniei tale să-i ajungă!

26. Pustiască-se sălașul lor și în corturile lor să n'aibă cine să locuiască,

27. Fiindcă prigonesc pe cel pe care tu l-ai bătut și durerile ce-lor răniți de tine le sporesc.

28. Aduagă fărădelegi la fără-delegile lor, ca să nu se poată îndreptăți înaintea ta.

29. Șterși să fie din cartea vieții și la o laltă cu cei drepti să nu fie înscrși!

30. Iar eu sunt sărac și plin de suferințe; mântuirea ta, o, Dum-nezeule să mă ocrotească.

31. Atunci voi lauda numele lui Dumnezeu întru cântări și-l voiu preamări cu mulțumită.

32. Iar aceasta îi va fi Domnu-lui mai plăcut decât un taur tânăr cu coarne și cu copita despicată.

33. Vedeau-să săracii și se vor bucura, iar vouă celor ce căutați pre Dumnezeu, vie să vă fie inima,

34. Căci Domnul ascultă pe do-
sădiți, iar la robii săi nu caută cu
dispreț.

35. Prea mărească-l pre el ce-
rul și pământul, mările și tot ce
se mișcă într'ânsele!

36. Căci Dumnezeu va mân-

tui Sionul și va zidi cetățile lui
Iuda și se vor sălăslui în ele și
le vor stăpâni,

37. Și neamul slujitorilor lui
moșteni-le-va și cei ce iubesc
numele lui vor locui acolo.

PSALMUL 70.

Strigătul de ajutor al unui prigonit.

1. Starostelui cântăreților — un
psalm al lui David, „ca să se țină
minte.”

2. Dumnezeu, grăbește-te spre
scăparea mea, Doamne, grăbește-te
într'ajutorul meu!

3. Să se rușineze și să se facă
de ocară cei ce umblă ca să-mi
ia viața! Să dea înapoi și să
ajungă de batjocoră cei ce poftesc
pierderea mea!

4. De rușine, să întoarcă spatele
cei ce zic: „Aha, aha!”

5. Ci să se bucure și să se ve-
selească cei ce te caută pe tine
și năfănat să strige cei ce iubesc
mântuirea ta: „Mare este Dum-
nezeu!”

6. Dar eu sunt sărac și dosădit,
Dumnezeule! Zorește-tespremine!
Tu ești ajutorul și izbăvitorul
meu, Doamne, nu zăbovi!

PSALMUL 71.

Israil se roagă Domnului să nu fie părăsit la bătrânețe.

1. La tine, Doamne, caut scă-
parea mea, să nu fiu rușinat în
veac!

2. Întru dreptatea ta mântu-
ește-mă și fă-mă slobod, pleacă
spre mine urechea ta și mă iz-
băvește!

3. Fii pentru mine stâncă de
scăpare, unde să mă adăpostesc
de-apururi! Tu ai poruncit ca să
fiu mântuit, căci tu ești stâncă
mea și cetatea mea cea tare.

4. Dumnezeu, scapă-mă din
mâna omului nelegiuit și din
ghiara omului nedrept și silnic,

5. Căci tu ești nădejdea mea.
Doamne, Dumnezeu, temeiul în-
crederei mele, din tinerețile mele.

6. Pe tine m'am bizuit din pân-
tecele mamei mele; din sânul
maicii mele tu ești izbăvitorul
meu și cu tine m'am mândrit
de-apururi.

7. Ca o sperietoare sunt pentru
mulți, dar tu ești cetatea-mi de

scăpare cea întărită.

8. Să se umple gura mea de
lauda ta, toată ziua de slăvirea ta!

9. Nu mă lepăda în vremea bă-
trânețelor mele și când puterea
mea slăbește, nu mă părăsi!

10. Căci vrăjmașii mei vorbesc
despre mine și cei ce pândesc
viața mea, se sfătuiesc laolaltă,

11. Și spun: „Dumnezeu l-a nă-
pustit! urmăreți-l și-l prindeți pre
el, că nimeni nu poate să-l mân-
tuiască!”

12. Nu te depărta de mine,
Dumnezeule, grăbește-te spre a-
jutorul meu!

13. Facă-se de ocară și piară
prigonirii vieții mele; acoperiți
să fie de rușine și de batjocură,
cei ce se sârguesc spre nenorocirea
mea!

14. Ci eu pururea voi nădăj-
dui și voi spori iar și iar toate
laudele tale.

15. Gura mea grăește cu de-

amăruntul faptele dreptății tale, toată ziua mântuirea ta — căci ele sunt fără de număr.

16. Când ajung la faptele tale cele mari, Doamne Dumnezeule, pomenesesc cu slavă în deosebi dreptatea ta!

17. Dumnezeule, tu mi-ai dat învățătură din tinerețile mele, și sunt crainicul minunilor tale până acum!

18. Ci încă și în vârsta înaintată și la adâncile mele bătrânețe, nu mă părăși, Dumnezeule, ca să vestesc puterea brațului tău neamului de față și tuturor celor ce vor să vie faptele tale cele uriașe.

19. Dreptatea ta, o, Dumnezeule, ajunge până în naltul cerului; tu care ai făcut lucruri minunate, Dumnezeule, cine este la fel cu tine?

20. Tu care ne-ai lăsat să îndurăm multe și crâncenestrămtorări, fă-ne iar ca să fim vii și din adâncurile zbuciumate ale pământului, ridică-ne deasupra!

21. Inmulțește mărirea mea și iarăși mă mângăe.

22. Și eu voiui lauda în cântece de alăută, credincioșia ta, o, Dumnezeul meu; te voiui proslăvi în sunet de harfă, o, sfântul lui Israel!

23. Bucura-se-vor foarte buzele mele, când te voiui preamări cu cântări din organe și sufletul meu pe care l-ai mântuit;

24. Și limba mea, ziua întreagă, va vesti cu laude dreptatea ta, căci au fost rușinați și au ieșit de ocară cei ce se străduiau să-mi facă rău.

PSALMUL 72.

Dreptatea, pacea și propășirea împărăției mesianice.

1. Un psalm al lui Solomon. Dumnezeule, dă împăratului judecățile tale (cele nepărtinitoare) și fiului împăratului duhul dreptății tale,

2. Ca să judece poporul tău întru dreptate și pre săracii tăi după pravila (ta):

3. — Atunci rodi-vor munții pace pentru popor și colinele mântuire —

4. Să judece drept pe obișnuiții poporului, să ajute pe cei nevoiași și să zdrobească pe apăsător!

5. Să trăiască atât cât soarele și tot atât cât luna, în neam de neam.

6. Pogoare-se ca ploaia pe pașiștea cosită, ca bura de ploaie care adapă pământul!

7. Inflorescă în vremea lui cel drept și pacea din belsug, până nu va mai fi luna!

8. Stăpânească de la mare până la mare și de la Eufrat până la marginile pământului!

9. Să îngenucheze înaintea-i protivnicii lui și pulbere să lingă vrășmașii lui!

10. Regii Tarșișului și ostroavele să-i aducă prinoase, regii din Șeba și din Seba să-i plătească dajdie!

11. Să i se închine lui toți împărații pământului și toate neamurile să-i slujască!

12. — Căci el va mântui pe cel obișnuit care strigă după ajutor și pe săracul pre care nu-l ajută nimeni. —

13. Să se milostivească de cel sărman și dosădit și să izbăvească pe cei lipsiți,

14. Să mântuiască de obișnuire și de silnicie sufletele lor și sângele lor să aibă preț în ochii lui,

15. Ca să trăiască îndelung și să aibă parte de aurul din Seba și să se roage pentru el (poporul) pururea și să-l binecuvinteze în toată vremea.

16. Să fie belșug de grâu în țară,

până pe creștetul munților; spi-
cele lui să se legene ca arborii
Libanului și oamni să înflorească
din cetate ca plantele pământului!

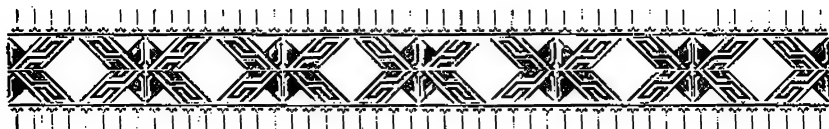
17. Numele lui să trăiască pururea;
cât soarele să dăinuiască numele lui!
Să se binecuvinteze întru el toate
semințele pământului și toate să-l
fericească!

18. Binecuvântat să fie Domnul
Dumnezeu, Dumnezeul lui Israel,
carele singur face minuni!

19. Binecuvântat să fie în veci
slăvit-numele lui, și slava lui să
umple tot pământul! Amin și
Amin!

20. Sfârșitul rugăciunilor lui
David, fiul lui Iesei.

CARTEA III-a

PSALMUL 73.

Mângâieri și fereală de ispită în fața fericirii celor nelegiuîți.

1. Un psalm al lui Asaf. Cu adevărat bun este Dumnezeu către cel drept și către cei cu inima curată.

2. Dar eu era cât pe aci să mă poticnesc, puțin a lipsit ca pașii mei să nu alunec.

3. Căci râvneam la cei trufași și jinduiam la bună starea celor fărădelege :

4. Că ei nu au parte de dureri; sănătos și hrănit bine este trupul lor ;

5. La suferințele hărăzite omului ei nu sunt devălmași și loviți ca ceilalți oameni ei nu sunt.

6. Pentru aceea semeția e la ei ca un colan la gât și silnicia lor îi înveșmântă ca o haină.

7. De grăsimi, ochii le ies din cap și plâsmuirile cugetului lor înrec orice măsură.

8. Toate le iau în răs, vorbesc tot ce este rău și silnic și se rostesc de sus,

9. Gura lor și-au proptit-o în cer, iar limba lor mătură pământul.

10. Drept aceea poporul meu se ia după ei și îmbătându-se de apă multă,

11. Zice: „Cum o să cunoască toate Dumnezeu și Cel Prea Înalt ce știință să aibă ?”

12. Iată, astfel sunt cei fără de lege, ei trăesc veșnic fără griji și-și înmulțesc avutul.

13. „Atunci, zadarnic am păstrat inima mea curată și am spălat mâinile mele în nevinovăție ;

14. În fiecare zi sunt lovit și pedepsit sunt în toată dimineața.”

15. Dacă aș fi zis : „Voiu vorbi și eu ca ei”, m'aș fi purtat ca un lepădat de lege față de feciorii neamului tău !

16. Dar pe când îmi trudeam mîntea ca să pricep acestea, lucrul îmi păru povară strivitoare,

17. Până ce am pătruns în sfintele lui Dumnezeu locașuri și am ajuns să înțeleg sfârșitul (celor răi).

18. Intr'adevăr, tu i-ai așezat pe loc alunecos și-i împingi la prăpăd.

19. Cum au ajuns paragină într-o clipă ! Au pierit, s'au sfârșit cu sfârșit năpraznic !

20. Ca un vis în faptul destepării, tot astfel, Doamne, la deșteptarea ta, alunga-vei cu dispreț înfățișarea lor.

21. Când inima mea se amără și rărunchii mei erau străpunși de durere,

22. Nerod eram atunci și nepriceput eram, ca un dobitoc eram în fața ta.

23. Ci eu sunt neîncetat-cu tine ; tu m'ai cuprins de mîna mea cea dreaptă,

24. Călăuzește-mă cu sfatul tău și la urmă primește-mă cu cinste.

25. Căci pe cine am eu în ceruri? Și odată ce sunt cu tine, nu mai doresc nimic pe pământ.

26. Când trupul meu se va risipi și inima mea se va opri, Dumnezeu rămâne în vecii vecilor, stânca inimii mele și partea mea.

27. Căci iată cei ce se depărtează

de tine vor pieri; tu dai pierzării pe toți cei ce rup legământul cu tine.

28. Iar pentru mine să fiu de Dumnezeu aproape — e fericirea mea. În Domnul Dumnezeu mi-am pus nădejdea mea, ca să povestesc toate întocmirile sale.

PSALMUL 74.

Dumnezeu, ca și altă dată, își aduce aminte de poporul său și-l scoate din încercările grele.

1. Un cuvânt de învățătură al lui Asaf. Pentru ce, Dumnezeule, ne-ai aruncat de istov? Pentru ce mânia ta fumegă împotriva turmei al cărei păstor ești?

2. Adu-ți aminte de obștia ta, pe care ai dobândit-o în vremuri depărtate și ai răscumpărat-o, ca să fie seminția moștenirii tale adu-ți aminte de muntele Sionului în care ai așezat locașul tău!

3. Indreaptă pașii tăi spre această paragină de veci: dușmanul a stricat totul în sfântul tău locaș;

4. Protivnicii tăi au răcnit ca lei, în lăuntrul sfintei tale case și în locul flamurilor tale pus-au flamurile lor.

5. Ei arătau la față ca unii cari ridică securile într'un desiș de codru,

6. Și toate măiestrițele tale dăltuiți le-au sfărâmat cu toporul și cu ciocanul;

7. Dat-au templul tău pradă focului și au pângărit și au doborât la pământ locașul numelui tău,

8. Pe când în gândul lor ziceau: „Să-i facem robi pe toți!” Foc au dat tuturor locașurilor lui Dumnezeu cari erau în țară.

9. Semnele minunate (așteptate de noi) nu le-am văzut; niciun prooroc nu mai avem și între noi nimeni nu știe până când (va ține aceasta).

10. Până când, Dumnezeule, te va huli tiranul, iar dușmanul va

defăima necontenit numele tău?

11. Pentru ce tragi înapoi mâna ta și dreapta ta? Scoate mâna ta din sân și nimicește-i!

12. Ci Dumnezeu este împăratul meu din vremi străvechi, care a săvârșit fapte măntuitoare în tot pământul:

13. Tu ai despiciat marea cu puterea ta; ai zdrobit capetele balaurilor, pe întinsul apelor;

14. Tu ai sfărâmat capetele Leviatanului și l-ai dat spre mâncare fiarelor pustiului;

15. Tu ai făcut să țâșnească izvorul și puhoiul; tu ai uscat fluviile cele nesecate;

16. A ta este ziua, numai a ta este noaptea; tu ai așezat stelele și soarele;

17. Tu ai statornicit toate hotarele pământului; vara și iarna tu le-ai făcut.

18. Adu-ți aminte de aceasta! Un vrăjmaș hulește pe Domnul și un popor nebun defaimă numele tău!

19. Nu lăsa pradă fiarelor viața turturelei tale și nu uita niciodată pe zmeriții tăi slujitori!

20. Ia aminte la legământul tău, căci toate colțurile ascunse din țară sânt pline cu vizuinele silniciei!

21. Să nu se înapoieze rușinat cel apăsător; cel sărac și cel nenorocit să preamărească numele tău!

22. Scoală-te, Doamne, și judecă

pricina ta; adu-ți aminte de hula zilnică a celui nebun!

23. Nu uita de glasul dușmani-

lor tăi, de zarva, tot mai mare, a protivnicilor tăi!

PSALMUL 75.

Apropierea Judecătorului și a cupei mâniei sale.

1. Starostelui cântăreților, pe podobia: „Să nu sfărâmi!” Un psalm al lui Asaf — O cântare.

2. Te laudăm, o, Dumnezeuule, te laudăm pe tine și cei ce cheamă numele tău povestesc minunile tale:

3. „Când voi socoti că a sosit vremea, voi judeca după dreptate;

4. Pământul și toți cei ce locuiesc într'însul, de s'ar cutremură, eu voi întări stâlpii lui”. — Sela.

5. Grăesc celor trufași: „Nu vă trufiți!” și celor fără de lege: „Nu ridicați capul!

6. Nu ridicați în slăvi capul vostru și nu vorbiți cu semeție!”

7. Căci nici delă răsărit, nici

dela apus, nici din pustie și nici din munți (nu va veni ajutorul)!

8. Ci Dumnezeu este judecătorul; el zmerește pe unul și înalță pe altul.

9. Domnul ține în mână sa o cupă în care spumegă vinul dres cu mirodenii, și el toarnă din ea; toți nelegiuții pământului sorb și beau până la drojdie!

10. Dar eu îl voi vesti de-apureri, cânta-voiu Dumnezeului lui Iacov;

11. Secera-voiu toată puterea celor fără de lege, iar puterea celor drepti se va înălța.

PSALMUL 76.

Lauda lui Dumnezeu cel ce biruiește pe toți dușmanii săi.

1. Starostelui cântăreților — pe instrumente cu coarde — un psalm al lui Asaf. O cântare.

2. Cunoscut este Dumnezeu în Iuda și mare este numele său în Israel!

3. El și-a așezat cortul în Salem și locașul său în Sion.

4. Acolo el a sfărâmat săgețile arcului, scutul și sabia și (carele de) războiu. — Sela.

5. Înconjurat de slavă și prea măreț ești tu pe veșnicile culmi.

6. Au fost prădați cei cu inima vitează și au adormit în somnul lor de moarte, iar câți au fost oameni de luptă nu și-au mai găsit mâinile.

7. Din pricina certării tale, o, Dumnezeuule al lui Iacov, au înmărmurit laolaltă călăreții și caii.

8. Infricoșat ești tu și cine ar putea să stea în fața ta, înfruntând strășnicia mâniei tale!

9. Din ceruri vestit-ai judecata ta. Pământul este coprins de spaimă și tace,

10. Când Dumnezeu se scoală la judecată, ca să izbăvească pe toți umiliții pământului. — Sela.

11. Căci mânia biruitorului Edom te va lăuda și rămășița Hamatului te va cinsti cu sărbători.

12. Faceți juruințe Domnului Dumnezeului vostru și împliniți-le! Toți cei ce îl înconjoară, aducă-i daruri, lui Celui Infricoșat,

13. Lui, care înfrânge semeția principilor și face să tremure de groază pe împărații pământului!

PSALMUL 77.

Mângâieri în restriște, din aducerea aminte a minunilor de altă dată ale lui Dumnezeu.

1. Starostelui Cântăreților — lui Iedutun — un psalm al lui Asaf.

2. Ridic glasul meu către Dumnezeu ca să strig, vocea mea o înalță către Dumnezeu ca să mă auză.

3. În ziua strămtorării eu caut pe Domnul; chiar și noaptea mâna mea rămâne întinsă (către el) și sufletul meu nu vrea să se mângâie;

4. Mă gândesc la Dumnezeu și suspin, mă frământ cu mintea și duhul meu își pierde cumpătul. — Sela.

5. Tu ții deschise pleoapele mele; sunt zbuciumat și nu pot să grăesc,

6. Cuget la zilele de altădată, la anii cari au trecut,

7. Imi aduc aminte, noaptea, de cântările mele (întru slava Domnului), mă chibzuiesc cu mine însumi și duhul meu se adâncește în gânduri.

8. „Oare Domnul mă va lepăda pe veci și bunăvreața lui cu mine va înceta?”

9. Sfârșitu-s'a cu totul mila lui, și făgăduința lui a căzut pentru toate veacurile viitoare?

10. Uitat-a, oare, Dumnezeu să fie milostiv sau închis-a întru mânie îndurările sale? — Sela.

11. Atunci am zis: „Durerea mea este că dreapta Celui Prea Înalt nu mai e aceeași.”

12. Pomeni-voi de faptele Domnului și voi rechema minunile tale săvârșiri de altădată;

13. Ispiti-voi cu mintea toate lucrările tale și la toate uriașele tale zămisliri voi cugeta.

14. O, Dumnezeule, prea măreață este calea ta! Care Dumnezeu este mare ca Dumnezeuul (nostru)?

15. Tu ești Dumnezeu carele faci minuni și arăți popoarelor puterea ta,

16. Cu brațul tău mântuit-ai pe poporul tău, pe fiii lui Iacov și ai lui Iosif. — Sela.

17. Văzutu-te-au apele, Dumnezeule, văzutu-te-au apele și s'au cutremurat și adâncurile lor s'au clătinat;

18. Vărsat-au nourii puhoai de apă, slobozit-au nourii tunete, iar săgețile tale cutreerău văzduhul.

19. Bubuitul tunetului tău răsunat-a în vijelie; fulgerile au luminat rotundul lumii, iar pământul s'a scuturat și s'a cutremurat.

20. Drumul tău e peste mare și cărarea ta e prin ape mari, dar urmele tale nu se cunosc.

21. Tu ai purtat pe poporul tău ca pe o turmă de oi, prin mâna lui Moisi și a lui Aaron.

PSALMUL 78.

Bunătațile revărsate de Dumnezeu asupra lui Israil, dela ieșirea din Egipt și până la statornicirea în pământul făgăduinței.

1. Un cuvânt de învățătură al lui Asaf. — Ascultă poporul meu învățătura mea, pleacă urechea la graiurile gurii mele!

2. Deschide-voi gura mea în pilde, grăi-voi tainele zilelor de

demult.

3. Ceeace am auzit și ținem minte, ceeace părinții noștri ne-au povestit,

4. Nu vom tăinui față de feciorii lor, ci vom spune neamului

ce va să fie, slava Domnului, puterea lui și minunile pe care le-a făcut.

5. El a statornicit o mărturie în Iacov și a pus o pravilă în Israel, poruncind părinților noștri s'o dea spre învățătură fiilor lor,

6. Astfel ca neamul urmașilor s'o cunoască, iar copiii cari se vor naște și se vor ridica, s'o povestească la rândul lor odraslelor lor,

7. Ca să-și pună nădejdea în Dumnezeu și să nu uite faptele lui cele mari și să păzească poruncile lui,

8. Și să nu fie ca părinții lor neam cerbicos și răzvrătit, neam cu inimă nestatornică, al cărui duh era necredincios lui Dumnezeu.

9. — Feciorii lui Efraim, purtători de arcuri, întoarseră spatele în ziua de războiu. —

10. Ei nu păziră legământul cu Dumnezeu și nu voră să umble în legea lui;

11. Ci ei uită săvârșirile lui și minunile pe care le văzuseră:

12. Subt ochii părinților lor, (Domnul) a făcut minuni, în țara Egiptului, în câmpia Țoanului;

13. El a despărțit marea în două și i-a lăsat să treacă și a ridicat apele ca un zid;

14. El i-a purtat ziua în umbra noului, iar toată noaptea la lumina (stălpului) de foc;

15. El a despăcat stîncile în pustie și i-a adăpat din belșug, cu apele izvorâte din adânc.

16. Din stîncă a făcut să țâșnească râuri și apa a curs în șuvoaie.

17. Dar ei păcătuiră mai departe față de el și se răsvrătiră în pustie împotriva Celui Prea Înalt;

18. Apoi ei ispitiră pe Dumnezeu, în inimile lor, cerându-i o hrană după pofta sufletului lor;

19. Și cărtiră împotriva lui

Dumnezeu zicând: „Ar putea oare Dumnezeu să întindă o masă în pustie?”.

20. — Iată el a izbit stîncă și au izbucnit ape și s'au pornit șuvoaie. — „N'ar putea el, oare, să dea pâine, ba chiar și carne poporului său?”.

21. Atunci, auzind Domnul s'a mîniat foarte și focul s'a aprins împotriva lui Iacov și mânia sa s'a revărsat peste Israel.

22. Căci n'au crezut în Dumnezeu și n'au pus temei în ajutorul lui.

23. El porunci norilor de sus și deschise porțile cerului,

24. Și peste ei lăsă să ploaie mana spre mîncare și astfel le dădu pâine cerească:

25. Toți mîncară hrană îngerească; merinde de drum el le trimise ca să-i sature.

26. El stârni în ceruri vîntul dela răsărit și cu puterea sa deslănțui vîntul de la miez-zi.

27. Și lăsă să ploaie peste ei carne ca pulberea și păsări înaripate ca nisipul mării,

28. Și le-a lăsat să cază în mijlocul taberii, de jur împrejurul locuințelor lor,

29. Și-au mîncat și s'au săturat cu prisosință și așa dorința lor fu împlinită.

30. Dar nu-și potoliră bine pofta — căci mîncarea era încă în gura lor —

31. Când mânia lui Dumnezeu se porni împotriva lor și omori pe cei mai trupeși dintre ei și doborî la pămînt pe tinerii din Israel.

32. Cu toate acestea ei stăruiră în păcatele lor și nu crezură în minunile Domnului.

33. Atunci el risipi ca o suflare zilele lor și (puse capăt) anilor lor printr-o moarte groaznică.

34. Iar când ucidă dintre ei, ei începeau să-l caute și iarăși să umble după Dumnezeu,

35. Și-și aduceau aminte că

Dumnezeu este stânca lor și Dumnezeu cel Prea Înalt — Mântuitorul lor.

36. Însă ei îl înșelau cu gura lor, și-l mințeau cu limba lor,

37. De vreme ce inima lor, pentru el, n'avea statornicie și ei nu erau credincioși legământului făcut cu el.

38. — Dar el e milostiv, el iartă păcatele și nu nimicește; de multe ori el pune stavilă mâniei sale și nu lasă slobodă toată iuțimea sa:

39. El își aduce atunci aminte că ei nu sunt decât trup, duh care trece și nu se mai întoarce. —

40. De câte ori s'au răsvrătit împotriva-i în pustie ei l-au întârâtat în deșertele locuri!

41. Și iarăși ispitiră pre Dumnezeu și jigniră pe Sfântul lui Israel.

42. Nu-și aduseră de loc aminte de mâna lui, de ziua în care i-a fost mântuit de vrăjmași,

43. Atunci când făcea în Egipt minuni și fapte înfricoșate în câmpia Toanului.

44. El a schimbat în sânge fluviile lor și pâraele lor ca să nu mai poată bea din ele;

45. El le-a trimis tăuni ca să-i mănânce și broaște ca să-i prăpădească;

46. El a dat holdele lor pradă cărăbușilor și agonisita muncii lor lăcustelor;

47. El a bătut viile lor cu piatră și sicomorii lor cu mazărichiș.

48. El a pus în bătaia grindinei vitele lor și înaintea fulgerului turmele lor;

49. El a deslănțuit împotriva lor arșița mâniei sale, necazul, iuțimea și strămtorarea, o oaste întregă de îngeri nimicitori!

50. El a lăsat cale slobodă mâniei sale, nu i-a cruțat de moarte și viața lor a hărăzit-o ciumei.

51. El a ucis pre cei dintâi născuți din Egipt, pârğă bărbăției, din corturile lui Cham.

52. El a scos poporul său (din

Egipt) ca pe oi și i-a purtat în pustie ca pe o turmă;

53. Și i-a îndrumat în bună pază, fără ca ei să se teamă de ceva, iar pre vrăjmașii lor i-au acoperit apele mării.

54. Și i-a adus în hotarul sfântului său ținut, până la muntele agonisit de dreapta sa.

55. El a gonit dinnaintea lor (alte) neamuri și moștenirea acestora le-a împărțit-o cu funia și în corturile lor el a sălășluit semințiile lui Israel.

56. Ci ei îl ispitiră din nou și se răzvrătiră împotriva Dumnezeului Celui Prea Înalt și nu păziră orânduiele lui.

57. Ei se depărtară și rumpseră legământul ca și părinții lor și se întoarseră ca un arc ce alunecă în mână.

58. Ei îl ațătară cu închinăciunea lor pe locuri nalte, și cu idoliilor lor aprinseră zulia lui.

59. Atunci Dumnezeu prinse de veste și se mânie foarte și se scârbi de Israel:

60. El năpusti locașul său din Silo, cortul în care se sălășluise printre oameni.

61. El lăsă robită puterea sa și slava sa — să cază în mâinile vrăjmașilor. —

62. El lăsă subț sabie poporul său și se îndârji asupra moștenirii sale:

63. Pe flăcări lui îi mistui focul, iar fecioarele lui nu fură desmerdate cu cântări de nunță;

64. Preoții lui căzură în ascuțișul săbiei și văduvele lor nu-i jeliară.

65. Atunci Domnul se deșteaptă ca unul care dormise, ca un viteaz biruit de vin,

66. Si lovi în spate pre protivnicii săi și-i făcu de rușine în veac de veac.

67. El lepădă cortul lui Iosif și seminția lui Efraim n'o alese,

68. Ci alese neamul lui Iuda, muntele Sionului care-i este drag,

69. Unde clădi, la fel cu înaltele palate, templul său, (veșnic) ca și pământul întemeiat pe veci,

70. Și alege pe David, sluga sa, pe care l-a luat dela turmele oilor,

71. De lângă oile fătate l-a a-

dus, ca să păstorească preste Iacov, poporul său, și preste Israil moștenirea sa.

72. Și el i-a păstorit cu o inimă fără de prihană, și i-a cărmuit cu mâini prea înțelepte.

PSALMUL 79.

Plângere asupra dărâării Ierusalimului și rugăciune de grabnic ajutor.

1. Un psalm al lui Asaf. O, Dumnezeu, păgânii au năvălit în moștenirea ta, au pângărit sfântul tău locaș și au făcut din Ierusalim o paragină.

2. Dat-au trupul robilor tăi spre mâncare păsărilor cerului și carnea cuvioșilor tăi: fiarelor pământului.

3. Vărsat-au sângele lor ca apă împrejurul Ierusalimului și nu era nimeni ca să-i îngroape.

4. Am ajuns de ocară pentru vecinii noștri, de răs și de batjocură pentru cei din jurul nostru.

5. Până când, Doamne, stărui-vei în mânia ta necontenită și vei lăsa să arză ca un foc iușimea ta?

6. Varsă văpaia mâniei tale asupra păgânilor care nu te mărturisesc și asupra împărățiilor care nu chiamă numele tău,

7. Căci au mâncat pre Iacov și locuința lui au pustit-o!

8. Să nu pomenești fără de le-

gile noastre cele de demult! Degrab să ne întâmpine îndurările tale, căci ticăloșia noastră este mare!

9. Ajută-ne nouă, Dumnezeu, Mântuitorul nostru pentru mărirea numelui tău și izbăvește-ne și curățește păcatele noastre pentru numele tău!

10. De ce să zică popoarele: „Unde este Dumnezeul lor?” Vădească-se asupra păgânilor, sub ochii noștri, răzbunarea sângelui vărsat al robilor tăi!

11. Suspinul celui luat rob să ajungă înaintea ta! Mântuește cu brațul tău puternic pre cei ce sunt hărăziți morții!

12. Și întoarce în sânul vecinilor noștri, de șapte ori mai mult ocară cu care te-au ocărit pre tine, Doamne!

13. Iar noi poporul tău și oile pășunilor tale, te vom prea mări în vecii vecilor; în neam și în neam vom vesti lauda ta.

PSALMUL 80.

Rugăciune către Domnul, ca să aibă milă de via pe care a sădit-o.

1. Starostelui cântăreților — pe podobia: „Crinii mărturisirii” — un psalm al lui Asaf.

2. Păstorule al lui Israil, ascultă! tu cel ce duceai pe Iosif ca pe o turmă, tu cel ce șezi pre heruvimi, luminează-ne nouă!

3. Înaintea lui Efraim, a lui Veniamin și a lui Manase, trezește

vitejia ta și vino într'ajutorul nostru!

4. Dumnezeu, fă-ne iarăș precum eram, și fă să lumineze fața ta, ca să fim mântuiți!

5. Doamne, Dumnezeu Savaot, până când fumează-mă mânia ta împotriva rugăciunilor poporului tău?

6. Tu i-ai hrănit cu pâinea plângerii și i-ai adăpat cu lacrimi din belsug;

7. Făcutu-ne-ai pricină de gâlceavă pentru vecinii noștri și vrămașii noștri își răd de noi.

8. Dumnezeu, fă-ne iarăș precum eram și fă să lumineze fața ta, ca să fim mântuiți!

9. O mlădiță de vie adus-ai din Egipt, ai gonit neamurile și ai răsădit-o;

10. Tu ai făcut loc naintea ei, iar ea și-a întins rădăcinile și a umplut pământul;

11. Umbra ei acoperit-a munții și ramurile ei, erau asemenea cu cedrii lui Dumnezeu.

12. Ea și-a respirat curpenii până la mare și vlăstarii ei până la Eufurat.

13. De ce-ai spart zidurile ei, ca s'o ciumpăvească toți câți trec pe cale,

14. Ca s'o prăpădească mistrețul din pădure și s'o pască dobitoacele câmpiei?

15. Dumnezeu Savaot, întoarce-te! Caută din ceruri și vezi și cercetează via aceasta,

16. Și o desăvârșește pre ea, pe care a sădit-o dreapta ta și pre Fiul pre care l-ai crescut puternic, pentru tine.

17. Arsă a fost cu foc, ca un gunoi pe care-l mături! De muștrarea feței tale se prăpădesc!

18. Mâna ta să fie peste cel ce stă de-a dreapta ta și peste Fiul Omului pe care l-ai crescut puternic pentru tine.

19. Ci noi nu ne vom îndepărta dela tine! Dă-ne nouă viață ca să chemăm numele tău!

20. Doamne, Dumnezeu Savaot, fă-ne, iarăș precum eram și fă să lumineze fața ta, ca să fim mântuiți!

PSALMUL 81.

Cântec de sărbătoare.

1. Starostelui cântăreților. O cântare a lui Asaf, pe kitară din Gat.

2. Strigați cu glas de bucurie lui Dumnezeu, puterea noastră, strigați Dumnezeului lui Iacov,

3. Cântați-i un psalm, sunați din timpane, din kitară bine sunătoare și din harfă,

4. Sunați din corn la lună nouă, la lună plină, în ziua sărbătorii noastre!

5. Căci este o lege pentru Israil, o statorire a Dumnezeului lui Iacov,

6. O pravilă pe care i-a dat-o lui Iosif, când el a ieșit din Egipt. Atunci auzit-am un glas pe care nu-l cunoșteam:

7. „Am ridicat sarcina lui nu vor mai purta coșul de salahor.

8. În vremi de strămtorare tu ai strigat și eu te-am mântuit și

și-am răspuns prin glasul învăluit al tunetului și te-am ispitit la apa Meribei. — Sela.

9. Ascultă poporul meu! Voesc să-ți dau de veste! O, Israil, de mi-ai da ascultare!

10. Să nu se afle la tine nici un dumnezeu strein și să nu te închini unui alt dumnezeu,

11. Căci eu sunt Domnul Dumnezeuul tău, care te-a scos din pământul Egiptului; deschide larg gura ta și eu o voi umplea-o.

12. Dar poporul meu n'a ascultat glasul meu și Israil n'a voit ce am voit eu.

13. Pentru aceasta i-am lăsat întru împietrirea inimii lor, ca să se îndrumeze după sfaturile lor.

14. O, dacă ar vrea să mă asculte poporul meu și Israil să meargă pe căile mele!

15. Într-o clipită aș frânge pe

dușmanii lor și mâna mea aș întoarce-o asupra protivnicilor lor;
16. Cei ce urăsc pe Domnul l-ar măguli și vârsta (lui Israil) ar ține în veșnicie,

17. Și l-aș face pre Israil să mănânce lamura grâului și l-aș sătura cu mierea fagurilor clădiți în crăpături de stâncă“.

PSALMUL 82.

Judecata lui Dumnezeu asupra judecătorilor nedrepti.

1. Un psalm al lui Asaf. — Dumnezeu stă în dumnezeiască adunare, în mijlocul celor atotputernici — el ține judecata,

2. „Până când veți judeca întru nedreptate și veți fi părținitori cu cei nelegiuți? — Sela.

3. Faceți dreptate celui slab și celui orfan! Scoateți dreptul orbii duitului și al săracului,

4. Scăpați pe dosădiți și pe sărmani, zmulgeți-i din ghiarele celor răi!

5. Sînt fără știință și fără pătrundere: băjbăesc în întuneric; se clatină toate temelile pământului.

6. Ci eu am socotit că sînteți dumnezei și cu toți fiii Celui Prea Înalt,

7. Totuși, ca oamenii veți muri și ca ori și care dintre mai marii pămîntesți vă veți năruți.“

8. Scoală-te, Doamne, și judecă pământul, căci neamurile toate sînt moștenirea ta!

PSALMUL 83.

Israil cere ajutorul lui Dumnezeu împotriva vrăjmașilor.

1. O cântare. Un psalm al lui Asaf.

2. Dumnezeule, nu sta netulburat, nu tăcea și nu fii liniștit, o, Dumnezeule!

3. Căci iată protivnicii tăi se zbugiumă și cei ce te urăsc pre tine ridică fruntea;

4. Împotriva poporului tău ei urzesc vicleană punere la cale și țin sfat împotriva celor pe cari tu îi ocrotești,

5. Și zic: „Venii să-i zmulgem dintre neamuri și să nu se mai pomenească de numele lui Israil!“

6. Ei uneltesc laolaltă și fac legământ împotriva ta:

7. Corturile Edomului și Ismaeliții, Moabul și Hagarenii.

8. Ghebalul și Amonul, Amaleciții și Filistenii, împreună cu locuitorii Tirului;

9. Chiar și Asur s'a unit cu ei și au dat ajutor fiilor lui Lot. — Sela.

10. Fă cu ei cum ai făcut cu Madiian, cu Sisera și cu Iabin, la râul Chișon:

11. Ei fură zdrobiți la Endor și ajunseră gunoii ca să îngraze pământul.

12. Fă cu ei — cu căpeteniile lor — cum ai făcut cu Oreb și cu Zeb, cum ai făcut cu Zeba și cu Salmuna, toți mai marii lor,

13. Cari ziceau: „Să punem mâna pe locașurile Domnului!“

14. Dumnezeuul meu fă-i să fie ca o frunză luată de vîrtej, ca niște paie în vînt,

15. Ca un foc care mistue pădurea, ca o flăcără care rade iarba de pe munți!

16. Așa să-i prigonești cu vijelia ta și cu orcanul tău să-i înspăimânteți!

17. Uplete de ocară fața lor, ca să caute numele tău, Doamne!

18. Să se rușineze și să se în-

grozească pe toți vecii, să se facă
de răs și să piară,

19. Și să cunoască precum că

tu — al cărui nume Iahve este —
tu singur ești Cel Prea Înalt,
peste tot pământul!

PSALMUL 84.

*Dorul după locașurile Domnului și după fericirea sălășluirii
într'ânsele.*

1. Starostelui cântăreților — un
psalm al fiilor lui Core — pe kitară
din Gat.

2. Cât sunt de iubite locașurile
tale, Doamne Savaot!

3. Dorește și se sfârșește sufle-
tul meu după curțile Domnului;
inima mea și trupul meu strigă
cu glas de bucurie către Dumne-
zeul cel viu.

4. Chiar pasărea și-a aflat ei-și
casă și rânduneaua cuib unde să-și
pună puii săi — împăratele tale,
Doamne Savaot, împăratul meu
și Dumnezeuul meu!

5. Fericiti sunt cei ce locuiesc în
casa ta, în vecii vecilor te vor
lăuda! — Sela.

6. Fericiti sunt oamenii care-și
află izvorul puterii lor în tine și
ale căror căi sunt întocmai cu ini-
ma lor!

7. Când trec prin valea Bacca,
o prefac în pământ cu izvoare,
iar ploaia de primăvară o aco-

peră cu binecuvântări.

8. Puterea lor merge tot crescând,
căci ei își îndreptează privirea
către Dumnezeuul din Sion:

9. „Doamne Dumnezeule Savaot,
ascultă rugăciunea mea! Ia aminte
Dumnezeule al lui Iacov! — Sela.

10. Tu care ești scutul nostru,
uită-te Dumnezeule și caută la
fața Unsului tău!

11. Mai bine este o zi în curțile
tale, de cât o mie (aiurea). Mai
bine este să stai la prag, în casa
Dumnezeului meu, de cât să lo-
cuesc în corturile celor fărăde-
lege.

12. Căci Domnul Dumnezeu este
meterez și pavază; Domnul dă-
ruește îndurare și slavă. El nu
lasă lipsiți de bunătățile sale pre
cei ce umblă fără de prihană.“

13. Doamne Savaot, fericit este
omul care-și pune nădejdea în
tine!

PSALMUL 85.

Rugăciune pentru poporul care s'a întors din robie.

1. Starostelui cântăreților — un
psalm al fiilor lui Core,

2. Revărsat-ai bunătatea ta peste
pământul tău, o, Doamne, în-
tors-ai din robie pe Iacov,

3. Tu ai iertat fără de legile
poporului tău și ai acoperit toate
păcatele lui. — Sela.

4. Tu ai potolit toată mânia
ta; tu te-ai întors de la iuțimea
supărării tale.

5. Fă-ne iar precum eram, o,
Dumnezeule al mântuirii noastre
și abate aprinderea ta de la noi!

6. Oare fi-vei tu mereu mânios
asupra noastră și stărui-vei în în-
tărătarea ta din neam în neam?

7. Nu ne vei face, oare, să fim
iarăș vii, ca poporul tău să se
bucure de tine?

8. Arată-ne Doamne mila ta și
mântuirea ta ne-o dăruiește!

9. Asculta-voiu ce va grăi Dum-
nezeu. Cu adevărat, el grăește
poporului său și cuvioșilor săi
despre pace, „ca să nu se întoarcă
la nebunia lor.“

10. Aproape este ajutorul lui

de cei ce se tem de el, așa în cât slava (Domnului) să sălășluiască în pământul nostru;

11. Mila și cu adevărul se vor îmbrățișa, dreptatea și pacea se vor săruta;

12. Credințioșia va răsări din

pământ și dreptatea va privi din ceruri.

13. Și Domnul își va revărsa bunătatea sa și pământul își va da rodul său,

14. Dreptatea va merge înaintea-i și pașilor săi va deschide cale.

PSALMUL 86.

Rugăciunea celui drept în vreme de restriște.

1. O rugăciune a lui David. Pleacă Doamne urechea ta și mă auzi căci sunt sărac și sânt obijduit!

2. Păzește sufletul meu căci sunt cucernic; Doamne, Dumnezeuul meu, mântuește pre robul tău cel ce nădăjduște întru tine!

3. Milostiv fii mie, Doamne, căci către tine strig toată ziua!

4. Veselește sufletul robului tău, căci spre tine, Doamne ridic sufletul meu;

5. Căci tu Doamne ești bun, iertător și mult îndurat cu toți cei ce strigă către tine.

6. Ascultă, Doamne, rugăciunea mea și ia aminte la glasul cerurilor mele!

7. În ziua strâmtorării mele, strig către tine, că tu mă auzi.

8. Nici unul între dumnezei nu este asemenea cu tine, Doamne, iar lucrurile tale sunt fără de pereche.

9. Toate neamurile pe cari le-ai făcut vor veni și se vor închina înaintea feței tale, Doamne, și vor preamări numele tău,

10. Că tu ești mare și faci minuni și numai tu ești Dumnezeu;

11. Arată-mi mie Doamne calea ta, ca să umblu întru adevărul tău, întărește inima mea, ca să nu se teamă de numele tău!

12. Lăuda-te-voi, Doamne, Dumnezeuul meu, din tot cugetul meu, și de-a pururi voiu proslăvi numele tău,

13. Căci mila ta a fost mare pentru mine și tu ai mântuit sufletul meu din adâncurile împărăției morții.

14. Dumnezeule, trufășii s'au ridicat împotriva mea și mulțime de oameni silnici umblă după viața mea, fără să le pese de tine,

15. Dar tu, Doamne, ești un Dumnezeu milostiv și îndurător, încet la mânie, bogat în milă și credințioșie.

16. Întoarce-te spre mine și mă miluește, dă putere robului tău și izbăvește pe fiul roabei tale.

17. Dă-mi un semn al bunătății tale, ca să văză cei ce mă urăsc, și să se rușineze, că tu, Doamne, mă ajuți și mă mângâi.

PSALMUL 87.

Sionul este cetatea popoarelor în zilele mesianice.

1. Un psalm al fiilor lui Core, — o cântare — Cetatea de El întemeiată este pe sfinte înălțimi.

2. Domnul iubește porțile Sionului mai mult de cât toate sălășurile lui Iacov.

3. Lucruri de mare cinste se

povestesc despre tine, o, cetate a lui Dumnezeu! — Sela.

4. „Socotesc Rahabul și Babelul ca drept unii cari mă cunosc; iată Filisteia și Tirul și Etiopia: acesta s'a născut într'însele.

5. Dar despre Sion zice-se: Acesta și acela s'au născut în sânul lui și însuși Cel Prea Înalt a întemeiat Sionul."

6. Domnul scriind condica po-

oarelor ține socoteala: Acesta s'a născut acolo!" — Sela.

7. Și cântăreții și dănțuitorii strigă: „Toate izvoarele mele sînt în tine!"

PSALMUL 88.

Rugăciunea unui om în nevoie.

1. O cântare. Un psalm al fiilor lui Core. Starostelui cântăreților, — de cântat pe glas tânguios, — un cuvânt de învățătură al lui Etam Ezrahitul.

2. Doamne, Dumnezeu! mîntuirii mele, ziua strig către tine și noaptea (stau de veghe) înaintea ta.

3. O, de-ar ajunge rugăciunea mea în fața ta! Pleacă urechea ta la plîngerea mea!

4. Căci sufletul meu este sătul de obidă și viața mea este aproape de mormânt;

5. Numărat sunt laolaltă cu cei ce se pogoară în groapă, sunt ca un om fără de vlagă.

6. Întins sunt printre cei morți, la fel cu cei uciși și culcați în mormânt de cari tu nu-ți mai aduci aminte și cari au ieșit de sub mîna ta.

7. Pusu-m'ai în groapa cea mai adîncă, în împărăția morții și în prăpastie,

8. Mânia ta mă apasă și toate valurile tale le prăbușești asupra-mi. — Sela.

9. Depărtat-ai de la mine pe toți prietenii mei și m'ai făcut să le fiu urât. Sunt ca într-o temniță, de unde nu pot să scap;

10. Ochii mei se sfîrșesc de suferință. În fiecare zi strig, o, Doamne, către tine și către tine întind mîinile mele:

11. Oare vei face tu minuni pentru cei morți și umbrele se vor scula să te laude? — Sela.

12. Oare în mormânt va istorisi cineva mila ta și în împărăția morții credincioșia ta?

13. Oare în întunec fi-vor propoveduite minunile tale și în ținutul uitării dreptatea ta?

14. Ci eu, Doamne, strig către tine și rugăciunea mea te întăm-pină dis-de-diminează.

15. Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu și ascunzi de mine fața ta?

16. Obijduit sunt eu și vlăguit din tinerețile mele; sunt copleșit de spaimele tale și stau la mare cumpănă;

17. Iuțimea mîniei tale trecut-a peste mine și groaza ta mă pră-pădește;

18. Ca apele mă înconjoară toată vremea, toate laolaltă mă împresoară.

19. Depărtat-ai de la mine pe prietenii și pe tovarășii mei; cei mai de aproape ai mei sunt — întunecul (mormântului).

PSALMUL 89.

Legămîntul lui Dumnezeu cu David și restrițele lui Israil.

1. Un cuvânt de învățătură al lui Etam Ezrahitul.

2. Cînta-voiu pururea milostivirile Domnului, în neam și în neam gura mea va vesti credin-

cioșia ta.

3. Căci tu ai zis: „Bunătațea mea este zidire veșnică, credincioșia mea neclintită este ca și cerurile:

4. Eu am făcut legământ cu alesul meu și m'am jurat lui David sluga mea:

5. „Întări-voiu seminția ta în veac de veac și scaunul tău îl voi clădi din neam în neam.“ — Sela

6. Cerurile preamăresc minunile tale, Doamne, și credințioșia ta e lăudată în adunarea celor sfinți.

7. Căci cine sus în ceruri, poate să stea alături de Domnul și cine este asemenea cu el între Cei Prea Înalți?

8. Dumnezeu cel puternic temut e foarte în sfatul cel mare al sfinților și înfricoșat este el pentru toți cei ce stau în preajma lui.

9. Doamne, Dumnezeule Savaot, cine este asemenea cu tine? Puternic ești tu, Doamne, și credințioșia ta te înconjoară.

10. Tu stăpânești trufia mării; când valurile ei se zbuciumă tu le domolești!

11. Tu ai sfărâmat pe Rahav, ca pe un rănit de moarte; cu brațul tău puternic împrăștiat-ai pre vrășmașii tăi.

12. Ale tale sunt cerurile, numai al tău pământul, lumea și toate cele coprinse într'însa — tu le-ai întemeiat;

13. Tu ai făcut Miază-noaptea și Miază-ziua; Taborul și Hermonul întru numele tău se veselesc.

14. Brațul tău este atot puternic; mâna ta este tare și dreapta ta prea înaltă.

15. Dreptatea și dreapta judecată sunt temelia tronului tău; mila și adevărul merg înaintea feței tale.

16. Fericit este poporul care știe să te preamărească; el va umbla în lumina feței tale, Doamne!

17. Întru numele tău pururea se vor bucura și întru dreptatea ta sus avea-vor inimile.

18. Căci tu ești strălucirea slavei lui și prin bună vrerea ta tu înalți cornul nostru,

19. Căci Domnul este scutul

nostru și sfântul lui Israil, împăratul nostru.

20. Odinioară tu ai grăit în vedenie cuvioșilor tăi și ai zis: „Dat-am ajutorul meu unui viteaz, ridicat-am pe un tânăr din popor;

21. Aflat-am pe David, robul meu; cu untdelemnul meu cel sfânt l-am uns pe el,

22. Pe el îl va sprijini mâna mea și brațul meu îl va întări.

23. Nici un dușman nu va putea să-l ia fără de veste și nici un nelegiuit nu va putea să-l asuprească.

24. Voiu zdrobi pe apăsătorii lui, subț ochii lui, și pe cei ce-l urăsc îi voi lovi.

25. Ci credințioșia mea și îndurarea mea vor fi cu el și cornul lui se va ridica prin numele meu;

26. Și marea pune-o-voiu subț mâna lui și râurile cele mari subț dreapta lui.

27. El îmi va grăi: „Tu ești Tatăl meu, Dumnezeu! meu și stânca mântuirii mele!“

28. Iar eu îl voi face Cel-dintăi-născut, cel mai mare dintre împărații pământului;

29. Deapururi îi voiu păstra îndurarea mea și legământul meu cu el va fi nestrămutat.

30. Voiu face să dureze în veacuri neamul său și scaunul său cât va fi cerul.

31. Dacă fiii lor vor părăsi legea și nu vor umbla după rănduile mele,

32. Dacă vor pângări hotărârile mele și poruncile mele nu le vor păzi,

33. Atunci voiu pedepsi cu varga necredința lor și cu bătăi nelegiuirea lor.

34. Dar nu-i voiu lipsi de mila mea și nu voiu da de minciună credințioșia mea;

35. Nu voiu călca legământul meu și cuvintele ieșite din gura mea nu le voi schimba.

36. Un lucru am jurat întru

sfînțenia mea : — Aș putea oare să mint pe David ? —

37. Seminția lui va dăinui puzirea și scaunul lui înaintea mea cât soarele ;

38. Cât luna, care ține în veac de veac, și rămâne în ceruri martor neștrămutat". — Sela.

39. Totuși tu ai aruncat și ai disprețuit și te-ai aprins de mânia împotriva unsului tău ;

40. Tu ai călcat legământul făcut cu sluga ta și ai pângărit diadema lui zvărlindu-o la pământ ;

41. Tu ai făcut spărturi în zidurile lui și cetățile lui întărite le-ai prefăcut în paragine.

42. Toți cei ce trec pe cale îl jefuesc ; ajuns-a de ocară pentru toți vecinii lui.

43. Înălțat-ai dreapta asupra pitorilor lui și pe toți vrăjmașii lui i-ai bucurat ;

44. Tu ai teșit ascuțișul săbiei lui și în lupte nu l-ai sprijinit ;

45. Tu l-ai despoiat de slava lui și scaunul lui l-ai doborât la pământ ;

46. Tu ai scurtat zilele tinereții lui și l-ai acoperit de ocară. — Sela.

47. Până când Doamne, te vei tot ascunde și mânia ta va arde ca focul ?

48. Adu-ți aminte de scurtimea vieții mele și spre ce deșertăciune zidit-ai tu pe oameni ?

49. Este oare vre-un om care să trăiască și să nu vadă moartea, vre-un om care ar putea să scape sufletul său din mâna Șeolului ? — Sela.

50. Unde sunt, Doamne, milele tale cele de odinioară, pe care întru credințioșia ta jurat-ai să le dai lui David ?

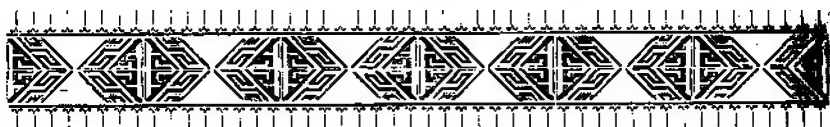
51. Adu-ți aminte, Doamne, de ocară slugilor tale, adu-ți aminte, că eu port în sânul meu, rușinea multor neamuri,

52. Și că vrăjmașii mei mă fac de răs, Doamne, și își bat joc de urmele unsului tău !

53. Binecuvântat să fie Domnul în veci ! Amin și Amin !

CARTEA IV-A

—

CARTEA IV-a

PSALMUL 90.

Dumnezeu e veșnic și omul trecător.

1. O rugăciune a lui Moisi, omul lui Dumnezeu. O, Doamne, tu te-ai făcut nouă scăpare în neam și în neam.

2. Mai înainte ca să se fi născut munții și mai înainte ca pământul și lumea să fi luat făptură, din veac și până în veac, tu ești, o, Dumnezeule!

3. Tu întorci pe om în pulbere și zici: „Întoarceți-vă, voi, fii ai oamenilor“!

4. O mie de ani înaintea ochilor tăi sunt ca ziua de ieri care a trecut și ca o strează de noapte.

5. Tu îi faci să curgă neîncetat: ei sunt ca un somn de dimineață, ei sunt la fel cu iarba care trece:

6. Dimineața crește și înflorește, iar seara se vestejește și se usucă.

7. Căci mânia ta ne nimicește și iuțimea ta ne înspăimântă:

8. Tu pui păcatele noastre înaintea ta și greșalele noastre cele mai ascunse înaintea feții tale;

9. Toate zilele vieții noastre se șterg întru mânia ta, și anii noștri îi sfârșim ca un suspin.

10. Zilele anilor noștri sunt șaptezeci de ani; la cei mai în

putere: optzeci de ani; iar ceea ce este mai falnic în ei este ostenală și deșertăciune, căci se duc degrabă și noi zburăm.

11. O, de-am cunoaște strășnicia mâniei tale și teama de aprinde-rea iuțimei tale!

12. Învață-ne să socotim bine zilele noastre, ca să dobândim o inimă înțeleaptă!

13. Întoarce-te, Doamne! Până când (sta-vei departe)? Fii îndurător cu robii tăi!

14. Satură-ne dimineața de mila ta, ca să putem striga cu glas de bucurie și să ne veselim în toate zilele vieții noastre.

15. Dă-ne atâtea zile de bucurie, câte ne-ai dat de zmerenie, atâtea ani (de fericire) câți am văzut de nenorocire.

16. Vadă robii tăi împlinirea lucrurilor tale și slava ta (să strălucească) peste fiii lor!

17. Și să fie harul Domnului Dumnezeului nostru peste noi! Și fă să sporească lucrul mâinilor noastre! Lucrul mâinilor noastre fă-l ca să sporească!

PSALMUL 91.

Dacă Dumnezeu este cu noi, cine va fi împotriva noastră!

1. Ca unul care locuiește sub adăposteste la umbra Celui Atotputernic, ocrotirea Celui Prea Înalt, și se

2. Zic către Domnul: „Scăparea mea și cetatea mea cea tare este Dumnezeuul meu, în el nădăjduiesc“.

3. Căci el te va izbăvi din lațul vânătorului și de ciuma cea aducătoare de piere.

4. Cu penele sale te va acoperi și sub aripile sale vei găsi adăpost. Credințioșia sa este pavăză și platoșă.

5. Nu te vei teme de spaimile nopții, nici de săgeata care zboară ziua.

6. Nici de ciuma care umblă în întunec, nici de molima care pustiește în miezul zilei.

7. Chiar când ar cădea o mie lângă tine, zece mii de-a dreapta ta, de tine nimic nu se va atinge.

8. Ci numai cu ochii tăi vei privi și vei vedea răsplata celor fără de lege.

9. Căci tu întru Domnul ai pus scăparea ta! Pre Cel Prea Înalt

făcutu-l-ai locul tău de adăpost.

10. Nici o năpraznă nu va da peste tine și de cortul tău nu se va apropia nici un zăpor.

11. Căci îngerilor săi (Domnul) le va porunci ca să te păzească în toate căile tale;

12. Te vor ridica pe mâini, ca să nu se izbească de piatră picioarul tău.

13. Călca-vei peste leu și peste viperă, călca-vei peste puil de leu și peste balaur.

14. „Pentru că s'a lipit de mine îl voiu mântui; îl voiu înălța, căci cunoaște numele meu.“

15. Când mă va chema, îl voi auzi; în ziua strămtorării voi fi cu el; mântui-l-voiu și cu cinste îl voiu dărui.

16. Șaț de viață îndelungată îi voi da, ca să se bucure de mântuirea mea“.

PSALMUL 92.

Dumnezeu, cel minunat în lucrurile sale, ocrotește pe cel drept și dă peirii pe cel fără de lege.

1. Un psalm. — O cântare pentru ziua Sămbetei.

2. Bine este să laudăm pe Domnul și să cântăm numele tău o, Prea Înalte,

3. Să vestim dimineața mila ta și credințioșia ta în ceasuri de noapte,

4. Pe instrument cu zece coarde și în harfă și cu sprintenă însoțire din kitară.

5. Căci tu, Doamne, mă umpli de bucurie cu faptele tale și de lucrul mâinilor tale mă veselesc foarte.

6. Cât de mărețe sunt zidirile tale, Doamne, și cât de adânci sunt socotințele tale!

7. Omul cel dobitocesc nu-și dă seama de ele și cel nerod nu le pricepe.

8. Dacă cei nelegiuți odrăslesc ca iarba și făcătorii de rele propășesc—este ca să fie stărpiți pe veci.

9. Ci tu, Doamne, prea înalt

ești pururea.

10. Căci iată, Doamne, vrăjmașii tăi, iată vrăjmașii tăi cum pier, iar făcătorii de rele se risipesc!

11. Tu, Doamne, înalți cornul meu ca al bourului și mă ungi cu proaspăt untdelemn.

12. Ochiul meu se desfătează privind la vrăjmașii mei cei iscoditori și urechea mea — ascultând pe nelegiuții mei protivnici.

13. Dreptii vor odrăsli ca finicul și se vor înălța asemenea cedrilor din Liban,

14. Sădiți în casa Domnului, ei vor da mădărite, în curțile Dumnezeului nostru.

15. Chiar la bătrânețe, ei vor avea rod, vor fi plini de mazăgă și înverziji,

16. Ca să vestească despre Domnul că e drept. El este stânca mea și întru el nu se află nici o strâmbătate.

PSALMUL 93.

Domnul este împărat prea slăvit, mai presus de toate câte sânt.

1. Domnul împărătește; el e îmbrăcat întru slavă; îmbrăcatu-s'a Domnul și cu putere s'a încins, iar lumea a întărit-o foarte, ca să nu se clatine.

2. Scaunul tău stă neclintit dintru început; tu ești din vecii vecilor.

3. Ci râurile, înalță, Doamne, înalță râurile glasurilor lor, înal-

tă râurile valurile lor răsunătoare!

4. Dar mai mult decât vuetul apelor clocotitoare, mai mult decât zbuciumul neasemuit al mării, măreț este Domnul, în cerurile sale prea înalte!

5. Mărturiile tale sunt cu totul adevărate! Casei tale, Doamne, cuvine-se sfințenie, în toată curgerea vremilor.

PSALMUL 94.

Rugăciune și mângâiere subț apăsarea tiraniei.

1. Dumnezeu al răzbunării, Doamne, Dumnezeu al răzbunării, arată-te!

2. Ridică-te judecător al pământului și răsplătește celor trufași după faptele lor!

3. Până când, o, Doamne, cei fărădelege, până când cei fărădelege să huzurească,

4. Să înșire și să spună vorbe fără noimă și făcătorii de rele să se mândrească?

5. Ei sfărâmă poporul tău, Doamne, și apasă moștenirea ta.

6. Eiucid pe văduvă și pe strein și pe orfani îi omoară;

7. Și-și fac socoteala: „Domnul nu vede, Dumnezeu lui Iacov nu ia seama!“

8. Luați aminte voi cei proști din popor și voi cei nerozi — când veți căpăta înțelepciune?

9. Cel ce a sădit urechea au nu va auzi? Cel ce a făcut ochiul au nu va vedea?

10. Cel ce povățuește popoarele nu va dojeni oare? Cel ce învață pe oameni (să nu știe nimic)?

11. Domnul cunoaște gândurile omului — că sunt ca o suflare.

12. Fericit este omul pe care tu îl îndreptezi și pe care îl înveți din legea ta,

13. Ca să-l ții netulburat în

vremuri de urgie, până ce groapa nelegiuitului va fi săpată.

14. Căci Domnul nu va lăsa pe poporul său și nu va părăsi moștenirea sa.

15. Căci hotărîrea va fi dată după dreptate și toți cei cu inima curată vor întări-o.

16. Cine se va scula să mă apere de cei răi, cine va lua partea mea impropria celor fărădelege?

17. Dacă Domnul nu mi-ar fi venit într'ajutor, sufletul meu s'ar fi sălășluit degrabă în locul tăcerii.

18. Ori de câte ori zic: „Iată piciorul meu se clatină“, atunci mila ta mă sprijinește.

19. Când mulțime de gânduri se adună în inima mea, mângâierile tale desfătează sufletul meu.

20. Ai tu vre-o tovarăsie cu tribunalul fărădelegii, cel ce în numele legii făurește asuprirea?

21. Ei se năpustesc asupra celui drept și osândesc sânge nevinovat.

22. Dar Domnul îmi va fi loc de scăpare și Dumnezeu „meu stâncă de adăpost“;

23. El va întoarce asupra-le nedreptatea lor și pentru răutatea lor îi va pierde, — îi va pierde Domnul Dumnezeuul nostru.

PSALMUL 95.

Lăudați pe Domnul!

1. Veniți să ne bucurăm de Domnul și să strigăm către stânca mântuirii noastre!

2. Veniți să-l întâmpinăm cu cântări de laudă și în psalmi să-l prea mărim!

3. Căci Dumnezeu mare este Domnul și împărat prea înalt peste toți dumnezeii:

4. În mâna lui sunt adâncurile pământului și vârfurile munților sunt ale lui;

5. A lui este marea, căci el a făcut-o, asijderea și uscatul, pe care mâinile lui l-au zidit.

6. Veniți să ne închinăm și să ne plecăm și să cădem în genunchi înaintea Domnului, ziditorului nostru,

7. Căci el este Dumnezeuul nostru, iar noi poporul pe care-l paște și oile păstoriei lui. O, de-ați asculta astăzi glasul lui!

8. „Nu învățoași inimile voastre, ca la Meriba, ca la Maasa, în pustie,

9. Când m'au ispitit părinții voștri și m'au pus la încercare, cu toate că văzuseră minunile mele.

10. Vreme de patruzeci de ani, am scârbit neamul (acesta) și mi-am zis: „E un popor de rătăciți cu duhul; ei nu cunosc căile mele“!

11. Pentru aceasta, întru mânia mea juratu-m'am: „Nu vor intra întru odihna mea“!

PSALMUL 96.

Lăudați pe Domnul Dumnezeu, Judecătorul lumii!

1. Cântați Domnului cântare nouă, cântați Domnului tot pământul!

2. Cântați Domnului, binecuvântați numele lui, propoveduiți zi cu zi mântuirea lui;

3. Vestiți întru neamuri slava lui, printre toate popoarele minunilor lui!

4. Căci Domnul este prea puternic și lăudat foarte; el este mai de temut decât toți dumnezeii;

5. Căci dumnezeii celorlalte neamuri sunt chipuri cioplite, pe când Domnul a făcut cerurile.

6. Strălucirea și măreția stau înaintea lui; puterea și frumusețea sălășluiesc în templul său.

7. Dați Domnului, seminții din toate neamurile, dați Domnului cinste și slavă!

8. Dați Domnului mărirea cu-

venită numelui său; aduceți-i prinoase și intrați în curțile sale!

9. Închinați-vă Domnului, în odăjdii sfinte, tremurați înaintea lui toți locuitorii pământului!

10. Spuneți popoarelor: „Domnul este împărat; el a întărit pământul și nu se va clătina; el judecă popoarele întru dreptate“.

11. Să se bucure cerurile și să tresalte pământul, să se zgudue marea și toate viețuitoarele dintr'însa!

12. Să zburde de bucurie câmpia și tot ce e pe ea! Și toți copacii pădurii să vuiască de voe bună, înaintea Domnului,

13. Căci el vine, el vine să judece pământul, să judece lumea cu dreptate și popoarele după dreptarul credincioșiei sale!

PSALMUL 97.

Zorile împărăției lui Dumnezeu, Judecătorul și Mântuitorul.

1. Domnul este împărat! Să se bucure pământul și mulțimea ostroavelor să se veselească!

2. Nouri și întunecime îl împresoară; dreptatea și dreapta judecată sunt temeliiile tari ale scaunului său.

3. Înainte-i purcede foc care mistue de jur împrejur pe vrămașii săi,

4. Fulgerile lui luminează lumea; pământul vede și se cutremură de spaimă,

5. Munții se topeșc de fața Domnului, cum se topește ceara, de fața Stăpânului a tot pământul.

6. Cerurile vestesc dreptatea lui și toate popoarele văd mărirea lui.

7. Să se rușineze cei ce slujesc chipurilor cioplite, cei ce se mân-

dresc cu idoli lor! Închinați-vă lui toți dumnezeii!

8. Auzit-a Sionul și s'a veselit și fiicele lui Iuda au săltat de bucurie pentru hotărârile judecății tale, Doamne!

9. Căci tu ești, Doamne, Dumnezeul nostru Cel Prea Înalt, peste tot pământul și mai presus decât toți dumnezeii.

10. Voi cei ce iubiți pe Domnul, urgișiți nelegiuirea! El păzește sufletele cuvioșilor săi și le izbăvește din mâna celor păcătoși.

11. El este lumină ce se răvarșă peste cei drepti și bucurie pentru cei curați cu inima.

12. Bucurați-vă dreptilor întru Domnul și lăudați sfânt numele lui!

PSALMUL 98.

Toate neamurile și firea întreagă să laude pe Domnul!

1. Un psalm. Cântați Domnului cântare nouă, căci el a săvârșit minuni, numai cu dreapta lui și cu brațul lui cel sfânt.

2. Domnul a făcut cunoscută mântuirea sa, și în fața păgânilor a desvăluit dreptatea sa;

3. El și-a adus aminte de mila lui și de credințioșia lui către casa lui Israel; toate marginile pământului au văzut mântuirea Dumnezeului nostru.

4. Strigați Domnului toți locuitorii pământului! Izbucniți în strigăte de veselie și cântați!

5. Cântați Domnului în graiu-

rile harfei, într'ale kitarei și ale alăutelor,

6. În graiurile trâmbiței și ale cornului; strigați înaintea Domnului Împărat!

7. Să se zgudue marea și ceea ce este într'însa, lumea și cei ce o locuiesc!

8. Apele cele mari să bată din palme și munții laolaltă să tresalte de bucurie,

9. Înaintea Domnului! Căci el vine să judece pământul, să judece lumea întru dreptate și popoarele cu nepărtinire.

PSALMUL 99.

Preamăriți pe Domnul, cel întreit în sfîntenie.

1. Domnul împărățește — neamurile să se cutremure! el, cel

ce tronează pe Heruvimi — pământul să se zgudue!

2. Mare este Domnul în Sion și prea înalt peste toate popoarele;
3. Să-l laude numele tău, mare și înfricoșat, căci sfânt este!

4. Și puterea împăratului stă întru aceea că iubește dreptatea. Tu ai întemeiat ce este drept; judecata și dreptatea în Iacov tu le-ai făcut să fie.

5. Prea înălțați pe Domnul, Dumnezeul nostru și închinați-vă așternutului picioarelor sale, că sfânt este Domnul!

6. Moise și Aaron erau între

preoții săi și Samuel între cei ce chemau numele său; ei strigau către Domnul și el îi asculta.

7. Din stâlpul de nouri el le vorbea; ei păzeau poruncile lui și legea pe care le-a fost dat-o.

8. Doamne, Dumnezeul nostru, tu le-ai dat ascultare; Dumnezeu iertător ai fost cu ei, dar și răzbunător asupra faptelor lor viclene.

9. Prea înălțați pe Domnul, Dumnezeul nostru, și închinați-vă în sfânt muntele său, căci sfânt este Domnul Dumnezeul nostru!

PSALMUL 100.

Lăudați pe Domnul, căci vrednic este de toată lauda.

1. Un psalm de laudă — Strigați Domnului toți locuitorii pământului!

2. Slujiți Domnului cu bucurie, înfățișați-vă înaintea lui, plini de veselie!

3. Să știți că Domnul este Dumnezeu! El este ziditorul nostru și noi sântem ai lui — poporul

său și oile pășunilor sale.

4. Veniți la porțile sale cu cântări de mulțumită, intrați în curțile sale cu cântări de laudă! Mulțumiri aduceți-i! numele său binecuvântați-l.

5. Căci Domnul este bun; mila lui ține un veac, credințioșia lui rămâne în neam de neam!

PSALMUL 101.

Făgăduințe de credințioșie către Domnul.

1. Un psalm al lui David. Prea-mări-voi în cântări bunătatea și dreptatea; ție, Doamne, îți voi cânta din harfă.

2. Fi-voi cu luare aminte la calea cea dreaptă: Când, oare, vei către mine? Umbla-voi întru nevinovăția inimii mele, în lăuntrul casei mele.

3. Nimic urăcios nu voi în îngădui înaintea ochilor mei. Purtarea călcătorilor de lege o urăsc: nimic nu se va lipi de mine.

4. Inima fățarnică să se depărteze de mine! Ceea ce este rău nu vreau să cunosc!

5. Pe cel ce bârfește în dos pe aproapele său: îl voi da pieirii;

pe omul îngâmfat și cu inima trufașă: nu-l voi putea răbda.

6. Fi-voi cu ochii ațintiți asupra credințioșilor din țară, ca să locuiască lângă mine. Cel ce umblă pe căi cucernice acela îmi va sluji.

7. Nu va locui în lăuntrul casei mele cel ce iubește înșelăciunea; cine are năravul să mintă nu-și va găsi loc înaintea ochilor mei!

8. În fiecare dimineață voi stârpi (prin judecată) pe toți răufăcătorii din țară, ca să pierz din cetatea Domnului pe toți cei ce lucrează fărădelegea.

PSALMUL 102.

Rugăciune către Domnul, ca să se îndure iarăși de Israil.

1. Rugăciunea celui obijduit și sleit de putere, care își revărsă tânguirea înaintea Domnului.

2. Doamne, ascultă rugăciunea mea și strigătul meu să ajungă la tine!

3. Nu ascunde fața ta de mine, în ziua când sunt în strămtorare, pleacă spre mine urechea ta, când te chem, degrabă auzi-mă!

4. Căci zilele mele se sfârșesc ca fumul și oasele mele ard ca jăraticul.

5. Pălită ca iarba, inima mea se usucă și am uitat să mai mănânc pâinea mea;

6. De multul meu suspin, oasele mele se lipsesc de pielea mea.

7. Sunt asemenea pelicanului din pustie și asemenea bufniței printre dărâmături;

8. Petrec nopțile fără somn și scot țipete de jale, ca o pasăre singuratică pe acoperiș.

9. Vrajmașii mei mă batjocoresc în toată vremea și cei ce turbează împotriva mea s'au jurat (să-mi răpue viața).

10. Ci eu mănânc cenușă ca și cum ar fi pâine și băutura mea o amestec cu lacrimi,

11. Din pricina mâniei tale și a întăritării tale; căci tu m'ai ridicat și m'ai zvârlit departe.

12. Zilele mele sunt ca umbra ce se lungește și eu mă usuc ca iarba.

13. Dar tu, Doamne, stăpânești veșnic din jilțul tău și numele tău dăinuește din neam în neam.

14. Tu te vei scula și te vei îndura de Sion, căci vremea ca să te milostivești de el vremea hotărâtă a venit.

15. Căci slugile tale iubesc pietrele Sionului și se înduioșează de

colbul lui.

16. Atunci neamurile vor cinsti numele Domnului și toți împărații pământului slava ta,

17. Căci Domnul va clădi Sionul și se va arăta întru slava sa;

18. El va lua aminte la cererea celui gol și nu va disprețui rugăciunea lui.

19. Să se scrie acestea pentru neamul viitor, ca norodul ce va fi zămislit să preamărească pe Domnul;

20. Căci Domnul va privi de sus, din sfântul său locaș, și-și va întoarce privirea din cer către pământ,

21. Ca să asculte suspinul celui rob și să slobozească pe cei hărăziți morții,

22. Astfel ca ei să vestească numele Domnului în Sion și lauda lui în Ierusalim,

23. Când neamurile și împărățiile aduna-se vor laolaltă să slujească Domnului.

24. El a sfărâmat puterea mea, în cale, și zilele mele le-a scurtat,

25. Dar eu am zis: „Dumnezeul meu, nu mă lua în miezul vârstei mele, tu ai cărui ani se prelungesc din neam în neam.

26. La început, tu ai întemeiat pământul și cerurile sunt lucrul mâinilor tale;

27. Ele vor pieri, dar tu rămâi, toate ca o haină învechi-se-vor; ca un veșmânt le vei schimba și nu vor mai fi,

28. Dar tu rămâi același și anii tăi nu vor avea sfârșit.

29. Feciorii slugilor tale vor avea sălaș statornic și semințiile lor vor rămânea în veac, înaintea ta.

PSALMUL 103.

Mulțumită pentru părinteasca bunătate a lui Dumnezeu și pentru îndurarea lui față de Israel.

1. Un psalm al lui David. Binecuvintează suflete al meu pe Domnul și toate cele din lăuntrul meu numele cel sfânt al lui!

2. Binecuvintează suflete al meu pe Domnul și nu uita toate binefacerile lui.

3. El iartă toate fărădelegile tale, el vindecă toate boalele tale,

4. El izbăvește din stricăciune viața ta, el te încununează cu milă și cu îndurări,

5. El satură de bunătați pofta ta; tinerețile tale innoi-se-vor ca ale vulturului.

6. Domnul face dreptate și judecă pe cei apăsăți.

7. El a făcut cunoscute căile sale lui Moisi și fiilor lui Israel faptele sale.

8. Indurat și milostiv este Domnul, îndelung răbdător și mult milosârd.

9. El nu ceartă până în sfârșit și nu ține deapururi mânia lui.

10. El nu ne răsplătește după păcatele noastre și nici după fărădelegile noastre nu ne întoarce nouă.

11. Ci cât este departe cerul de pământ, atâta e de mare mila lui către cei ce se tem de el;

12. Și cât este de departe Răsăritul de Apus, atât depărtează el dela noi fărădelegile noastre.

13. Precum miluește un părinte pe fiii săi, așa miluește Domnul pre cei ce se tem de el,

14. Căci el cunoaște făptura noastră și-și aduce aminte că țărână suntem.

15. Omul?... Zilele lui sunt ca iarba; el înflorește ca floarea câmpului;

16. Când suflă vântul ea se trece și nu se mai cunoaște locul unde a fost.

17. Dar mila Domnului ține deapururi către cei ce se tem de el și dreptatea lui (se revarsă) peste fiii fiilor,

18. Peste cei ce păzesc legământul lui și își aduc aminte de poruncile lui ca să le îndeplinească pe ele.

19. Domnul a așezat în cer jilțul său, iar împărăția lui se întinde peste toată lumea.

20. Binecuvântați pe Domnul îngerii lui, voi viteji puternici, cari pliniți cuvântul lui, ascultând de glasul poruncii lui!

21. Binecuvântați pe Domnul toate oștirile lui, slujitori ai lui, cari faceți voia lui!

22. Binecuvântați pe Domnul, toate lucrurile lui, în tot locul stăpânirii lui! Binecuvintează suflete al meu pe Domnul!

PSALMUL 104.

Mărirea și bunătatea lui Dumnezeu se dau pe față din zidirea acestei lumi.

1. Binecuvintează suflete al meu pe Domnul! Doamne, Dumnezeul meu, cât ești tu de mare! Intru măreție și strălucire ești îmbrăcat!

2. Tu te învelești întru lumină ca într'un vestmânt, tu desfășuri cerurile ca un cort!

3. Tu ai clădit în apele (de sus) pridvoarele tale; tu ai făcut din nouri carul tău; tu te porți pe aripile orcanului;

4. Tu faci din vânturi solii tăi; tu faci din foc, din pară, slujitorii tăi.

5. Tu ai întemeiat pământul pe taracii lui, așa ca să nu se clatine în veac și în vecinicie.

6. Cu adâncul (apelor de sus) — aidoma unui talar — tu l-ai acoperit, astfel că pe munți au stătut apele :

7. La certarea ta ele au fugit, la glasul tunetului tău s'au dat înapoi înfricoșate.

8. De pe munți, s'au pogorît în văi, către locul pe care l-ai statornicit lor :

9. Hotar le-ai pus pe care nu-l vor trece, nu se vor mai întoarce ca să acopere pământul.

10. Tu trimiți izvoare jos în văi; ele își iau calea printre munți.

11. Ele adapă toate dobitoacele câmpiei; asinii sălbatici își astâmpără setea lor ;

12. Lângă pârae, sălășluiesc păsările cerului; ciripitul lor răzbește printre ramuri.

13. Din câmărilor de sus tu adăpi munții și din rodul săvârșirilor tale se satură pământul.

14. Tu faci să răsară iarbă pentru vite și plante pentru munca omului, — ca să scoată hrana din pământ — :

15. Vinul care înveselește inima omului, și untul de lemn care face să strălucească fața lui și pâinea care întărește inima lui.

16. Plini sânt de mazăgă copacii Domnului, cedrii Libanului pe cari i-a sădit.

17. Acolo pasărilor durează cui-buri, barza pe al său : în chipa-roși.

18. Munții cei înalți sânt ținutul caprei-sălbatică; stâncile scorborease sânt ascunzătoare pentru dihor.

19. Tu ai făcut luna pentru împărțirea timpului; soarele cunoaște ceasul apunerii sale.

20. Aduci întunericul și se face

noapte; într'însa mișună toate fiarele pădurii :

21. Puii de leu răcnesc după pradă și cer dela Domnul hrana lor.

22. Când răsare soarele, atunci ele se strâng și în vizuinile lor se culcă,

23. Iar omul iese la lucrul său și la munca sa până seara.

24. Cât de numeroase sânt lucrările tale, Doamne! Toate cu înțelepciune le-ai zidit. Plin este pământul de alcătuirile tale !

25. Iată marea ! uriașă și largă și încoace și încolo : In ea fojgăesc, fără număr, vietăți mici și vietăți mari ;

26. In ea corăbiile croescu-și cale; Leviatanul pe care l-ai zidit ca să zburde într'însa.

27. Ele toate așteaptă dela tine ca să le dai hrană la bună vreme.

28. Tu le dai : ele culeg ; tu deschizi mâna ta : ele se satură de bunătăți.

29. Ascunzi fața ta : ele se spăimântează ; iei înapoi suflul lor : ele mor și se întorc în pulberea lor.

30. Trimți duhul lor : ele se zidesc din nou și primenești fața pământului.

31. Fie mărirea Domnului în veci ! Veselească-se Domnul de lucrurile sale !

32. El care aruncă ochii spre pământ și pământul se cutremură ! El care atinge munții și munții fumegă !

33. Cânta-voi Domnului toată viața mea; preamări-voi pe Dumnezeuul meu, în tot veacul meu.

34. Plăcute fie lui cuvintele mele ! Eu în Domnul mă voiu veseli.

35. Piară păcătoșii de pe pământ ! și cei fărădelege să nu-și mai afle loc ! — Binecuvintează suflete al meu pe Domnul ! Aliluia !

PSALMUL 105.

Binefacerile lui Dumnezeu răvărsate asupra poporului evreu, din zilele lui Avraam și până la intrarea în țara sfântă.

1. Lăudați pe Domnul! Propăvăduiți numele lui! Vestiți între popoare lucrările lui!

2. Cântați-l pe el! Proslăviți-l în psalmii voștri! Spuneți toate minunile lui!

3. Lăudați-vă întru sfânt numele lui; bucure-se inima celor ce-l caută pe Domnul!

4. Cercetați pe Domnul și puterea lui, căutați pururea fața lui!

5. Aduceți-vă aminte de minunile pe care le-a făcut, de faptele lui cele uriașe și de poruncile ieșite din gura lui:

6. Voi, urmași ai lui Avraam, sluga lui, voi fiți ai lui Iacov, aleșii lui!

7. El este Domnul Dumnezeu nostru și judecățile lui stăpânesc pământul,

8. El își aduce aminte în toată vremea de legământul lui — de cuvântul pe care l-a dat la mii de generații —

9. De legământul lui încheiat cu Avraam și de jurământul făcut lui Isaac.

10. Și i l-a statornicit lui Iacov proorocie și lui Israel veșnic legământ,

11. Zicând: „Ție îți voi da pământul Canaan, ca ținutul moștenirii voastre“,

12. În vremea când erau numai o-mână de oameni și streini în această țară.

13. Ci ei meraseră din popor în popor și din împărăție în împărăție,

14. Dar el nu îngădui nimăru să-i asuprească și împărați pe-depsi din pricina lor.

15. „Nu vă atingeți de unșii mei și proorocilor mei nu le faceți nici un rău!“.

16. Domnul cheamă foamea în țara lor și-i lăsă fără de pâine.

17. El trimise un om înaintea lor și Iosif fu vândut ca rob;

18. Și i-au strâns picioarele în obezi și l-au ferecat în cătușe,

19. Până în ceasul când s'a împlinit proorocia lui și zisa Domnului l-a dovedit nevinovat.

20. Împăratul trimise și-i dădu drumul, stăpânitorul popoarelor îl scoase din închisoare.

21. Atunci l-a pus domn peste casa sa, și chivernisitor peste toată averea sa,

22. Ca să țină în frâu pe principi după voia lui și pe bătrâni să-i învețe înțelepciune.

23. Și Israel a venit în Egipt și Iacov a stat vremelnice în țara lui Cham.

24. Atunci Domnul înmulți foarte pe poporul său și-l făcu mai tare decât asupritorii lui.

25. El schimbă inima (Egiptenilor) ca să urască pe poporul său și să se poarte viclenește cu slujitorii săi.

26. Ci el trimise pe Moisi, sluga lui și pe Aaron pe care l-a fost ales.

27. El a făcut minuni în pustie și fapte peste fire în țara lui Cham:

28. Trimis-a întunec și s'a întunecat, dar (Egiptenii) nu luară în seamă cuvintele lui,

29. Prefăcuta apele lor în sânge și peștii din ele muriră,

30. Făcut-a să mișune broaștele în pământul lor, chiar și în cămările împărătești,

31. El a dat poruncă și iată că veniră tăuni și țânțari în toate hotarele lor;

32. Slobozi peste ei grindina în loc de ploaie și foc arzător în țara lor.

33. El bătu viile și smochinii

lor și pometul din ținuturile lor îl prăpădi.

34. Și a dat iar poruncă și venirea lăcuste și forfocari fără număr,

35. Cari mâncară toată iarba din pământul lor și tot rodul țărinilor lor.

36. Apoi el a lovit pe toți întâinșcuții din Egipt, toată pârgha bărbăției lor,

37. Și (încărcați) cu aur și cu argint i-a scos din Egipt și n'a fost în semințiile lor nici un zăbavnic.

38. Atunci Egiptenii s'au bucurat de plecarea lor, căci groază căzuse peste ei.

39. Iar Domnul a întins asupra lor un nour ca să-i umbrească

și foc ca să-i lumineze noaptea, 40. Iar când au cerut, le-a trimis prepelițe și i-a săturat cu pâine din cer;

41. El a despica stânca și a țâșnit apă și apa a pornit prin pustie ca un râu,

42. Căci Domnul și-a ținut cuvântul său cel sfânt către Avraam sluga sa;

43. Drept aceea, a scos pe poporul său cu bucurie și pe aleșii săi intru chiote de veselie.

44. El le-a dat apoi în stăpânire țărilor popoarelor și agonisita noroadelor drept moștenire,

45. Ca să păzească rânduelile lui și să ia aminte la poruncile lui. Aliluia!

PSALMUL 106.

Israël calcă legea Domnului, dar Domnul rămâne credincios legământului său.

1. Aliluia! Lăudați pre Domnul că este bun, că în veac ține mila lui!

2. Cine va spune faptele cele mari ale Domnului și va vesti toată slava lui!

3. Fericiți sunt cei ce păzesc pravila lui și trăesc potrivit dreptății în toată vremea!

4. Adu-ți aminte de mine, Doamne, când vei milui pe poporul tău, și cercetează-mă când vei hărăzi ajutorul tău,

5. Ca să privesc fericirea celor aleși ai tăi, să mă bucur de bucuria poporului tău și să mă mândresc împreună cu moștenirea ta.

6. Păcătuit-am ca și părinții noștri, făcut-am fărădelegi, abătutu-ne-am dela pravila ta.

7. Părinții noștri, în Egipt, n'au luat în seamă minunile tale, uitat-au de mulțimea milelor tale și s'au răzvrătit lângă Marea Roșie;

8. Dar el i-a mântuit pentru numele său, ca să facă cunoscută

puterea sa.

9. El certă Marea Roșie și ea secă și îi trecu prin adâncuri ca prin pustie,

10. Și îi mântui din mâna celor ce-i urau și-i slobozi din puterea dușmanului,

11. Căci apa acoperi pe asupritorii lor și nici unul din ei nu scăpă.

12. Atunci ei dădură crezământ spuselor lui și cântară cântări întru lauda lui.

13. Dar degrabă ei uitară faptele Domnului și nu așteptară să se îndeplinească punerile lui la cale,

14. Ci se lăsară, în deșert, pradă poftelor lor și ispitiră în pustie pe Dumnezeu.

15. Atunci el le împlini pofta lor, dar îi lovi cu molimă.

16. Pe urmă, se răsvrătiră, în tabără, împotriva lui Moisi și a lui Aaron, sfântul lui Dumnezeu;

17. Dar pământul se deschise și înghiți pe Datan și acoperi ceata lui Abiram,

18. Căci focul mistui ceata lor și flacăra nimici pe cei fărădelege.

19. Ei își făcură apoi un vițel în Horeb și se închină înaintea acestui chip turnat,

20. Și astfel ei schimbă pe Cel ce era slava lor cu un chip de bou, care mănâncă iarbă.

21. Ei uită pe Dumnezeu care-i mântuise și făcuse în Egipt fapte minunate,

22. Fapte peste fire în pământul lui Cham și lucruri uimitoare la Marea Roșie.

23. Atunci i-a fost cuvântul să-i nimicească, dacă Moisi, alesul lui, n'ar fi stat înaintea lui la rup-toare, ca să domolească mânia lui gata de nimicire.

24. Apoi ei disprețuiră pământul mult dorit și nu se încrezură în făgăduința lui,

25. Ci cântă în corturile lor și nu ascultară de glasul Domnului.

26. Atunci el ridică împotriva lor mâna sa, ca să-i doboare în pustie,

27. Și să arunce seminția lor printre neamuri și să-i risipească în alte țări.

28. Ci ei slujiră lui Baal-Peor și mâncară din jertfele aduse mor-ților,

29. Și-l întăriră cu faptele lor și o molimă bântui printre ei.

30. Dar Fineas se ridică și fu judecător și molima se opri.

31. Și aceasta i-a fost pusă la bună socoteală, din neam în neam, până în veac.

32. Și-l întăriră iarăși la apele Meribei, și Moisi, pentru ei, avu necaz,

33. Căci ei se răsvăriră împotriva duhului (lui Dumnezeu) și Moisi rosti cu buzele sale, cuvinte nechibzuite.

34. Ei nu stărpiră popoarele pe cari Domnul hotărîse să le stărp-pească.

35. Ci se amestecară cu păgânii și învățară obiceiurile lor,

36. Și slujiră idolilor lor, cari ajunseră cursă pentru ei;

37. Și jertfiră demonilor pe feciorii și pe fiicele lor,

38. Și vărsară sânge nevinovat, sângele feciorilor și al fiicelor, pe cari îi jertfiră idolilor din Canaan și pângăriră pământul cu sângele vărsat;

39. Astfel, prin faptele lor se făcură necurați și precurviră prin purtarea lor.

40. Atunci mânia Domnului se aprinse împotriva poporului său, și-i fu scârbă de moștenirea sa.

41. Deci îi dădu pe ei pe mâna păgânilor și cei ce îi urau pe ei ajunseră stăpânitorii lor;

42. Vrajmașii lor îi împilară și ei se încovoieră sub mâna lor.

43. De multe ori Domnul i-a izbăvit, cu toate că erau nesupuși în sfaturile lor și se cufundau în nelegiuirile lor.

44. Dar el a luat aminte la strămtorarea lor și a auzit tânguirea lor;

45. El și-a adus aminte de legământul său și s'a milostivit după mare mila sa.

46. El le-a dat să găsească îndurare înaintea tuturor celor ce-i țineau în robie.

47. Măntuește-ne, Doamne Dumnezeu nostru și ne adună dintre neamuri, ca să lăudăm numele tău cel sfânt și să facem slava noastră din preamărirea ta!

48. Binecuvântat să fie Domnul Dumnezeu lui Israel din veac și până în veac și tot norodul să rostească: Amin! Aliluia!

CARTEA V-A

CARTEA V-a

PSALMUL 107.

Imn către Domnul, cel ce mântuește pe ai săi din toată primejdia.

1. „Lăudați pe Domnul că este bun, că în veac ține mila lui!”

2. Așa să spună cei mântuiți de Domnul, cei pe care el i-a izbăvit din mâna vrăjmașului,

3. Și cei pe care i-a adunat din toate țările: dela răsărit, dela apus, dela miez-de-noapte și dela miez-de-zi.

4. Unii rătăceau prin pustie, prin bărăgane fără cărări și fără să dea de vre-o cetate locuită.

5. Flămânzi și însetoși, suflul lor se sfârșia în ei.

6. Atunci în strămtorarea lor, au strigat către Domnul și el i-a izbăvit din chinurile lor,

7. Și i-a dus pe ei la cale dreaptă, ca să ajungă la cetatea cea locuită.

8. Să laude, deci, pe Domnul, pentru milele lui și pentru minunile lui către fiii oamenilor!

9. Căci el a saturat sufletul însetat și sufletul flămând l-a umplut de bunătați.

10. Alții ședeau în întunec și în umbra morții, robiți și ferecați în lanțuri;

11. Pentru că murmuraseră împotriva poruncilor lui Dumnezeu și disprețuiseră sfatul Celui Prea Înalt.

12. Ci Domnul încovoiasă sub durere inima lor, se poticniseră

și nimeni nu-i ajuta.

13. Atunci, în strămtorarea lor, au strigat către Domnul și el i-a izbăvit din chinurile lor,

14. I-a scos din întunec și din umbra morții și lanțurile lor le-a sfărâmat.

15. Să laude, deci, pe Domnul pentru milele lui și pentru minunile lui către fiii oamenilor!

16. Căci el a zdrobit porțile de aramă și zăvoarele de fier le-a sfărâmat.

17. Unii pătimeau din pricina păcatelor și pentru fărădelegile lor îndurau suferințe,

18. Sufletul lor se îngreșoșa de orice hrană și se apropiu de porțile împărăției morții.

19. Atunci, în strămtorarea lor, au strigat către Domnul și el i-a izbăvit din chinurile lor,

20. El a trimis cuvântul său și i-a tămăduit și din prăpastia lor i-a mântuit.

21. Să laude, deci, pe Domnul pentru milele lui și pentru minunile lui către fiii oamenilor!

22. Să jertfească jertfe de laudă și să povestească faptele lui cu strigăte de bucurie!

23. Alții plecaseră pe mare în corăbii și făceau negoț pe întinsele ape,

24. Aceștia au văzut lucrurile

Domnului și minunile lui în adâncurile mării;

25. Ci el a poruncit și o vijelie se porni și răscoli valurile mării;

26. Ele zburneau până la ceruri și se prăbușeau apoi în adâncuri. Iar sufletul (celor din corabie) se topia de groază;

27. Ei se învârtiau și cădeau încoace și încolo ca un om beat, iar toată istețimea lor nu folosea la nimic.

28. Atunci, în strămtorarea lor, au strigat către Domnul și el i-a izbăvit din chinurile lor,

29. El domoli vijelia, iar valurile se alină.

30. Ci ei se bucurară că le-au văzut potolite și Domnul îi îndreptă la limanul dorit.

31. Să laude, deci, pre Domnul pentru milele lui și pentru minunile lui către fiii oamenilor!

32. Să-l prea înalțe în adunarea popoarelor și în sfatul celor bătrâni să-l proslăvească!

33. El a prefăcut râurile cele mari în pustie și izvoarele de apă în pământ uscat,

34. Pământul roditor în țărâm

sărat, din pricina răutății celor ce-l locuiau.

35. El a schimbat pustiul în iezer de ape și pământul uscat în izvoare;

36. El a sălășluit într'însul pe cei flămânzi și a întemeiat cetăți de locuit,

37. Ei au sămănat ogoarele și au sădit vie care a dat rod,

38. El i-a binecuvântat și s'au înmulțit foarte, iar vitele lor n'au scăzut la număr.

39. Dar (dela un timp) au dat înapoi și s'au încovoiat sub povara nenorocirii și a obidei.

40. Pentrucă Domnul revarsă ocara peste principii și-i face să pribegiească prin locuri singurate și fără cai,

41. Dar el ridică pe cei săraci din dosădirea lor și sporește spița lor ca turmele.

42. Privească aceasta cei drepti și să se veselească, iar cei vicleni să-și astupe gura!

43. O, de-ar fi cineva înțelept ca să ia aminte la toate acestea și să priceapă binefacerile Domnului!

PSALMUL 108.

Cântec de laudă și rugăciune.

1. O cântare. Un psalm al lui David.

2. Pregătită este inima mea (să te laude) Dumnezeuule, Cânta-voi ție și te voi preamări! Numai tu ești mărirea mea!

3. Deșteaptă-te harfă și tu kitară și voi deștepta zorile!

4. Lăuda-te-voi printre popoare, Doamne, între neamuri cânta-voi ție,

5. Căci mila ta covârșește cerurile, iar credințioșia ta se înalță până la noui.

6. Înălță-te mai presus de ceruri, Dumnezeuule, și slava ta (să strălucească) peste tot pământul,

7. Pentru izbăvirea celor iubiți

ai tăi, ajută-ne cu dreapta ta și ne auzi pe noi!

8. Domnul a grăit în sfântul său locaș: „Sui-mă-voi și voi împărți Sichemul și valea adâncă de la Sucot voi măsura-o.

9. Al meu e Ghileadul, al meu e Manase; Efraimul e coiful meu, iar Iuda este schiptrul meu.

10. Moabul îmi slujește drept lighean de spălat; asupra Edomului arunc sandala mea; împotriva Filistenilor izbucnesc în strigăte de războiu.

11. Cine mă va călăuzi în cetatea întărită? Cine mă va îndrumă către Edom?

12. Nu ne-ai aruncat tu, oare, de la tine, Dumnezeuul nostru și nu vrei să mai mergi, cu oștirile noastre ?

13. Ajută-ne împotriva asuprito-

rilor noștri, căci ajutorul omenesc n'are nici o tărie.

14. Cu Dumnezeuu câștiga-vom biruință și el însuși va călca în picioare pe vrăjmașii noștri.

PSALMUL 109.

Un prigonit își blestemă dușmanii și se bizuește în ajutorul Domnului.

1. Starostelui cântăreților—un psalm al lui David. Dumnezeuule, pe care te laud, nu tăcea !

2. Căci cel fărădelege și cel viclean și-au deschis împotrivă-mi gura lor și-mi grăesc cu limba mincinoasă,

3. Și cu vorbe dușmănoase mă înconjoară și-mi dau războiu fără pricină.

4. Ei mă pizmuesc pentru dragostea mea, pe când eu mă rog pentru ei,

5. Ba mai mult, îmi răsplătesc cu rău pentru bine și în loc de iubire îmi arată ură.

6. Ridică împotrivă-i un om rău și un pârâș să stea de-a dreapta lui !

7. Când va fi judecat să iasă vinovat, iar rugăciunea lui să-i fie luată drept vină !

8. Puține să fie zilele lui, iar dregătoria lui s'o ia altul ;

9. Copiii lui să ajungă orfani, iar femeia lui să rămână văduvă !

10. Copiii lui să umble hoinari și să cerșească și să fie dați afară din casele lor, pornite să se prăbușească !

11. Cămătarul să se facă stăpân pe toată averea lui, iar streinii să jefuiască toată agonisia lui,

12. Nimeni să nu-i mai fie prieten și nimănui să nu-i mai fie milă de orfanii lui !

13. Urmașii lui să fie stârpiți și numele lor să se stingă în neamul următor,

14. Pomenită să fie fărădelegea părinților săi pururea la Domnul

și păcatul maicii sale să nu fie iertat !

15. Să fie (păcatele lor) veșnic înaintea Domnului și să se șteargă de pe pământ amintirea lor !

16. Pentrucă (unul ca acesta) a uitat să fie milostiv, a prigonit până la moarte pe cel sărac și nemernic și pe cel cu inima înfrântă.

17. Iubit-a blestemul : să vină asupra lui ! Nu i-a fost dragă binecuvântarea : să fugă dela el !

18. El, s'a îmbrăcat cu blestemul cum s'ar fi îmbrăcat cu o haină : să intre ca apa în lăuntru lui și ca untul de lemn în oasele lui !

19. Să-i fie ca un veșmânt, cu care se învește și ca un brâu cu care se încinge, pururea !

20. Aceasta să fie răsplata protivnicilor mei, dela Domnul și a celor ce grăesc cu răutate împotriva mea !

21. Dar tu Doamne, Stăpânul meu, milostivește-te spre mine, pentru numele tău, căci bună este mila ta ; izbăvește-mă !

22. Căci sunt dosădit și lipsit, iar inima mea este rănită în pieptul meu !

23. Asemenea umbrei care dă spre seară, eu mă duc ; smuls sunt (de vânt) ca lăcustele !

24. Genunchii mei tremură din pricina postitului și trupul meu este istovit și uscat.

25. De ocară am ajuns pentru vrăjmașii mei ; când mă văd, clatină din cap.

26. Vino într'ajutorul meu, Doam-

ne Dumnezeu! meu și mă mântuiește după mila ta,

27. Ca să cunoască ei că acesta este lucrul mâinii tale, că tu ești Doamne, cel care ai făcut aceasta!

28. Ei blestemă, dar tu binecuvintezi; ei se răsvăresc, dar ajung de rușine și robul tău va fi plin de bucurie.

29. Investmănte-se protivnicii mei întru ocară și învelescă-se întru necinste, ca într'o mantie!

30. Lăuda-voi foarte pe Domnul cu gura mea și-l voi prea mări în adunarea celor mulți,

31. Căci el stă deadreapta nevoiașului, ca să-l izbăvească de cei ce osândesc sufletul lui.

PSALMUL 110.

Impărăția și preoția lui Mesia.

1. Un psalm al lui David. Zis-a Domnul Domnului meu: „Șezi deadreapta mea, până ce voi pune pe vrășmașii tăi așternut picioarelor tale.”

2. Schiptrul puterii tale întinde-l va Domnul din Sion: „Domnește în mijlocul dușmanilor tăi!”

3. Poporul tău va fi plin de voie bună, în ziua adunării oștirii tale; tinerimea ta fi-va, pentru tine, ca roua din sânul zorilor pe sfinții munți.

4. Juratu-s'a Domnul și nu-i va părea rău: Tu ești preot în veac, după rânduiala lui Melchisedec!”

5. Domnul este deadreapta ta; în ziua mâniei sale, el sfarmă pe împărați;

6. El face dreptate între neamuri; umple locul cu leșuri; zdrobește capete cât e țara de largă.

7. Din pârăul din cale el bea apă, de aceea (sprintenit) el ține capul sus.

PSALMUL 111.

Lauda lucrurilor lui Dumnezeu și a pravililor sale.

1. Aliluia! Lăuda-voi pe Domnul, din toată inima mea, în adunarea celor dreپți și în obștia lor.

2. Minunate sunt faptele Domnului și vrednice de cercetat pentru toți câți le pun la inimă.

3. (Toată) lucrarea lui este măreție și strălucire și dreptatea lui dăinuiește în veac.

4. El a făcut ca minunile sale să fie veșnic pomenite; Domnul este îndurător și milosărd.

5. Dat-a hrană celor ce se tem de el și ține minte pururea legământul său.

6. Arătat-a poporului său tăria

faptelor sale, dându-i (să stăpânească) moștenirea păgânilor.

7. Lucrul mâinilor sale este credincioșia și dreptatea; toate rânduirile sale sunt neschimbate,

8. Ele sunt așezate spre vecii vecilor, întocmite cu credincioșie și dreptate.

9. Trimis-a poporului său izbăvire; întemeiat-a legământul său pe veci; numele său este sfânt și înfricoșat.

10. Frica de Domnul este începutul înțelepciunii; cei ce se țin de ea sunt prea cuminți. Lauda Domnului rămâne în veac.

PSALMUL 112.

Icoana și fericirea celui ce se teme de Domnul.

1. Aliluia! Fericit este omul care se teme de Domnul și iubește foarte poruncile lui!

2. Seminția sa este puternică pe pământ, căci neamul oamenilor drepti e binecuvântat.

3. În casa sa: belșug și bogăție, iar fericirea sa dăinuiește pururea.

4. Celor drepti (Domnul) le strălucește ca lumina în întunec; el este mult îndurat, milostiv și drept.

5. Fericit este omul milosărd, care dă cu împrumut și care își rănduiește lucrurile cu dreptate.

6. În veci nu se va clătina; po-

menirea dreptului va fi veșnică.

7. De veștile cele rele, el nu se teme, căci inima lui e tare; el nădărduește în Domnul.

8. Inima lui e hărbătoasă și nu se înfricoșează de nimic, până ce va vedea (prăbușirea) apăsătorilor săi.

9. El este darnic, el împarte milostenii celor săraci; fericirea lui dăinuiește pururea, puterea lui se va ridica sus întru slavă.

10. Cel fărădelege vede acestea și se mânia, scrâșnește din dinți și se usucă. Năzuințele celui păcătos dau greș.

PSALMUL 113.

Domnul din ceruri ia aminte la cei dosădiți.

1. Aliluia! Slugi ale Domnului, lăudați pe Domnul! Lăudați numele lui!

2. Fie numele Domnului binecuvântat de acum și până în veac!

3. De la răsărit și până la apus, numele Domnului să fie proslăvit!

4. Domnul este mai presus decât toate neamurile; slava lui covârșește cerurile.

5. Cine este ca Domnul Dum-

nezeul nostru, cel ce tronează întru cele înalte,

6. Și-și pogoară privirea spre cer și spre pământ?

7. El ridică din pulbere pe cel sărman și scoate din bălegar pe nevoias,

8. Ca să-l pună în rând cu căpeteniile, cu mai marii poporului.

9. El sălăsluește pe cea steapă din casă mamă fericită de copii. Aliluia!

PSALMUL 114.

Dumnezeu scoate, cu mână tare, pe Israil, din Egipt.

1. Când Israil ieși din Egipt, când casa lui Iacov ieși dintr'un popor cu limbă neînțeleasă,

2. Atunci Iuda ajunse laocaul său cel sfânt, Israel ajunse ținutul stăpânirii sale.

3. Marea l-a văzut și-a fugit; Iordanul s'a întors înapoi;

4. Munții au săltat ca berbecii, și dealurile ca mioarele!

5. Ce-ți este ție, mare, că ai fu-

git? Și ție, Iordane, că te-i întors înapoi?

6. Ce vă este vouă, munților, că ați săltat ca berbecii, și vouă dealurilor, că ați sburdă ca mioarele?

7. De fața Domnului cutremura-te, tu pmântule! de fața Dumnezeului lui Iacov!

8. Cel ce prefăce stânca în heleșteu și cremenea în izvoare țâșnitoare!

PSALMUL 115.

Nu idolilor, ci lui Dumnezeu cuvine-se închinăciune.

1. Nu nouă, Doamne, nu nouă, ci numelui tău se cuvine slavă, pentru mila ta, pentru credincioșia ta!

2. Pentru ce să zică păgânii: „Unde este Dumnezeu lor?”

3. Dumnezeuul nostru este în ceruri și tot ceea ce el voește — îndeplinește.

4. Idolii lor sunt argint și aur, lucru de mână omenească:

5. Gură au și nu grăesc, ochi au și nu văd,

6. Urechi au și nu aud, nas au și nu miros,

7. Cu mâinile lor nu pipăesc, cu picioarele lor nu merg, iar din gâttele lor nu scot nici un glas.

8. La fel cu ei fi-vor cei ce i-au făurit, toți cei ce își pun nădejdea în idoli.

9. O, Israile, nădăjduește în Domnul! El este ajutorul și scutul vostru!

10. Voi cei din casa lui Aaron, încredeți-vă în Domnul! El este

ajutorul și scutul vostru!

11. Voi cei ce vă temeți de Domnul, puneți-vă nădejdea în Domnul! El este ajutorul și scutul vostru!

12. Domnul își aduce aminte de voi; el va binecuvânta, el va binecuvânta casa lui Israel, binecuvânta-va casa lui Aaron,

13. Binecuvânta-va pe cei ce se tem de Domnul, pe mici și pe mari.

14. Domnul să vă înmulțească pe voi, pe voi și pe copiii voștri!

15. Binecuvântați să fiți de Domnul, cel ce a făcut cerul și pământul!

16. Cerul — este cerul Domnului, iar pământul l-a dat fiilor oamenilor.

17. Nu cei morți te vor lăuda pre tine Doamne, și nici cei ce se coboară în împărăția morții,

18. Ci noi vom binecuvânta pre Domnul de acum și până în veac. Aliluia!

PSALMUL 116.

Cântare de mulțumită pentru mântuire din primejdia morții.

1. Iubesc pe Domnul, căci el aude glasul meu și strigarea mea,

2. Că pleacă urechea lui spre mine, în ziua în care îl chem.

3. Când mă cuprinseseră lațurile morții și strămtorările împărăției morții dăduseră peste mine, când mă găseam în restriște și în amărăciune,

4. Atunci am chemat numele Domnului; „O, Doamne, izbăvește sufletul meu!”

5. Indurător și drept este Domnul, și mult milostiv este Dumnezeuul nostru.

6. Domnul păzește pe cei ce nu pot să se păzească: atunci când

sunt slab el mă mântuește.

7. Întoarce-te suflete al meu, la odihna ta, căci Domnul ți-a dat bună răsplată.

8. Tu ai izbăvit sufletul meu de moarte, ochii mei de lacrimi și picioarele mele de cădere;

9. Drept aceea, voi merge înaintea Domnului, în pământul celor vii.

10. Păstrat-am credința cu tărie, chiar atunci când ziceam: „Eu sunt amărit foarte!”

11. Zis-am întru turburarea mea: „Tot omul este mincinos!”

12. Ce voiui da înapoi Domnului

pentru toate binefacerile lui (ră-vărsate) asupra-mi?—

13. Paharul mântuirii voi lua și numele Domnului voi chema;

14. Plini-voiu juruințele mele Domnului de față cu tot poporul.

15. Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioșilor.

16. O, Doamne, eu sunt sluga ta, eu sunt sluga ta, fiul slujnicei

tale, tu ai dezlegat legăturile mele.

17. Ție îți voi aduce jertfă de laudă și numele Domnului voi chema.

18. Plini-voiu juruințele mele, Domnului, de față cu tot poporul,

19. În curțile casei Domnului, în mijlocul tău Ierusalime. Ali-luia!

PSALMUL 117.

Toate popoarele să laude pre Domnul!

1. Lăudați pre Domnul toate popoarele! Preamăriți-l pe el toate neamurile!

2. Căci mare este mila lui, față de noi și credincioșia Domnului ține în veac. — Ali-luia!

PSALMUL 118.

Cântare de mulțumită Domnului, în zi de sărbătoare.

1. Lăudați pe Domnul că este bun, că în veac ține mila lui!

2. Să zică Israel: „Că în veac ține mila lui!”

3. Să zică și casa lui Aaron: „Că în veac ține mila lui!”

4. Să zică cei ce se tem de Domnul: „Că în veac ține mila lui!”

5. Din strămtorarea mea am chemat pre Domnul și el m'a auzit și m'a scos la larg.

6. Domnul este cu mine și nu mă voi teme: ce-mi va face mie omul?

7. Dacă Domnul stă într'ajutorul meu, privi-voiu (cu mândrie) la cei ce mă urăsc:

8. Mai bine e să cauți la Domnul adăpost, decât să-ți pui nădejdea în oameni.

9. Mai bine e să cauți la Domnul scăpare, decât să nădăjduiești în cei mari.

10. Toate popoarele m'au împresurat, dar le voi zdrobi întru numele Domnului.

11. Ele m'au înconjurat din toate părțile, dar eu întru numele Domnului, le voi face fărâme.

12. Înconjuratu-m'au ca albinele,

dar se vor stinge ca un foc de spini; întru numele Domnului le voi nimici.

13. Mă îmbrănceau cu putere ca să caz, dar Domnul mi-a fost într'ajutor.

14. Domnul este tăria mea și-l voi cânta pre el, căci el m'a mântuit.

15. Strigăte de bucurie și de biruință răsună în corturile celor drepti: „Dreapta Domnului face lucruri mărețe,

16. Dreapta Domnului dă biruința, dreapta Domnului face lucruri peste fire!”

17. Eu nu voi muri, ci voi trăi, ca să povestesc faptele Domnului,

18. Domnul m'a certat cu asprime, dar morții nu m'a dat.

19. Deschideți-mi porțile dreptății, ca să intru și să laud pre Domnul!

20. Iată poarta Domnului: prin ea să intre dreptii!

21. Mulțumescu-ți Doamne, că m'ai auzit și te-ai făcut mie izvor de mântuire.

22. Piatra pe care au nesocoti-

t-o ziditorii, aceea a fost pusă în capul unghiului,

23. Dela Domnul s'a făcut aceasta și iată minune este în ochii noștri!

24. Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim într'însa!

25. O, Doamne, mântuește-ne; o, Doamne, fă-ne să izbutim!

26. Binecuvântat să fie cel ce vine întru numele Domnului! Noi

vă binecuvântăm, din casa Domnului.

27. Dumnezeu este Domnul și a făcut să strălucească peste noi lumina sa! Legați jertfele cu frângii și aduceți-le la coarnele jertfelnicului.

28. Tu ești Dumnezeuul meu și te voi lăuda, Dumnezeuul meu și te voi înălța!

29. Lăudați pe Domnul că este bun, că în veac ține mila lui!

PSALMUL 119.

Lauda legii Domnului

1. Fericiți cei fără prihană în în calea vieții lor și cari umblă în legea Domnului.

2. Fericiți cei ce păzesc rostirile lui și din toată inima le caută,

3. Și care nu lucrează fărădelegea, ci se poartă, după așezările lui.

4. Tu ai poruncit ca să păzim cu strâșnicie rânduelile tale.

5. O, de-aș fi statornic în căile mele, ca să pot să păzesc praviile tale!

6. Atunci nu mă voi rușina privind cu luare aminte la toate poruncile tale.

7. Lăuda-te-voi întru nefățaria inimei mele, când voi învăța hotărârile dreptății tale.

8. Rânduelile tale le voi păzi: nu mă părâsi de istov!

9. Cum va putea cel tânăr să ducă o viață neprihănită, dacă nu va păzi cuvintele tale?

10. Din toată inima mea te caut nu mă lăsa să mă abat dela poruncile tale!

11. Ascuns-am n inima mea zisele tale, ca să nu păcătuiesc împotriva ta.

12. Bine ești cuvântat Doamne învață-mă îndreptările tale!

13. Cu buzele mele, eu vestesc toate statoririle gurii tale.

14. Mergând pe calea mărturiilor tale, mă bucur mai mult

decât de orice bogăție.

15. Cugeta-voi la orânduirile tale, și voi privi cu luare aminte la cărările tale.

16. Întru praviile tale mă voi desfăta și spusele tale nu le voi uita.

17. Răsplătește robului tău, ca să fiu viu și să păzesc cuvintele tale.

18. Deschide ochii mei ca să privesc cu luare aminte minunile legii tale!

19. Nemernic sunt eu pe pământ nu ascunde de mine poruncile tale!

20. Măcinat este sufletul meu în toată vremea de dorirea judecărilor tale.

21. Tu cerți pe cei trufași și blestemați care rătăcesc dela poruncile tale.

22. Ia dela mine ocara și defăimarea, că eu păzesc mărturiile tale.

23. În zadar cei mari vor ține sfat și vor urzi viclenii împotriva-mi, căci robul tău va căuta necontenit cu mintea la hotărârile tale.

24. Cu adevărat învățăturile tale sunt bucuria mea și sunt sfetniciei mei.

25. Sufletul meu este răsturnat în pulbere, viază-mă după cuvântul tău!

26. Mărturisitu-ți-am căile mele și tu mi-ai răspuns; învață-mă poruncile tale!

27. Calea îndreptărilor tale fă să o înțeleg și voi cugeta asupra minunilor tale.

28. Sufletul meu lăcrămează de întristare, îndreptează-mă după cuvântul tău.

29. Depărtează de la mine calea minciunii și mă miluește cu învățătura ta.

30. Ales-am calea adevărului și judecățile tale le-am pus înaintea mea.

31. Legat sînt eu de mărturiile tale, Doamne, să nu mă rușinezi!

32. Alerga-voi pe calea poruncilor tale, căci tu dai avânt inimii mele.

33. Învață-mă, Doamne, calea orânduirilor tale și eu o voi urma.

34. Înțelepțește-mă, ca să iau aminte la legea ta și s'o păzesc din toată inima.

35. Poartă-mă pe cărarea poruncilor tale, căci întru ele stă plăcerea mea.

36. Pleacă inima mea spre mărturiile tale și nu spre câștigul (nelegiuit).

37. Intoarce ochii mei dela privelistea celor deșarte și mă viază după cuvântul tău.

38. Împlinește față de robul tău făgăduința celor ce se tem de tine.

39. Depărtează de la mine ocara de care mă tem, căci bune sunt învățămintele tale.

40. Iată, eu doresc îndreptările tale, întru dreptatea ta fă-mă viu.

41. Reverse-se, o, Doamne, asupra mea îndurările tale, mântuirea ta, după făgăduința ta,

42. Ca să pot să răspund celui ce mă defaimă, căci eu mă încred în cuvântul tău!

43. Nu lua cu totul din gura mea, cuvântul adevărului, căci nădăjduiesc în judecățile tale;

44. Și așa păzi-voi pururea legea ta, în veac și în veac.

45. Slobod voesc să umblu (în viață), căci eu am pus la inimă așezămintele tale.

46. Vestii-voi învățăturile tale

înaintea împăraților și nu mă voi rușina.

47. Veseli-mă-voi de poruncile tale pe care le iubesc.

48. Ridica-voi mâinile mele către statoririle tale, la care țin cu putere și voi cugeta neîncetat la rânduirile tale.

49. Adu-ți aminte de cuvântul dat robului tău, căci tu ai deșteptat nădejdea în mine!

50. Aceasta este mângăerea mea întru restrîștea mea, că m'ai viat după cuvântul tău.

51. Cei semeți mă batjocoresc grozav, dar eu nu mă depărtez dela legea ta.

52. Imi aduc aminte de judecățile tale cele din veac, Doamne și mă mângai cu ele.

53. Crâncenă turbare mă cuprinde, din pricina celor păcătoși cari se leapadă de legea ta.

54. Orânduirile tale sunt prilej de cântare pentru mine, în casa unde sălășluiesc vremelnice.

55. Chiar noaptea imi aduc aminte de numelele tău, Doamne, și păzesc legea ta.

56. Aceasta este datoria mea: să păzesc îndreptările tale.

57. Partea mea, Doamne, — am zis eu — este: să păzesc învățăturile tale.

58. Căutat-am din toată inima mea, să îmbunzez fața ta, miluiește-mă după cuvântul tău.

59. Cuget iar și iar la căile mele și către mărturiile tale îndreptez pașii mei.

60. Mă zoresc și nu zăbovesc, ca să păzesc poruncile tale.

61. Cu toate că lațurile celor nelegiuiți mă împresoară, eu n'am uitat de legea ta.

62. În miez de noapte eu mă scol, ca să te laud pentru hotărârile tale cele drepte.

63. Părtaș sunt tuturor celor ce se tem de tine și păzesc îndreptările tale.

64. De mila ta, Doamne, plin

este pământul: învață-mă înțeleptirile tale!

65. Dăruit-ai cele bune, Doamne, slugii tale, după cuvântul tău.

66. Buna pricepere și cunoștința învață-mă, căci în poruncile tale pos-am credința mea.

67. Pe când nu știam de nenorocire, umblam pe căi rătăcite, dar acum păstrez învățăturile tale, 68. Tu ești bun și dătător de bunătați: învață-mă pravilele tale!

69. Cei trufași scornit-au minciuni împotriva mea, dar eu păzesc din toată inima rânduelile tale.

70. Inima lor este nesimțitoare ca osânza, ci eu mă bucur de legea ta.

71. Bine mi-a prins mie restriștea mea, căci am învățat așezămintele tale.

72. Învățătura gurii tale este mai de preț pentru mine, decât mii de sicli de aur și de argint.

73. Măinile tale m'au făcut și m'au zidit, înțelepțește-mă ca să învăț poruncile tale.

74. Cei ce se tem de tine mă vor vedea și se vor bucura, căci mi-am pus nădejdea în cuvântul tău.

75. Știu, Doamne, că hotărârile tale drepte sunt și că după dreptate m'ai zmerit.

76. Fie îndurarea ta mângâierea mea, după cum te-ai făgăduit robului tău!

77. Milele tale să se reverse asupra mea, ca să fiu viu, căci legea ta este desfătarea mea.

78. Să se rușineze cei mândri, fiindcă m'au apăsă fără pricină. Ci eu cuget pururea la înțeleptirile tale.

79. Să se întoarcă spre mine cei ce se tem de tine și cei ce cunosc mărturiile tale.

80. Inima mea să se supună pururea îndreptărilor tale, ca să nu mă rușinez!

81. Sufletul meu tânjește după

mântuirea ta; eu mă bizuesc în cuvintele tale.

82. Ochii mei se sfârșesc după făgăduințele tale și mă întreb: când mă vei mângâia?

83. Ajuns'am ca un burduf atârnat la fum; dar eu nu uit îndreptările tale.

84. Câte mai sunt zilele robului tău? Când îmi vei face dreptate împotriva celor ce mă prigonesc?

85. Cei trufași săpat-au gropi (în calea mea), ei cari nu trăesc după legea ta.

86. Toate poruncile tale sunt adevărate; ei mă prigonesc pe nedrept. Vino într'ajutorul meu!

87. Puțin a lipsit ca să nu mă șteargă de pe pământ, dar eu nu m'am lepădat de pravilele tale.

88. După mila ta țin-mă cu viață, ca să păzesc rostitirile gurii tale.

89. Cuvântul tău, Doamne, veșnic este, neclintit ca și cerurile.

90. Credincioșia ta ține în neam și în neam; tu ai întemeiat-o și stă neschimbată ca și pământul.

91. După dreptarul tău (făpturile tale) sunt și astăzi în înțință și tot ce este: pe tine te slujește.

92. Dacă legea ta n'ar fi fost indeletnicirea mea, aș fi pierit întru ticăloșia mea.

93. In veac nu voi uita învățăturile tale, căci întru ele tu mă faci să trăesc.

94. Al tău sunt eu, izbăvește-mă, căci îndreptările tale, eu le caut.

95. Deși nelegiuirii mă pândesc ca să mă piardă, eu sunt luător aminte la mărturiile tale.

96. La orice desăvârșire văzutam hotar, legea ta singură e fără de hotar.

97. Cât mi-este de dragă legea ta! Toată ziua ea umple gândirea mea.

98. Porunca ta mă face mai înțelept decât vrăjmașii mei, fiindcă ea pururea este cu mine.

99. Sunt mai iscusit de cât în-

vățătorii mei, căci gândul meu e veșnic la înțelepțirile tale.

100. Intrec în înțelepciune pe cei bătrâni, căci păstrez statoririle tale.

101. Păzesc piciorul meu de orice cale rea, ca să țin cu sfințenie cuvântul tău.

102. Nu mă depărtez dela rănduелile tale, căci tu ești cel ce îmi dai învățătură.

103. Cât de dulce pentru cerul gurii mele sunt poruncile tale! Mai dulce decât mierea pentru gura mea.

104. Numai prin poruncile tale sunt înțelept, pentru aceea urăsc orice cale mincinoasă.

105. Cuvântul tău este făclie pentru pașii mei și lumină pentru cărările mele.

106. Juratu-m'am și voi ține cuvântul, ca să păzesc dreptele tale judecăți.

107. Sunt în mare restrîște: Doamne, fă-mă viu după cuvântul tău!

108. Fie-ți bine primit prinosul gurii mele, Doamne, și mă învață înțelepțirile tale.

109. Viața mea este primejduită la tot pasul, dar eu nu uit de legea ta.

110. Cei păcătoși îmi întind curse, dar eu nu mă abat dela îndreptările tale.

111. Învățăturile tale sunt moștenirea mea de totdeauna, căci ele fac bucuria inimii mele.

112. Plec inima mea spre plinirea poruncilor tale, în veac și în veac.

113. Urăsc pe oamenii cu inima șovăielnică, dar legea ta îmi este dragă.

114. Tu ești acoperemântul și pavăza mea, în cuvântul tău mă bizuesc.

115. Depărtați-vă dela mine, voi păcătoșilor, căci vreau să păzesc poruncile Dumnezeuului meu!

116. Sprijinește-mă după făgăduința ta, ca să fiu viu și nu mă rușina întru nădejdea mea!

117. Ajută-mă ca să mă mântuesc și eu pururea mă voi bucura de legea ta!

118. Tu lepezi pe toți cei ce se abat dela legile tale, căci gândurile lor sunt numai minciună.

119. Drept zgură socotești pe toți nelegiuții de pe pământ, pentru aceasta eu iubesc învățăturile tale.

120. Trupul meu se înfioară de teamă înaintea ta și judecățile tale mă înfricoșează.

121. M'am ținut strâns de ce a fost drept și de dreptate, nu mă lăsă pe mâna apăsătorilor mei!

122. Fii chezaș fericirii robului tău, ca să nu mă asuprească cei trufași.

123. Ochii mei se sfârșesc, așteptând mântuirea ta și făgăduința rostită de dreptatea ta.

124. Poartă-te cu robul tău după mila ta și învață-mă îndreptările tale.

125. Robul tău sunt eu, înțelepțește-mă ca să cunosc mărturiile tale.

126. Vreme este, Doamne, ca să lucrezi; căci ei au stricat legea ta.

127. Pentru aceasta eu iubesc poruncile tale, mai mult decât aurul, decât aurul lămurit.

128. Drept aceea, găsesc drept toate așezările tale și urăsc toată calea cea mincinoasă.

129. Minunate sunt poveștile tale, pentru aceasta le păzește sufletul meu.

130. Tâlcuirea învățăturilor tale răspândește lumină; ea înțelepțește pe cei nepricepuți.

131. Deschid gura mea și respir adânc, căci poruncile tale sunt dorul meu.

132. Intoarce-te către mine și fii-mi milostiv, după dreptarul tău, cu cei ce iubesc numele tău.

133. Întărește pașii mei întru cuvântul tău și nu lăsa ca să mă stăpânească viclenia.

134. Scapă-mă de apăsarea oa-

menilor, ca să păstrez așezămintele tale.

135. Fă să lumineze peste robul tău fața ta, și învață-mă îndreptările tale.

136. Părae de lacrimi curg din ochii mei, căci legea ta nu este ținută.

137. Drept ești tu, Doamne, și drepte sunt judecățile tale!

138. Tu ai legiuit orânduiri tale cu dreptate și după tot adevărul.

139. Răvna (pentru învățăturile tale) mă mistue, fiindcă asupritorii mei uită de cuvintele tale.

140. Rostirile tale sunt prea curate și robul tău le iubește.

141. Măcar că sunt prізărit și nebăgat în seamă, eu nu uit îndreptările tale.

142. Dreptatea ta este dreptate în veac și cuvântul tău adevărul.

143. Nevoie și strămtorare au dat peste mine, dar poruncile tale sunt (pururea) bucuria mea.

144. Mărturiile tale sunt drepte în veac de veac, înțelepțește-mă ca să viez.

145. Din toată inima strig: auzi-mă Doamne! că vreau să păzesc poruncile tale.

146. Către tine strig, mântuește-mă, ca să păzesc rânduelile tale.

147. Mai înainte de răvărsatul zorilor prind a striga: Nădăduesc întru împlinirea cuvintelor tale!

148. Mai înainte de străjile nopții deschid ochii mei ca să pătrund cu mintea descoperirile tale.

149. Glasul meu auzi-l, după îndurarea ta! Doamne întru dreptatea ta fă-mă viu!

150. Aproape sunt de mine viclenii mei prigonitori, cari s'au lepădat de legea ta,

151. Dar tu (mai) aproape ești de mine, Doamne, și toate poruncile tale cuprind adevărul.

152. De mult știu despre mărturiile tale, că tu le-ai întemeiat pe vecie.

153. Vezi obida mea și mântuește-mă, căci n'am uitat de legea ta!

154. Apără pricina mea și scapă-mă și după făgăduința ta, viază-mă!

155. Mântuirea stă departe de cei nelegiuiți, căci lor nu le pasă de statornicirile tale.

156. Mari sunt îndurările tale, Doamne, după judecățile tale dă-mi viață!

157. Mulți sunt cei ce mă prigonesc și mă apasă, dar eu nu mă depărtez de pravilele tale.

158. Când privesc la cei lepădați de credință, mă scârbesc, căci ei n'au păzit întocmirile tale.

159. Iată, eu iubesc așezămintele tale, o, Doamne, după (mulțimea) îndurărilor tale, fă-mă să trăiesc!

160. Ființa învățăturii tale este adevărul și veșnice sunt toate hotărârile dreptății tale.

161. Cei mari mă prigonesc cu nedreptul, dar numai de cuvântul tău se cutremură inima mea.

162. Mă veselesc foarte de făgăduința ta, ca unul care a dat peste un vajnic câștig.

163. Urăsc și urgisesc minciuna; legea ta (singură) îmi este dragă.

164. De șapte ori pe zi eu te laud, pentru rânduelile dreptății tale.

165. De mare fericire au parte cei ce iubesc legea ta și nici o piedică nu le stă în cale.

166. Intru mântuirea ta nădăduesc, o, Doamne, căci poruncile tale le plinesc.

167. Din tot sufletul meu păzesc mărturiile tale și le iubesc foarte.

168. Păzesc îndreptările și înțelepțirile tale, căci toate căile mele sunt înaintea ochilor tăi.

169. O, de-ar ajunge strigarea mea, înaintea feții tale, Doamne! Înțelepțește-mă după cuvântul tău!

170. De-ar ajunge la tine ruga

mea; după făgăduința ta, mântuiește-mă!

171. Izvorască laudă din buzele mele, că tu mă înveți poruncile tale!

172. Limba mea să vestească întocmirile tale, căci hotărârile tale drepte sunt!

173. Mâna ta fie într'ajutorul meu, căci îndreptările tale le-am ales!

174. Mântuirea ta o doresc, Doamne, căci legea ta e desfătarea mea.

175. Viu să fie sufletul meu ca să te laude și judecățile tale să-mi fie într'ajutor!

176. Rătăcesc ca o oaie pierdută, cercetează pe robul tău, căci n'am uitat poruncile tale!

PSALMUL 120.

Rugăciunea celui drept ca să fie mântuit de vecinii vicleni.

1. O cântare a treptelor. — Către Domnul strig în strămtorarea mea și el mă aude.

2. Doamne, scapă sufletul meu de buzele mincinoase, de limba cea vicleană!

3. Ce-ți va prisosi ție și care va fi folosul tău, limbă amăgitoare? —

4. Săgețile ascuțite ale celui pu-

ternic și jericatic din vreascuri de ienuper!

5. Vai mie! că sunt oaspete în Meșec, și sălășlesc în corturile lui Kedar!

6. Prea multă vreme oblădui-a sufletul meu cu cei ce sânt dușmanii păcii!

7. Eu propovăduiesc pacea, iar ei vorbesc neîncetat de războiu!

PSALMUL 121.

Domnul este paznicul lui Israel.

1. O cântare a treptelor. — Ridică ochii mei spre munți: De unde veni-va ajutorul meu?

2. Ajutorul meu veni-va de la Domnul, cel ce a făcut cerul și pământul!

3. El nu va îngădui ca piciorul tău să șovăească, nici ca paznicul tău să aștească!

4. Iată, cel ce păzește pe Israel nici nu închide genele, dar mite să

doarmă.

5. Domnul este paznicul tău; Domnul est lângă tine ca umbra, totdeauna deadreapta ta.

6. Ziua, soarele nu te va păli, și noaptea luna nu te va vrăji.

7. Domnul te va feri de toată răutatea; sufletul tău îl va păzi.

8. Domnul va păzi plecările tale și sosirile tale de acum și până în veac!

PSALMUL 122.

La porțile Ierusalimului.

1. O cântare a treptelor, a lui David — Bucuratu-m'am când mi-au zis: „Să mergem la templul Domnului!”

2. Și picioarele noastre stau (acum) la porțile tale, Ierusalime!

3. Ierusalime, tu cea din nou clădită, ca o cetate vărtos înche-

gată întru sine,

4. Și către care se suie semințiile, semințiile Domnului, după pravila lui Israel, ca să premărească numele Celui Prea Înalt.

5. Căci acolo au fost așezate jeturile pentru judecată, jeturile casei lui David.

6. Rugați-vă pentru fericirea Ierusalimului! De tihnă să aibă parte cei ce te iubesc!

7. Propășirea să domnească înăuntrul zidurilor tale! liniștea în palatele tale!

8. Pentru frații mei și pentru prietenii mei, dorescu-ți fie pace!

9. Pentru locașul Domnului, Dumnezeului nostru, mă voi sâr-gui spre fericirea ta!

PSALMUL 123.

Privire către ceruri, în ceas de grea ocară.

1. O cântare a treptelor. — Către tine ridic ochii mei, către tine cel ce locuiești în ceruri!

2. Iată, precum ochii robilor caută la mâna stăpânilor lor, precum ochii roabei caută la mâna stăpânei sale, tot așa ochii noștri, caută la Domnul Dumnezeul nostru, până când se va îndura

de noi.

3. Milostiv fii nouă Doamne, milostiv fii-ne nouă, căci peste măsură am fost săturați cu dispreț!

4. Peste măsură este sătul sufletul nostru de ocară celor ce huzuresc și de disprețul celor în-gâmfați.

PSALMUL 124.

Domnul ocrotește pe Israil.

1. O cântare a treptelor — a lui David. — Dacă n'ar fi fost Domnul care să fie cu noi — s'o mărturisească Israil —

2. Dacă n'ar fi fost Domnul care să fie de partea noastră, atunci când oamenii se ridicară împotrivă-ne,

3. Negreșit că ne-ar fi înghițit de vii, atât de arzătoare era mânia lor asupra noastră!

4. Atunci apele ne-ar fi dat la fund; puhoiul ar fi trecut peste

noi.

5. Atunci valurile vijelioase ar fi covârșit sufletele noastre.

6. Binecuvântat fie Domnul care nu ne-a lăsat pradă dinților lor!

7. Sufletul nostru întocmai ca o pasăre, a scăpat din lațul păsărarilor; lațul s'a rupt și noi am scăpat!

8. Ajutorul nostru stă întru numele Domnului, cel ce a făcut cerul și pământul.

PSALMUL 125.

Tăria ocrotirii dumnezeiești.

1. O cântare a treptelor. — Cei ce își pun nădejdea în Domnul sîntă-semena muntelui Sion, care nuse clătină, ci rămâne nemișcat în veci.

2. Precum Ierusalimul este înconjurat de munți, tot astfel înconjoară Domnul pe poporul său de acum și până în veac.

3. Căci nu va lăsa schiptrul celui fără Dumnezeu să apese a-

supra moștenirii celor drepti, ca nu cumva cei drepti să întindă spre nelegiuire mâinile lor.

4. Fă bine Doamne, celor buni și celor nevinovați cu inima!

5. Iar pe cei ce umblă rasna, pe căile lor întortochiate, Domnul îi va nimici, împreună cu cei ce lucrează fărădelegea. Pace asupra lui Israil!.

PSALMUL 126.

Cei ce samădă întru jale, culeg întru bucurie.

1. O cântare a treptelor. — Când Domnul va face întoarsă calea robilor Sionului, vom fi așa ca unui cari visează.

2. Atunci gura noastră va fi plină de hohote de veselie și limba noastră prididită de cântece. Atunci, spune-se-va printre neamuri: „Dumnezeu a făcut cu ei lucruri minunate!”

3. Intr’adevăr, Dumnezeu a fă-

cut cu noi lucruri prea mărețe. Și noi vom fi desfățați de bucurie.

4. Fă Doamne, întoarsă calea noastră, ca șuvoaiele din Negeb!

5. Fie ca acei ce samădă cu lacrimi să secere cu veselie!

6. Plângând, sămănătorul merge mereu nainte și aruncă valuri de sămădă, iar când vine (secerișul) aduce znopii, hăulind de voie bună.

PSALMUL 127.

Tot darul cel bun și toată darea cea desăvârșită de sus este pogorînd.

1. O cântare a treptelor, — a lui Solomon. Dacă Domnul nu zidește casa, în zadar se ostenesce cu ea cei ce o zidesc; dacă Domnul nu păzește cetatea, în deșert priveghiază străjuitorii ei.

2. De prisos vă este să vă scu-lați de vreme, de prisos vă este să vă culcați târziu, mîncînd o pâine agonisită trudnic: căci Domnul o dă la fel iubișilor săi în timp ce dorm.

3. Intr’adevăr copiii sunt o moștenire dela Domnul; rodul pîn-tecelui este o răsplată de la el.

4. Precum sunt săgețile în mîna celui viteaz, așa sunt feciorii născuți la tinerețe.

5. Fericit este bărbatul care are tolba lui plină cu atari săgeți!

6. Nu se vor face de ocară, când vor stă de vorbă cu dușmanii, la porțile cetății.

PSALMUL 128.

Fericirea casnică a celui credincios.

1. O cântare a treptelor. — Fericți sunt toți cei ce se tem de Domnul și umblă în căile lui!

2. Vei mîncă din agoniseala mîinilor tale, fi-vei fericit și în plîn îți vor merge toate.

3. Femeia ta fi-va ca o viță plină de rod înlăuntrul casei tale, iar copiii tăi ca niște mlădițe de

măslin în jurul mesei tale.

4. Iată, astfel fi-va binecuvîntat omul care se teme de Domnul.

5. Domnul să te binecuvînteze din Sion, ca să privești fericirea Ierusalimului, în toate zilele vieții tale,

6. Și să poți vedea pe fiii fiilor tăi. Pace peste Israil!

PSALMUL 129.

Sfârșitul asupritorilor Sionului.

1. O cântare a treptelor. — Mult s'o spună Israil — m'au asuprit din tinerețile mele!

2. Peste măsură m'au asuprit

din tinerețile mele, dar n'au putut să mă biruească!

3. Pe spinarea mea au arat cu plugul și arătura lor au tras-o lung și larg.

4. Dar Domnul este drept. El a tăiat ștreangurile nelegiuitorilor!

5. Să se rușineze și să dea înapoi toți cei ce urăsc Sionul!

6. Să fie ca iarba de pe acoperi-

șuri, care, până când să dea în spic, se și usucă:

7. Iar secerătorul nu-și mai umple mâna cu ea și cel ce leagă znopii nu poate s'o mai facă brațe-brațe,

8. Și cei ce trec pe cale nu mai zic: „Bindecuvântarea Domnului să fie peste voi! Bindecuvântămu-vă pe voi, întru numele Domnului!”

PSALMUL 130.

Un psalm de pocăință.

1. O cântare a treptelor. — Dintru adâncuri strig către tine, Doamne!

2. Doamne, auzi glasul meu! Prielnică să fii urechea ta la graiul rugăciunii mele!

3. Dacă ai ține seama, Doamne, de fărădelegile noastre, cine-ar mai putea sta (în fața ta) Stăpâne?

4. Mai vărtos, la tine e iertarea, ca să te cinstească pre tine omul.

5. Imi pun nădejdea în Domnul; în Domnul sufletul meu nădăj-

duște; întru cuvântul Domnului stăruiesc cu așteptarea mea.

6. Sufletul meu adestă pre Domnul cu mai mult foc decât paznicii revărsatul zorilor, maimult decât ivirea dimineții, cei ce străjuiesc.

7. Israile, pune-ți nădejdea în Domnul, căci la el este milostivirea și, cu belșug, la el e mântuirea! Și el va izbăvi pre Israil de toate nelegiuirile lui!

PSALMUL 131.

Mărturisire de umilință.

1. O cântare a treptelor — a lui David. Doamne, inima mea nu e trufașă și ochii mei nu știu ce e îngâmfarea: nu năzuiesc la lucruri care sunt prea grele și prea înalte pentru mine.

2. Dimprotivă! Am liniștit și

am domolit inima mea! Precum copilul înțârcat stă lângă maică-sa, așa, ca un copil înțârcat este sufletul meu în mine!...

3. Israile, puneți nădejdea în Domnul, acum și de-a pururi!

PSALMUL 132.

Dumnezeu se ține de jurământul făcut lui David.

1. O cântare a treptelor. — Adu-ți aminte, Doamne, de David și de toate ostenele lui.

2. De jurământul pe care l-a făcut Domnului, de legământul cu care s'a legat față de Puternicul lui Iacov:

3. „Cu adevărat nu voi intra în

cortul unde sălășluiesc și nu mă voi sui în patul în care mă culc,

4. Nu voi îngădui ochilor mei să doarmă și nici genelor mele să ațipească,

5. Până când nu voi găsi un loc (de închinăciune) pentru Dom-

nul, o locuință pentru Puternicul lui Iacov !"

6. Iată ! am auzit despre ea în Efrata ; am aflat-o în câmpiile Iaarului.

7. Să intrăm în locașurile Domnului, să ne închinăm așternutului picioarelor sale !

8. Scoală-te, Doamne ! vino la locul tău de odihnă, tu și arca ta prea puternică !

9. Preoții tăi să se îmbrace întru dreptate și norodul cel credincios să strige de bucurie !

10. Pentru David, sluga ta, nu întoarce fața ta dela unsul tău !

11. Jurat-a Domnul lui David un jurământ adevărat, dela care nu se va da înlăturii : „Din rodul pântecelui tău, așeza-voi ție urmași pe tron.

12. „Dacă fiii tăi vor păzi legământul meu și legile pe care le voi

da să le învețe, atunci așijderea și fiii lor ședea-vor pururea pe tronul tău“.

13. Căci Domnul a ales Sionul și a dorit să-și așeze acolo locașul său (zicând) :

14. „Acesta este locul meu de odihnă în veac de veac ; aici voi sălășlui, căci așa a fost dorirea mea.

15. Binecuvânta-voi din belșug Sionul, iar pe săracii lui îi voi satura de pâine ;

16. Pe preoții lui îi voi îmbrăca întru mântuire, iar norodul credincios va tresălta de bucurie.

17. Acolo, face-voi să crească puterea lui David și voi pregăti un sfesnic, pentru Unsul meu.

18. Pe vrăjmașii lui îi voi îmbrăca întru ocară, iar pe capul lui va străluci cununa lui.“

PSALMUL 133.

Binecuvântare dragostei frățești !

1. O cântare a treptelor, — a lui David. O, cât e de bine și cât e de frumos când frații locuiesc împreună !

2: Este ca mirul de preț de pe cap care se pogoară pe barbă, pe barba lui Aaron, care se po-

goară pe marginea veșmintelor lui !

3. Este ca roua Hermonului care se pogoară pe munții Sionului, căci acolo a statornicit Domnul binecuvântarea (sa) : viață în veci de veci !

PSALMUL 134.

Lăudați pe Domnul și și noapte !

1. O cântare a treptelor. — Binecuvântați, acum, pre Domnul, voi toți slujitorii Domnului, care slujiți nopțile în casa lui !

2. Ridicați mâinile voastre spre

templul lui și binecuvântați pre Domnul !

3. Să te binecuvinteze, din Sion, Domnul cel ce a făcut cerul și pământul !

PSALMUL 135.

Slavă lui Dumnezeu, ocrotitorul lui Israil.

1. Aliluia ! — Lăudați numele Domnului, lăudați-l voi slujitorii pe Domnul,

2. Voi care slujiți în locașul Domnului, în curțile templului Dumnezeului nostru !

3. Lăudați pe Domnul că este bun, cântați numele lui, că este prea plăcut.

4. Căci Domnul a ales pe Iacov, pe Israil, ca stăpânire a sa.

5. Cu adevărat, eu știu, că Domnul este mare și Domnul nostru covârșește pe toți dumnezeii :

6. Tot ce îi este vrerea face Domnul în cer și pe pământ, în mări și în toate adâncurile.

7. El ridică nouri dela capătul pământului, el sloboade fulgerul în învălmășagul ploii și scoate vântul din visteriile sale.

8. El a lovit pe cei întâi-născuți ai Egiptului, dela om și până la dobitoac ;

9. El a săvârșit minuni și fapte peste fire în mijlocul tău Egiptule, înaintea lui Faraon și a tuturor slujitorilor lui.

10. El a bătut popoare multe și a ucis împărați puternici :

11. Pe Sihon craiul Amoriților și pe Og craiul Basanului și toate stăpânirile Canaanului ;

12. Și dădu pământul lor spre

moștenire, spre moștenire lui Israil, poporul său.

13. Doamne, numele tău rămâne în veac, și pomenirea ta în neam de neam !

14. Căci el a făcut dreptate poporului său și s'a milostivit de robii săi.

15. Idolii păgânilor sunt argint și aur, lucru de mână omenească :

16. Gură au și nu grăesc, ochi au și nu văd,

17. Urechii au și nu aud, nici nu au suflare în gura lor.

18. La fel cu ei vor fi cei ce i-au făurit, toți cei ce-și pun nădejdea în idoli.

19. Voi, casa lui Israil, binecuvântați pe Domnul ! Voi, casa lui Aaron, binecuvântați pe Domnul ! Voi, casa lui Levi, binecuvântați pe Domnul ! Voi cei ce vă temeți de Domnul, binecuvântați pe Domnul !

21. Binecuvântat din Sion să fie Domnul, el cel ce sălășluiește în Ierusalim ! Aliluia !

PSALMUL 136.

Lăudați pre Domnul, pentru marea-i bunătate și pentru toate minunile sale !

1. Lăudați pre Domnul că este bun ! — că în veac ține mila lui ! —

2. Lăudați pe Dumnezeu Dumnezeilor ! — că în veac ține mila lui ! —

3. Lăudați pe Domnul Domnilor ! — că în veac ține mila lui ! —

4. Pre cel ce a făcut mari minuni, — că în veac ține mila lui ! —

5. Pre cel ce a făcut cerurile cu înțelepciune, — că în veac ține mila lui ! —

6. Pre cel ce a întins pământul preste ape, — că în veac ține mila lui ! —

7. Pre cel ce a făcut marii luminători : — că în veac ține mila lui ! —

8. Soarele spre stăpânirea zilei, — că în veac ține mila lui ! —

9. Luna și stelele spre stăpânirea nopții, — că în veac ține mila lui ! —

10. Pre cel ce a bătut pre cei dintâi născuți ai Egiptului, — că în veac ține mila lui ! —

11. Și din mijlocul lor a scos pe Israil, — că în veac ține mila lui ! —

12. Cu mână vajnică și cu braț întins, — că în veac ține mila lui ! —

13. Pre cel ce a despicat în două Marea Roșie, — că în veac ține mila lui ! —

14. Și l-a făcut pe Israil să treacă

prin mijlocul ei, — că în veac ține mila lui! —

15. Și a prăbușit în Marea Roșie pre Faraon și oștirea sa, — că în veac ține mila lui! —

16. Pre cel ce a călăuzit prin pustie pre poporul său, — că în veac ține mila lui! —

17. Pre cel ce a bătut împărați mari, — că în veac ține mila lui! —

18. Și a răpus crai puternici: — că în veac ține mila lui! —

19. Pre Sihon craiul Amaleciților, — că în veac ține mila lui! —

20. Și pe Og, craiul Basanului, — că în veac ține mila lui! —

21. Și țările lor le-a dat drept moștenire, — că în veac ține mila lui! —

22. Moștenire lui Israel, robului său: — că în veac ține mila lui! —

23. Pre cel ce și-a amintit de noi întru zmerenia noastră, — că în veac ține mila lui! —

24. Și ne-ai izbăvit pre noi de vrăjmași noștri, — că în veac ține mila lui! —

25. Pre cel ce dă hrană la tot trupul... — că în veac ține mila lui! —

26. Lăudați pre Domnul din ceruri! — că în veac ține mila lui! —

PSALMUL 137.

Iubirea de țară și blestemul tiranilor.

1. Lângă râurile Babiloniei, acolo am șezut și am plâns, când ne-am adus aminte de Sion.

2. În soforele din mijlocul ținutului, spînzurat-am harfele noastre.

3. Căci acolo cei ce ne-au robît pre noi, ne-au cerut cântări și asupritorii noștri cîntece de veselie: „Cîntați-ne din cântările Sionului!”

4. „Cum să cântăm cîntarea Domnului în pămînt strein?”

5. De te voiu uita Ierusalime, să se zgârcească dreapta mea!

6. Să se lipească limba mea de cerul gurii mele, dacă nu-mi voiu aduce aminte de tine, dacă nu voiu pune Ierusalimul în fruntea bucuriei mele!

7. Adu-ți aminte, Doamne, de fiii Edomului, de cei care în ziua Ierusalimului ziceau: „Dărâmați-l! dărâmați-l până la temelie!”

8. Fiică a Babilonului! Tu care ne-ai pustiit: Fericit este cel care-ți va răsplăti pentru cele ce tu ne-ai făcut nouă!

9. Fericit este cel care va lua și va zdrobi de stînci pe pruncii tăi!

PSALMUL 138.

Laudă, mulțumită și încredere în Domnul.

1. Un psalm al lui David. Te voiu preamări din toată inima mea; în fața celor prea puternici îți voi cânta,

2. Inchina-mă-voiu în sfântul tău locaș și numele tău îl voi slăvi pentru milostivirea și credincioșia ta, căci mai presus de toate ai făcut mărețe numele și legea ta.

3. În ziua când te-am chemat, tu m'ai auzit și tare m'ai făcut

dând vîrtute sufletului meu.

4. Preamări-te-vor pre tine, Doamne, toți împărații pămîntului, când vor auzi cuvintele gurii tale,

5. Și vor proslăvi planurile Domnului: „Mare este slava lui!”

6. „Prea înalt e Domnul, dar vede pe cei zmeriți, iar pe cei trufași îi cunoaște de departe!”

7. Când umblu împresurat de necazuri, tu îmi dai viață și îm-

protiva mâniei dușmanilor mei, tu îmi întinzi mâna ta și dreapta ta mă mântuește.

8. Domnul lucrează pentru scă-

parea mea! Doamne mila ta ține în veac! Lucrul mâinilor tale nu-î trece cu vederea!

PSALMUL 139.

Atotștiința lui Dumnezeu și aflarea lui în tot locul.

1. Starostelui cântăreților, — un psalm al lui David. — Doamne, tu mă cercetezi și mă cunoști,

2. Tu știi când șez și când mă scol; de departe tu pătrunzi gândirea mea.

3. Fie că merg, fie că stau culcat, nimic nu-ți scapă, și toate cărările mele-ți sunt bine știute.

4. Căci deabia ajunge cuvântul pe limba mea și iată, o, Doamne, că tu îl cunoști desăvârșit.

5. Înapoia mea și înaintea mea, simt împresurarea ta și mâna ta o ții deasupra mea.

6. Știința ta mă covârșește; ea e de neajuns, nu pot să o cuprind.

7. Încotro să mă duc dela Duhul tău și dela fața ta unde să fug?

8. Dacă mă voi sui în ceruri, tu ești acolo; de mă voi culca în împărăția morții, iată tu ești de față!

9. De aș lua aripile dimineții și m'aș sălășlui la cea mai depărtată margine a mării,

10. Și acolo mă va purta mâna ta și dreapta ta mă va ajunge.

11. Și dacă aș zice: „Intunerecul, poate, mă va învălui, dacă lumina din jurul meu s'ar face noapte...”

12. Dar și întunerecul nu este întunerec pentru tine, căci noaptea este luminoasă ca ziua: fie întunerec, fie lumină, pentru tine este deopotrivă.

13. Tu ai întocmit răăunchii mei, tu m'ai țesut în pânțele maicii mele.

14. Mulțumescu-ți ție că m'ai alcătuit într'un chip atât de ui-

mitor: minunate sunt lucrurile tale! și mintea mea o știe prea bine.

15. Nu-ți era ascunsă ființa mea, când am fost plăsmuit în taină și am fost urzit în adâncurile cele mai de jos ale pământului.

16. Ochii tăi mă vedeau când abia eram în zămislire și scrise erau în cartea ta toate zilele hărăzite mie, mai înainte ca să se fi înfiripat vre-una.

17. Și pentru mine, Dumnezeule, cât de neprețuite sunt gândurile tale și cât de uriaș este numărul lor!

18. Dacă aș sta să le socotesc, ele sunt mai numeroase decât grăunții de nisip; mă deștept (din adâncirea mea) și sunt tot lângă tine.

19. O, Doamne, de-ai vrea să ucizi pe cei nelegiuți! O, vârsătorilor de sânge, depărtați-vă de la mine!

20. Ca unii care vorbesc despre tine cu gânduri viclene, și, dușmani fiindu-ți, iau în deșert numele tău.

21. Nu trebuie oare să urască pe cei ce te urască pe tine, Doamne, și să urgisec pe cei ce se ridică împotriva ta?

22. Îi urască cu prisosință și-ți țin drept vrăjmașii mei.

23. Cercetează-mă, Dumnezeule și cunoaște inima mea; ispitește-mă și pătrunde cugetările mele,

24. Și vezi dacă e în mine vre-o pornire spre slujirea idolească și mă poartă pe cărarea veșniciei!

PSALMUL 140.

Rugăciune în vreme de prigoană.

1. Starostelui cântăreților—un psalm al lui David.

2. Mântuește-mă, Doamne, de omul rău și de bărbatul silnic păzește-mă!

3. De cei ce nascocesc în inima lor mișelii și în toată vremea îmi caută prilej de harță.

4. Ascutită este limba lor ca o limbă de șarpe, iar sub buzele lor e venin de năpărcă. — Sela.

5. Păzește-mă, Doamne, de mâinile celui fărădelege și de bărbatul silnic mă ocrotește, de cei ce pun la cale să mă răstoarne.

6. Cei semeți mi-au întins în taină curse și laț de funie, mi-au așezat o rețea de-acurmezisul drumului, mi-au pregătit o câpcană. — Sela.

7. Atunci am zis Domnului: „Dumnezeul meu ești tu, ia aminte, Doamne, la glasul rugăciunii mele!”

8. Doamne, Dumnezeule, izvorul

mântuirii mele, tu cel ce acoperi capul meu în ziua de războiu,

9. Nu îngădui, Doamne, să se împlinească dorințele celui fărădelege, nu lăsa să izbutească punerile lui la cale, nu-l lăsa să se trufească! — Sela.

10. Pe capul celor ce mă împresoară să cadă viclenia urzită de ei înșiși!

11. Prăvălească-se peste ei cărbuni aprinși, cază în foc și în prăpăstii, din cari să nu se mai scoale!”

12. Piară de pe pământ omul clevetitor!, iar pe bărbatul silniciei urmărească-l pas cu pas nenorocirea, până ce l-o răpune.

13. Știu cum că Domnul va face dreptate celui obijduit și drept, va judeca pe cei nevoiași.

14. Cu adevărat, atunci cei drepti vor preamări numele tău și cel cu cugetul curat sta-vor în fața ta.

PSALMUL 141.

Rugăciune în zorul prigoanelor.

1. Unpsalm al lui David. — Doamne când strig către tine, grăbește întru ajutorul meu, ia aminte glasul meu, când strig către tine!

2. Să se îndrepteze rugăciunea mea ca tămăia înaintea ta, ridicarea mâinilor mele: ca jertfa de seară.

3. Pune Doamne strajă gurii mele! Păzește ușa buzelor mele!

4. Nu lăsa inima mea să se plece spre lucruri rele și să săvârșesc fapte de viclesug, împreună cu oamenii care lucrează fărădelegea, nici să mănânc la ospetele lor!

5. Lovească-mă cel drept: poroșământ este pentru mine; pedepsească-mă! untdelemn este pe capul meu. Capul meu nu se va

da înlăturii. Și atunci iarăși cu rugăciunea mea întâmpina-voi vicleniile lor.

6. Prăbușiți vor fi judecătorii lor pe povârniș de stâncă! Dar poporul va ascultă cuvintele mele, căci sunt cu șart.

7. Ca atunci când ari sau scoarbesti pământul (și dai de oase), așa sunt oasele noastre risipite la poarta împărăției morților.

8. Către, tine Doamne, Dumnezeul meu, stau ațintiți ochii mei. La tine caut scăparea mea, nu părăsi sufletul meu!

9. Păzește-mă de lațul pe care mi-l întind și de cursele celor ce făptuesc fărădelegea!

10. Cază cei vicleni în mrejele puse de ei, iar eu să trec pe alături.

PSALMUL 142.

Rugăciune de ajutor în mare strâmtorare.

1. Un cuvânt de învățătură a lui David, pe când era în peșteră. O rugăciune.

2. Cu glasul meu către Domnul strig tare, cu glasul meu către Domnul mă tânguiesc.

3. În fața lui revărs obida mea, în fața lui destăinuiesc necazul meu.

4. Dacă duhul meu se învălăște în mine, tu cunoști totuși cărarea mea. Pe calea pe care umblu îmi întind curse (într' ascuns).

5. Mă uit la dreapta și privesc: nu am pe nimeni care să

mă cunoască. Ori ce loc de scăpare îmi este închis, nimeni nu întreabă de mine.

6. Dar eu strig către tine, Doamne și zic: „Numai tu ești scăparea mea și partea mea în pământul celor vii!“

7. Ia aminte la tânguirea mea, căci m'am smerit foarte. Izbăvește-mă de cei ce mă prigonesc, căci sunt mai tari decât mine,

8. Scoate din temniță sufletul meu, ca să proslăvească numele tău! Cei drepti se vor încunună întru mine, când îmi vei dărui milele tale.

PSALMUL 143.

Rugăciunea către Dumnezeu, în timpul prigoanelor.

1. Un psalm a lui David. — Auzi Doamne, rugăciunea mea, ia aminte la tânguirea mea, întru credincioșia ta; ascultă-mă, întru dreptatea ta!

2. Nu intra la judecată cu robul tău, că nici unul din cei vii nu este drept, înaintea feții tale.

3. Căci vrăjmașul prigonește sufletul meu, calcă la pământ viața mea și mă strămută în împărăția morții ca pe cei de veacuri adormiți.

4. Atunci duhul meu lăncezește, iar inima mea își pierde cumpătul.

5. Îmi aduc aminte de zilele de altă dată, cuget la toate faptele tale, la lucrul mâinilor tale gândesc cu luare aminte,

6. De aceea întind mâinile mele către tine; sufletul meu, ca un pământ însetat de apă, tânjește după tine. — Sela.

7. Auzi-mă degrabă, Doamne,

căci duhul meu slăbește. Nu ascunde de mine fața ta ca să nu ajung la fel cu cei ce se pogoară în mormânt.

8. Fă-mă să aud dis de dimineață, mila ta, căci întru tine mi-am pus nădejdia. Arată mie Doamne, calea pe care să merg, căci către tine ridic sufletul meu.

9. Izbăvește-mă, Doamne, de vrăjmașii mei, căci la tine caut scăparea mea,

10. Învăță-mă să fac voia ta, căci tu ești Dumnezeuzeul meu. Duhul tău cel bun să mă călăuzească pe cărarea cea netedă.

11. Pentru numele tău, Doamne, viază-mă și întru dreptatea ta scoate din strâmtorare sufletul meu,

12. Și întru mila ta pierde pe vrăjmașii mei și sfârșește pe toți cei ce prigonesc sufletul meu, căci eu sunt robul tău!

PSALMUL 144.

Dumnezeu dă biruință poporului său și-l încarcă de bunătăți.

1. Un psalm al lui David. — Binecuvântat să fie Domnul, stânca mea, cel ce învață mâinile mele ca să se oștească și degetele mele să îndure războiul.

2. El, izvorul bunătății mele și cetatea mea cea tare, locul meu de scăpare și mântuitorul meu, scutul meu și adăpostitorul meu, el care mi-a supus popoare!

3. Doamne, ce este omul ca să știi de știrea lui și fiul omului ca să te îngrijești de el?

4. Omul este asemenea unei adieri, iar zilele lui ca o umbră care trece.

5. Doamne, înclină cerurile tale, ca să se lase în jos, atinge-te de munți ca să fumege!

6. Sloboade fulgere ca să-i risipești, trimite săgețile tale, ca să-i învâlmășești.

7. Intinde mâna ta din înălțimea cerului, zmulge-mă și scapă-mă din vârtoarea apelor, din mâna celor streini,

8. A căror gură grăește neadevărul și a căror dreaptă este mincinoasă!

9. Dumnezeule, cântare nouă îți voi cânta ție, preamări-te-voi pe harfă cu zece coarde,

10. Pe tine cel ce dai împăraților mântuire și izbăvești pe sluga ta David!

11. Smulge-mă din ascuțișul săbiei ucigașe și izbăvește-mă din mâna vlăstarelor streine—a căror gură grăește neadevărul și a căror dreaptă este mincinoasă. —

12. Ca fii noștri să se asemene unor plante frumos crescute în tinerețea lor, iar fiicele noastre să fie asemenea columnelor sculptate, de la colțurile palatelor.

13. Jitnițele noastre să fie pline, încărcate cu tot felul de roduri; oile noastre să se înmulțească cu miile, cu zecile de mii, pe câmpiile noastre;

14. Vitele noastre să fie toate prăsitoare. Nici o spărtură în ziduri! nici o ducere în robie! și nici un bocet, în ulițele noastre!

15. Fericit este poporul căruia îi merge astfel! Fericit este poporul al cărui Dumnezeu este Iahve!

PSALMUL 145.

Lauda nemăsuratei bunătăți a lui Dumnezeu.

1. O cântare de laudă a lui David. — Preamări-te-voi, Dumnezeule, Impărate, și voi binecuvânta numele tău în veacul veacului!

2. În fiecare zi, te voi binecuvânta și voi lauda numele tău întru toți vecii!

3. Mare este Domnul și laudat foarte și mărima lui este nepriemitoare de cercetare.

4. Fiecare neam să spună neamului care vine lauda lucrurilor tale și să vestească faptele tale uriașe!

5. Să vorbească despre slăvita strălucire a măririi tale și să propovăduiască minunile tale!

6. Să spună puterea înfricoșătelor tale fapte și să povestească mărirea lucrărilor tale!

7. Să vestească pomenirea mării tale bunătăți și cu strigăte de bucurie (să întâmpine) dreptatea ta!

8. Domnul este îndurat și milosărd, îndelung răbdător și plin de bunătate.

9. Domnul este bun pentru toți și îndurările sale se revarsă peste toată zidirea sa.

10. Să te laude toate făpturile, Doamne, și cuvioșii tăi să te binecuvinteze.

11. Să crăinicască mărirea împărăției tale și să grăiască despre puterea ta,

12. Ca să facă cunoscută oamenilor vârtutea ta și strălucita slavă a împărăției tale.

13. Împărăția ta este împărăție veșnică și stăpânirea ta dăinuiește din neam în neam!

14. Domnul sprijină pe cei ce cad și îndreptează pe cei încovoiați.

15. Ochii tuturor privesc la tine, ca să le dai hrană, la bună vreme;

16. Tu deschizi mâna ta și sa-

turi din belșug tot ce are viață.

17. Domnul este drept întru toate căile sale și bun în toate faptele sale.

18. Domnul este aproape de toți cei ce îl cheamă, de toți cei ce-l strigă din toată inima.

19. El plinește voiele celor ce se tem de el și aude strigătul lor și-i mântuiește.

20. Domnul păzește pe toți cei ce-l iubesc, iar pe toți cei fără de lege îi dă pieirii.

21. Gura mea să rostească lauda Domnului și toată făptura să binecuvinteze numele cel sfânt al lui, în veacul veacului!

PSALMUL 146.

Lăudați pre Domnul cel singur prea puternic și prea bun.

1. Aliluia! Laudă suflète al meu pre Domnul!

2. Lăuda-voiu pre Domnul în toată viața mea, lăuda-voiu în cântări pre Domnul, cât timp voi mai trăi!

3. Nu vânădăjduiți spre cei mari, spre fiii oamenilor, întru cari nu este mântuire!

4. Căci atunci când iese duhul lor, ei se întorc iarăși în pământul dintru carele au fost luați; în ziua aceea pier toate punerile lor la cale!

5. Fericit este cine are pe Dumnezeu lui Iacov de ajutor și a cărui nădejde este în Domnul Dumnezeul său!

6. El a făcut cerul și pământul,

marea și toate cele ce sunt într'însele. El păzește credincioșia în vecii vecilor.

7. El face dreptate celor năpăstuiți, el dă pâine celor flămânzi. Domnul desleagă pe cei ferecați în obezi,

8. Domnul deschide ochii orbilor, Domnul îndreptează pe cei încovoiați, Domnul iubește pe cei drepti!

9. Domnul păzește pe cei streini; pe orfan și pe văduvă îi sprijinește Domnul, dar calea celor nelegiuiți o răsucește.

10. Domnul este împărat în veac, Dumnezeul tău, Sioane, în neam și în neam.

Aliluia!

PSALMUL 147.

Cântare de laudă lui Dumnezeu pentru puterea și bunătatea sa.

1. Aliluia! Lăudați pre Domnul, că bine este să preamărim pe Dumnezeu nostru, căci plăcută și cu bună ecuviință este lauda.

2. Domnul zidește din nou Ierusalimul; adună pe cei împreș-

țiați ai lui Israel.

3. El tămăduiește pe cei cu inima zdrobită și leagă rănilor lor.

4. El numără stelele și le dă la toate nume.

5. Mare este Dumnezeul nostru

și atotputernic și înțelepciunea lui este nemăsurată.

6. Domnul înalță pe cei zme-riți, iar pe cei fărădelege îi zme-rește până la pământ.

7. Cântați Domnului cântare de mulțumire, preamăriți pe Dum-nezeul nostru în cântec din kitară!

8. El împânzește cerul cu nouri, el pregătește pământului ploaie și pe munți face să crească iarba;

9. El dă hrană dobitoacelor și puilor de corb când croncănesc de foame.

10. Domnului nu-i este dragă puterea calului și cel iute de picior n'are trecere înaintea lui,

11. Ci Domnul caută cu drag la cei ce se tem de el, la cei ce-și pun nădejdea în milostivirea lui.

12. Proslăvește pe Domnul, Ie-rusalime, laudă pe Dumnezeu! tu, Sioane!

13. Căci el a întărit zăvoarele

porților tale, și a binecuvântat în lăuntru! tău, pe feciorii tăi.

14. El statornicește pacea la ho-tarele tale și te satură cu grâul cel mai bun;

15. El trimite pe pământ po-runca sa, iar cuvântul său aleargă grabnic.

16. El cerne fulgii de omăt ca lână, și împrăstie chiciura ca ce-nușa.

17. El aruncă ghița sa ca mici fărăme și gerul său cine poate să-l îndure!

18. Dar el trimite porunca sa și le topește și când suflă vântul său apele pornesc să curgă.

19. El a descoperit cuvântul său lui Iacov, îndreptările și orându-riile sale, lui Israel;

20. El n'a făcut la fel cu nici unul dintre celelalte neamuri și ele n'au cunoscut așezămintele sale.

PSALMUL 148.

Toată făptura să laude pre Domnul!

1. Aliluia! Lăudați pre Domnul din ceruri! Lăudați-l întru cele înalte:

2. Lăudați-l pre el toți îngerii lui, lăudați-l pre el toată oștirea lui,

3. Lăudați-l pre el soare și lună, lăudați-l pre el, voi toate, stele luminoase;

4. Lăudați-l pre el, ceruri ale cerurilor și voi ape care sunteți mai pre sus de ceruri!

5. Să laude numele Domnului, că el a poruncit și s'au făcut,

6. El le-a statornicit în veacul veacului, pravila le-a dat și nu vor trece peste ea.

7. Lăudați-l pre pământ pre Domnul: voi chiților și toate vie-tățile din adâncurile mării,

8. Voi foc și grindină, zăpezi și neguri, tu duh de vifor care

îndeplinești porunca lui,

9. Voi munților și voi dealuri toate, copaci roditori și cedri toți,

10. Voi fiare sălbatece și vite toate, târătoare și voi pasări în-tr'aripate,

11. Împărați ai pământului și voi popoare toate câte sunteți, voi principii și voi toți judecători ai lumii,

12. Tineri și fete mari, bătrâni și copii!

13. Să laude toți numele Dom-nului, căci numai numele lui este prea înalt. Măreția lui covâr-șește cerul și pământul.

14. El înalță cornul poporu-lui său spre lauda tuturor cuvio-șilor săi, a fiilor lui Israel, a po-porului ce-i stă aproape.

Aliluia!

PSALMUL 149.

Cântare de biruință după bătălia câștigată.

1. Aliluia! Cântați Domnului cântare nouă! Cântați laudele sale în adunarea credincioșilor!

2. Să se bucure Israel de făcătorul său; veselească-se fiii, Sionului de împăratul lor!

3. Să laude numele lui în hore; în tobe și în sunet de kitară să-i cânte numele!

4. Căci Domnul este prea îndurat către poporul său; pre cei zmeriți îi încununează cu biruință.

5. Bucure-se cuvioșii întru slavă, cânte de bucurie în așternutul lor!

6. Fie preamărirea Domnului în gura lor și sabia cea cu două tăisuri în mâna lor,

7. Ca să aducă răzbunare asupra păgânilor și pedepse asupra neamurilor,

8. Ca să lege pe împărații lor cu obezi și pe mai marii lor cu cătușe de fier,

9. Ca să îndeplinească cu ei judecata, precum este scris. Mărirea aceasta este a tuturor cuvioșilor săi.

Aliluia!

PSALMUL 150.

Lăudați pre Domnul în strune și în organe!

1. Aliluia! Lăudați pre Domnul, în sfânt templul său! Lăudați-l întru tăria cerului, (locașul) puterii sale!

2. Lăudați-l întru faptele sale cele mari! Lăudați-l după mulțimea măririi sale!

3. Lăudați-l în sunet de trâmbiță! Lăudați-l pre el în sunet de

harfă și de kitară!

4. Lăudați-l în bătaia tobelor și în jocul horelor! Lăudați-l pre el în strune și în organe!

5. Lăudați-l în chimvale răsunătoare, lăudați-l pre el în chimvale zângănitore!

6. Toată suflarea să laude pre Domnul! Aliluia!

CUPRINS

	<u>Pag.</u>
CARTEA I	3
CARTEA II	31
CARTEA III	55
CARTEA IV	71
CARTEA V	85

CÂTEVA LĂMURIRI

Psălmii, cari apar astăzi în editura „Institutului Biblic al Bisericii Ortodoxe Române”, sînt traduși din originalul ebraic. Nu sîntem noi cei dăntăi cari facem asemenea încercare. Au mai fost și alții înaintea noastră și, în ceasul de față, mai sînt alții cari așteaptă cu manuscrisul în sertar.

Ediția aceasta—să fim bine înțeleși—este o ediție de probă. Faptul că Institutul, care ne găzduiește, este un institut oficios nu conferă nici o solidarizare oficială întreprinderii noastre.

Am spus adeseori și o știe toată lumea ortodoxă că ne-am hotărît să traducem întreaga Sfântă Scriptură. Cartea Psalmilor, apărută astăzi, este o primă arvună, dată celor ce vor să ne înțeleagă și să ne sprijinească. Hotărârea noastră e cutezătoare și pe calea spre îndeplinire sînt sute de obstacole și de surprize.

Când vom fi tradus toată Sfânta Scriptură — dacă va fi voia Celui Prea Înalt să ajungem vreodată până acolo — deabia atunci opera noastră va putea să stea în fața unui Sanhedrin pios și științific, care s'o judece în totalitatea ei ca și în amănuntele ei.

Până astăzi nu e de loc clar, dacă autoritățile noastre superioare bisericești sînt edificate sau nu asupra acestor doi traducători și dacă și-au precizat sau nu o atitudine față de ei. Episcopatul Bisericii Române nu poate, din capul locului și fără înțeleaptă tergiversare, să ne declare traducători oficiali ai Sfintei Scripturi. Aceasta este o pură evidență. Dar cununa Episcopatului Român — Sfântul Sinod sau Sfânta Patriarhie -- nu poate să se dezintereseze de o muncă menită să dea Bisericii naționale versiunea cea nouă și corectă a unui text rămas, până azi, aproape așa cum l-au fixat cărturarii lui Șerban Cantacuzino.

Oricari vor fi hotărârile Sfântului Sinod le vom primi de mai înainte, fie cu bucurie, fie cu durere. Noi, însă, vom continua să lucrăm. Cu atât mai bine dacă, peste zece sau douăzeci de ani, cei ce vor trăi pe atunci vor avea să aleagă, dintre două sau mai multe traduceri ale Sfintei Scripturi, pe cea mai vrednică de alegere.

Despre traducerea Psalmilor, aci de față, traducătorii au, deocamdată puține de spus. Pricina cea mare: cum stau la o laltă și cum se cumpenesc

între sine versiunea elinească a Psalmilor (*Septuaginta*) cu versiunea ebraică — rămâne la o parte, rezervată unor cercetări și unor discuțiuni cari nu-și găsesc locul în acest volum.

Observăm că psalmii noștri sînt numerotați așa ca în Bibliile ebraice. Numerotarea aceasta este primită și întrebuițată de toți învățații teologi, din toate bisericile, și uzul științific a legitimat-o. *Septuaginta*, adică Biblia elinească (și de aci și *Vulgata* latină) numără Psalmii astfel: Unește Psalmul 9 cu Psalmul 10 și face Psalmul 9. Unește Psalmul 114 cu Psalmul 115 și face Psalmul 113. Apoi, dimpotrivă, taie în două Psalmul 116 și scoate din el Psalmii 114 și 115. Și tot așa, taie în două Psalmul 147 și scoate din el Psalmii 146 și 147.

Traducerea Psalmilor ebraici este destul de grea, pentru că „*in kritischer Hinsicht ist der Wortlaut der Psalmen im masoretischen Text so sehr vernachlässigt, dass die vorhandenen Hilfsmittel zur Wiederherstellung desselben nicht ausreichen*“ (Kaulen, Einleitung, Partea II, pg. 134). Totuși, ne-am dat osteneala să punem pretutindeni, în traducerea noastră, cât mai multă înălțare și claritate. Unele cuvinte, unele stihuri, poate unii psalmi... ar putea să aspire la o ipostază mai fericită... Vom fi atenți și dispuși să censurăm opera noastră ori de câteori vom avea norocul să ne întâlnim cu o critică obiectivă și competentă.

Lăsând la o parte, îmbunătățirile de detaliu, cestiunea principală este aceasta: Mai poate Biserica noastră să se mulțumească cu textul Psaltirei, precum îl avem azi? Și (alături) însemnează ori ba traducerea prezintă un pas înnainte, față de textul întrebuițat până acum?

Paralela următoare să lămurească pe fiecare:

PSALMUL 138.

(din Psaltirea tradițională).

1. Doamne, cercatu-m'ai și m'ai cunoscut, tu ai cunoscut șederea și scularea mea.

2. Tu ai priceput gândurile mele de departe; cărarea și funia mea tu ai iscodit.

3. Și toate căile mele mai nainte le-ai văzut, că nu este vicleșug în limba mea.

4. Iată, Doamne, tu ai cunoscut toate cele de pe urmă și cele de demult; tu m'ai zidit și ai pus peste mine mîna ta.

PSALMUL 139.

(din traducerea de față).

1—2. Doamne, tu mă cercetezi și mă cunoști, tu știi când șez și când mă scol, de departe tu pătrunzi gândirea mea.

3. Fie că merg, fie că stau culcat, nimic nu-ți scapă, și toate cărările mele-ți sunt bine știute.

4. Căci deabia ajunge cuvîntul pe limba mea și iată, o, Doamne, că tu îl cunoști desăvârșit.

5. Înapoia mea și înaintea mea, simt împresurarea ta și mîna ta o ții deasupra mea.

5. Minunată s'a făcut știința ta de către mine. întăritu-s'a, nu voi putea spre dânsa.

6. Unde mă voi duce dela Du-hul tău? Și dela fața ta unde voi fugi?

7. De mă vor sui în cer, tu acolo ești; de mă voi pogori în iad, de față ești.

8. De voi lua aripile mele de dimineată și mă voi sălăslui la marginile mării,

9. Și acolo mâna ta mă va po-vățui și mă va ține dreapta ta.

10. Și am zis: au doar întunericul mă va acoperi? Și noaptea este luminare întru desfătarea mea.

11. Că întunericul nu se va întuneca dela tine și noaptea ca ziua se va lumina; precum este întunericul ei, așa și lumina ei.

12. Că tu ai zidit rărunchii mei, sprijinitu-m'ai din pântecile mair-cii mele.

13. Mărturisi-mă-voi ție, că cu înfricoșare te-ai minunat; minunate sunt lucrurile tale și suflul meu le cunoaște foarte.

14. Nu s'a ascuns osul meu dela tine, carele l-ai făcut întru ascuns, și statul meu întru cele mai de jos ale pământului.

15. Cel nelucrat al meu l-au văzut ochii tăi, și în cartea ta toți se vor scri; zile se vor zidi, și nici una întru dâșii.

16. Iar mie foarte sânt cinstiți prietenii tăi, Dumnezeuule, foarte s'au întărit stăpâniile lor.

17. Număra-voiu pre dâșii și mai mult decât nisipul se vor înmulți: sculat-u-m'am și încă sânt cu tine.

18. De vrei să omori pre păcătoși,

6. Știința ta mă covârșește; ea e de neajuns, nu pot să o copriind.

7. Incotro să mă duc dela Du-hul tău și dela fața ta unde să fug?

8. Dacă mă voi sui în ceruri, tu ești acolo; de mă voi culca în împărăția morții, iată tu ești de față!

9. De aș lua aripile dimineții și m'aș sălăslui la cea mai depărtată margine a mării,

10. Și acolo mă va purta mâna ta și dreapta ta mă va ajunge.

11. Și dacă aș zice: „Întunericul, poate, mă va învălui, dacă lumina din jurul tău s'ar face noapte...”

12. Dar și întunericul nu este întuneric pentru tine, căci noaptea este luminoasă ca ziua: fie întuneric, fie lumină, pentru tine este deopotrivă.

13. Tu ai întocmit rărunchii mei, tu m'ai ținut în pântecile mair-cii mele.

14. Mulțumescu-ți ție că m'ai alcătuit într'un chip atât de uimitor: minunate sunt lucrurile tale! și mintea mea o știe prea bine.

15. Nu-ți era ascunsă ființa mea, când am fost plăsmuit în taină și am fost urzit în adâncurile cele mai de jos ale pământului.

16. Ochii tăi mă vedeau când abia eram în zămislire și scrise erau în cartea ta toate zilele hărăzite mie, mai înainte ca să se fi înfiripat vre-una.

17. Și pentru mine, Dumnezeuule, cât de neprețuite sunt gândurile tale și cât de uriaș este numărul lor!

18. Dacă aș sta să le socotesc, ele sunt mai numeroase decât grăunții de nisip; mă deștept (din adâncirea mea) și sunt tot lângă tine.

19. O, Doamne, de-ai vrea să

Dumnezeule ; bărbății sângiurilor depărtați-vă dela mine.

19. Că pricinuitori santeți întru gânduri, lua-vor întru deșertăciuni cetățile tale.

20. Au nu pre cei ce te urăsc pre tine Doamne am urât ? Și asupra vrăjmașilor tăi m'am topit ?

21. Cu urăciune desăvârșit i-am urât pre ei, neprieteni mi s'au făcut mie.

22. Ispitește-mă, Dumnezeule, și cunoaște inima mea, cearcă-mă și cunoaște cărările mele.

23. Și vezi de este calea fără-delegii întru mine, și mă îndreptează în calea cea vecinică.

ucizi pe cei nelegiuți ! O, vârsătorilor de sânge, depărtați-vă de la mine !

20. Ca unii care vorbesc despre tine cu gânduri viclene, și, dușmani fiindu-ți, iau în deșert numele tău.

21. Nu trebuie oare să urăsc pe cei ce te urăsc pe tine, Doamne, și să urgisesc pe cei ce se ridică împotriva ta ?

22. Îi urăsc cu prisosință și-i țin drept vrăjmașii mei.

23. Cercetează-mă, Dumnezeule și cunoaște inima mea ; ispitește-mă și pătrunde cugetările mele.

24. Și vezi dacă e în mine vre-o pornire spre slujirea idolească și mă poartă pe cărarea veșniciei !

În *Septuaginta*, când e vorba de Psalmi, sînt câteva locuri pe cari Biserica Creștină le va pune totdeauna mai presus decît corepunzătoarele for, din textul masoretic. Iată un asemenea loc :

Psalmul 109, 4: *Cu tine este începutura în ziua puterii tale întru strălucirile sfinților tăi ; din pîntece mai uaiute de luceafăr te-ai născut. (Septuaginta).*

Locul corespunzător, din Psaltirea ebraică, este astfel : Psalmul 110, 3: *Poporul tău va fi plin de voie bună, în ziua adundrii ostirii tale ; tinerimea ta fi-va, pentru tine, cu roua din sânul sorilor pe sfinții munți.*

În ce privește ortografia, punctuația, fixitatea unor cuvinte... din această traducere, trebuie să spunem că avem nevoie de pogorământul cititorilor. Au lipsit, la această Psaltire, ochiul ager, răvna neobosită și devotamentul celui ce a supravegheat tipărirea Noului Testament. Prepoziția *pe* este când *pre*, când *pe*, într'o luptă lungă și capricioasă, din care însă *pe* va ieși biruitor.

Alte neajunsuri și inconformități de sigur că nu lipsesc.

Să nu lipsească, însă, dorința unanimă și dragostea sfântă de a vedea, într'o zi cât mai apropiată — dincolo de imperfecțiile persoanelor și ale cuvântului — noua și mult așteptata traducere a întregii Sfinte Scripturi !

TRADUCĂTORII

